ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣ/ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'. ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "ΠΡΩΪΑΝ"

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Β.' ΑΡ. 629

ΔΕΥΤΕΡΑ
29
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1927
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 5 Λ.53 ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡ. 7 Λ. 18
ΑΠΟΚΕΦΑΛΙΣΙΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 36.1 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 22.4, ΜΕΣΗ ΥΓΡΑΣΙΑ ΟΛΙΓΗ. ΑΝΕΜΟΙ ΙΟΝΙΟΝ ΑΣΘ ΕΩΣ ΜΕΤΡ. ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΟΛΙΓΟΝ ΕΩΣ ΤΕΤΑΡΑΓΜΕΝΗ
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 756.5

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΚΟΙΜΑΤΑΙ...

Κατὰ τὴν συζήτησιν περὶ παροχῆς ἀδείας διὰ τὴν δίωξιν τῶν κομμουνιστῶν βουλευτῶν κ. κ. Παπανικολάου καὶ Σουλὰμ κληθεὶς ὁ ἡγέτης τῆς ὁμάδος «τοῦ ἑνιαίου μετώπου» νὰ δηλώσῃ ἂν πράγματι τὸ ἐν Ἑλλάδι κομμουνιστικὸν κόμμα εἶναι ὑπὲρ τῆς αὐτονομήσεως τῆς Μακεδονίας ἀπήντησε καταφατικῶς: «Ἡ αὐτονόμησις τῆς Μακεδονίας, εἶπεν, εἶναι εἰς τὰς ἐπιδιώξεις τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος»! Καὶ ἡ μὲν Βουλὴ ἔδωκε, μετὰ τὴν κυνικὴν ταύτην δήλωσιν, τὴν ἄδειαν ὅπως διωχθοῦν οἱ δύο κομμουνισταὶ βουλευταί, ἀλλ' ἡ κυβέρνησις τί ἔπραξεν ἢ τί πρόκειται νὰ πράξῃ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τόσον καταδήλου κινδύνου; Καὶ δὲν ἐννοοῦμεν τοὺς κ. κ. Καφαντάρην καὶ Μιχαλακόπουλον, οἱ ὁποῖοι αὐτὴν τὴν στιγμὴν ταξειδεύουν. Ἐννοοῦμεν τὸν κ. Ζαΐμην, προσωρινὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ τὸν κ. Μεταξᾶν, ὁριστικὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς αὔριον,—ἄνδρας οἱ ὁποῖοι μέχρι τῆς στιγμῆς δὲν φαίνεται νὰ προσεχώρησαν εἰς τὴν Τρίτην Διεθνῆ. Θ' ἀφήσουν ἐν τῇ χώρᾳ ἐλευθέραν τὴν κατὰ τῆς ἀκεραιότητός της προπαγάνδαν; Θ' ἀφήσουν ἐλευθέρους τοὺς κομμουνιστὰς νὰ προπαγανδίζουν ὑπὲρ τοῦ ἐδαφικοῦ μας ἀκρωτηριασμοῦ—ὑπὲρ τοῦ διαμελισμοῦ τῆς Ἑλλάδος; Ἢ θὰ λάβουν τὰ μᾶλλον δρακόντεια, τὰ μᾶλλον σκληρά, τὰ μᾶλλον ἀμείλικτα, τὰ μᾶλλον ἀποτελεσματικὰ μέτρα; Τείνομεν νὰ πιστεύσωμεν τὸ τελευταῖον τοῦτο, ἂν καὶ καλῶς γνωρίζομεν τὴν ραστώνην ἀπὸ τὴν ὁποίαν διακατέχονται οἱ κ. κ. ὑπουργοί,—ἂν καὶ γνωρίζομεν ἐπαρκῶς καὶ τὸν κ. Ζαΐμην καὶ τὸν κ. Μεταξᾶν, γνωρίζομεν δὲ ἐξ ἄλλου ὅτι πρό τινος ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἀνεκοίνωνε τὰ μυστικὰ τοῦ κράτους εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπήν, τῆς ὁποίας μέλος εἶναι καὶ ὁ κ. Μάξιμος. Καὶ γνωρίζομεν ἀκόμη ὅτι ὁ κ. Παπαναστασίου, χωρὶς νὰ συμμερίζεται τὰς περὶ Μακεδονίας ἰδέας τῶν κομμουνιστῶν, δύσκολα θὰ διετίθετο ὑπὲρ τῆς λήψεως ριζικῶν ἀποφάσεων.....

Ὅταν δὲ κάμνωμεν λόγον διὰ ριζικὰς ἀποφάσεις ἐννοοῦμεν—τίποτε περισσότερον τίποτε ὀλιγώτερον—τὴν διάλυσιν τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος. Τὴν πλήρη καὶ τελεσίδικον διάλυσιν. Τὴν ἀποπομπὴν ἐκ τοῦ Κοινοβουλίου τῶν προδοτῶν βουλευτῶν. Τὴν διάλυσιν ὅλων τῶν κομμουνιστικῶν ὀργανώσεων. Τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς κυκλοφορίας τοῦ «Ριζοσπάστου» καὶ τῶν ἐδῶ πολυωνύμων ὀργάνων τῆς Μόσχας. Τὴν παραπομπὴν εἰς δίκην ὅλων ὅσοι, ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι θέλουν νὰ ἐπιτύχουν δικαιοτέραν ὀργάνωσιν καὶ δικαιοτέραν διανομὴν τῆς παραγωγῆς, ἐργάζονται κατὰ τῆς ἀκεραιότητος, κατὰ τῆς ἀσφαλείας τῆς χώρας,— κατὰ τοῦ ἔθνους καὶ κατὰ τοῦ κράτους.

Αὐτὰς ἐννοοῦμεν ριζικὰς ἀποφάσεις. Εἶναι διὰ τὰς ριζικὰς αὐτὰς ἀποφάσεις ὁ κ. Ζαΐμης; Εἶναι διὰ τὰς ριζικὰς αὐτὰς ἀποφάσεις ὁ κ. Κύρκος; Εἶναι διὰ τὰς ριζικὰς αὐτὰς ἀποφάσεις ὁ κ. Μεταξᾶς; Ἀμφιβάλλομεν. Ἀμφιβάλλομεν ἂν ἡ κυβέρνησις ἀγρυπνεῖ. Ὑπάρχουν μάλιστα ἐνδείξεις ὅτι ἡ κυβέρνησις εἶναι κουρασμένη ἀπὸ τὰς κοινοβουλευτικὰς παννυχίδας καὶ ἀπὸ τὸν καύσωνα τῶν ἡμερῶν τούτων... Ἀλλ' ἂν ἡ κυβέρνησις δὲν ἀνανήψῃ αὔριον ἢ μεθαύριον, ἂν δὲν συνέλθῃ εἰς ἑαυτὴν καὶ δὲν λάβῃ τὰς ἀποφάσεις περὶ τῶν ὁποίων ἀνωτέρω ὡμιλήσαμεν, ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία ἔχει ὑποχρέωσιν ν' ἀντιμετωπίσῃ τὸν κομμουνιστικὸν κίνδυνον, νὰ διαλύσῃ τὰς δηλητηριώδεις ὀργανώσεις καὶ νὰ ἐξαναγκάσῃ τοὺς σπορεῖς τῶν ζιζανίων ν' ἀναζητήσουν ἄλλους ἀγροὺς διὰ τὸν ἀνόσιον σπορητόν.

Γράμματα ἀπὸ τὸ Παρίσι

Ὁ φασισμὸς ἐξεταζόμενος ὑπὸ ἑνὸς ἰσχυροῦ του ἀντιπάλου

(Τὸ σύγγραμμα τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Ἰταλικοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ντὸν Λουΐτζι Στοῦρτσο)

Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Αὔγουστος. — Εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῆς Ἰταλίας, ἕνας μικρόσωμος, καχεκτικός, καὶ ἀδυνατισμένος, ἱερεύς, ὁ Δὸν Λουΐτζι Στοῦρτσο, εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἐκείνου ποῦ ἀπεσύρθη τῆς Βουλῆς, μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Ματεότι, τοῦ ἐπονομασθέντος Ἀβεντινιανοῦ, κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς ἀποχωρήσεως εἰς τὸν λόφον Ἀβεντῖνον τῶν Ρωμαίων πληβείων. Ἡ Ἰταλία ὁλόκληρος ἔζησε στιγμὰς τραγικὰς καὶ συγκινητικὰς μὲ τὴν πάλην τὴν ὁποίαν διεξήγαγεν ὁ Φασισμὸς ἐναντίον τῶν Λαϊκῶν, ἐναντίον τοῦ Δὸν Στοῦρτσο, θεωρουμένου ὡς ψυχῆς τῆς ἀντιδράσεως. Δὲν ἐπέρασεν ἡμέρα ποῦ ὁ φασιστικὸς Τύπος νὰ μὴ ἐδημοσίευσε τὴν γελοιογραφίαν ἑνὸς μικροῦ ἀββᾶ, ἐξαιρετικῶς μυταρᾶ, συνοδεύων αὐτὴν μὲ τὴν πλέον φαρμακερὴν εἰρωνείαν. Ἕνας ἀντίπαλος, ὁ Δὸν Στοῦρτσο, ἀπὸ ἐκείνους ποῦ δὲν καταβάλλονται μὲ ἕνα κτύπημα βούρδουλα ἢ μὲ μίαν ἰσχυρὰν δόσιν ρετσινελαίου. Καὶ ἀπὸ τὴν ἐξορίαν του, ἀπὸ τὸ Λονδῖνον, ὅπου κατέφυγε μετὰ τὴν βιαίαν διάλυσιν πάσης ἀντιπολιτευτικῆς ὁμάδος ὑπὸ τοῦ φασισμοῦ ἐν Ἰταλίᾳ, συνεχίζει τὸν ἀγῶνά του ἐναντίον τῆς τυραννίας εἰς τὴν ὁποίαν βλέπει κύπτουσαν τὴν πατρίδα του.

Βεβαίως, ἡ ἀντιπολίτευσις, ἡ ἀντίδρασις ἐναντίον καθεστώτων τυραννικῶν, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνεται μόνον διὰ τοῦ γραπτοῦ λόγου. Τὰ βιβλία δὲν ρίπτουν τοὺς τυράννους. Ἀλλὰ ὁ Δὸν Στοῦρτσο, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἐξέδωκε τὸ σύγγραμμά του «Ἡ Ἰταλία καὶ ὁ Φασισμός», ἀπὸ ἐπιστημονικῶς ἐννοουμένην πολιτικὴν ἀνάγκην, ἀπὸ τὴν συναίσθησιν τῆς ἐκθέσεως ἐνώπιον τῆς ἱστορίας, τῶν πολιτικῶν ἀπόψεων τοῦ κόμματος τὸ ὁποῖον διηύθυνε, καὶ τὸ ὁποῖον ἴσως μίαν ἡμέραν πάλιν ἐπανέλθῃ ἐν δράσει εἰς τὴν Ρώμην.

Τὸ νέον σύγγραμμα τοῦ Δὸν Στοῦρτσο δὲν θὰ κυκλοφορήσῃ βέβαια εἰς τὴν φασιστικὴν Ἰταλίαν. Ἐξεδόθη ταὐτοχρόνως εἰς τὸ Λονδῖνον καὶ τὴν Νέαν Ὑόρκην, μετεφράσθη ἤδη εἰς τὸ Βερολῖνον καὶ εἰς τὸ Παρίσι. Εἶναι ἡ Μαύρη Βίβλος τοῦ Ἀντιφασισμοῦ. Καὶ ὡς τοιαύτη ἦτο ἀπαραίτητον νὰ ἔχῃ ὅλον τὸ ὕφος τῆς σοβαρᾶς μελέτης τῶν γεγονότων, τὴν πειστικότητα τῶν ἐπιχειρημάτων, καὶ πρὸ παντὸς τὴν ψύχραιμον καὶ ἀπαθῆ ἀνασκόπησιν τῶν τραγικῶν διὰ τὴν Ἰταλίαν στιγμῶν. Χωρὶς χυδαιότητα, χωρὶς ὑβρεολογίαν καὶ πρὸ παντὸς χωρὶς φανφαρονισμούς. Ἔτσι καὶ συνέγραψε τὸ βιβλίον του ὁ Δὸν Στοῦρτσο.

Μία φωνὴ ἀκούεται ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευράν. Μία φωνὴ ἱστορικοῦ συγχρόνου μὲ τὰ περιγραφόμενα γεγονότα καὶ ἀναμιχθέντος εἰς αὐτά. Διὰ νὰ σχηματίσῃ κανεὶς μίαν ἀνεξάρτητον γνώμην ἐπὶ τοῦ φαινομένου αὐτοῦ τῆς ἐποχῆς μας, οἷος ὁ φασισμός, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀκούσῃ καὶ ἡ ἄλλη πλευρά, ἄ λ τ ε ρ α π ά ρ ς.

Ὁ Δὸν Στοῦρτσο ἀρχίζει τὴν μελέτην του ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμὴν τῆς πολιτικῆς Ἀναγεννήσεως, τοῦ ἰταλικοῦ Ρισοργιμέντο. Καὶ εἶναι ἄξιον προσοχῆς τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ πρῶτον σύνθημα τῆς ἐξεγέρσεως ἐκείνης τὸ ἔδωκε τότε ἕνας ἄλλος κληρικός, ὁ ἀββᾶς Τζιοβέρτι εἰς τὰ 1843, μὲ ἕνα σύγγραμμά του ἐξαπολυθὲν ἐκ Βρυξελλῶν. Νὰ εἶναι ἆρά γε σήμερον ἴδιοι οἱ ὅροι, σήμερον ποῦ ὁ ἀββᾶς Στοῦρτσο ἐξαπολύει ἐκ Λονδίνου τὴν ἰδίαν ἔκκλησιν πρὸς ἐξέγερσιν; Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος τῆς Ἰταλίας, ζητεῖ τὴν ἠθικὴν κατάκτησιν τῆς ἐλευθερίας καὶ τὴν πολιτικὴν ἀποκατάστασιν, ἄνευ οὐδεμιᾶς βίας. Διότι τότε δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ κατακρίνῃ ὁ ἴδιος τὴν βίᾳ ἐγκαθίδρυσιν τοῦ φασισμοῦ. Δύο ἀρχαὶ συνετέλεσαν εἰς τὸ παλαιὸν Ρισοργιμέντο. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἑνοποιήσεως καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς ἐλευθερίας. Σήμερον, ἡ παλαιὰ ἑνότης τῶν ἰταλικῶν πολιτειῶν ἠμπορεῖ νὰ ἀντικαθίσταται μὲ τὴν ἀνάγκην τῆς ὁμονοίας τῶν χωρισμένων κομμάτων. Ἡ ἐλευθερία, εἶναι κάτι τὸ περισσότερον ρευστόν. Δὲν γνωρίζει κανεὶς πῶς τὴν ἐννοεῖ ὁ Δὸν Στοῦρτσο καὶ πῶς τὴν ἑρμηνεύει ὁ κ. Μουσσολίνι. Πάντως ἡ ἐλευθερία τοῦ πολιτικοῦ ἀνταγωνισμοῦ, ἀξίζει τὰς θυσίας ἑνὸς ἀγῶνος ἔστω καὶ διὰ βιβλίων!

Ἐξετάζει λοιπὸν ὁ συγγραφεὺς τὰ προβλήματα τοῦ Ρισοργιμέντο, τὰ προβλήματα ποῦ ὑφίσταντο πρὸ τοῦ πολέμου καὶ ὅσα ἐδημιουργήθησαν μετ' αὐτόν, τοὺς ἐσωτερικοὺς ἀγῶνας διὰ τὴν ἐπέμβασιν καὶ τὴν παρακμὴν τῆς ἰθυνούσης ἐν Ἰταλίᾳ τάξεως. Ἐξετάζει ἕναν-ἕναν τοὺς κυβερνήτας, ἀναγνωρίζει τὰς ἀξίας των καὶ στιγματίζει τὰ ἐλαττώματα των. Ἀκούσατε λ. χ. τί γράφει διὰ τὸν Τζιολίττι:

«Ἔπαιξε μὲ τὴν τύχην ἕως ὅτου τοῦ ἦτο εὐνοϊκή. Τὰ ἔτη τῆς μακρᾶς του παραμονῆς εἰς τὴν Ἀρχήν, τὸν κάμνουν νὰ φαίνεται σήμερον μεγαλύτερος ἀφ' ὅ,τι ὑπῆρξε πράγματι. Ποτὲ δὲν ἀντιμετώπισε τὴν πάλην κατὰ πρόσωπον. Ἐκέρδισε νίκας δι' ἐπιτηδείων ὑποχωρήσεων. Τὸ σύστημά του κατὰ τὰ δέκα τελευταῖα ἔτη, τὸν ἔκαμε νὰ χάσῃ ὅλας τὰς πολιτικὰς εὐκαιρίας, τὰς ὁποίας θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἐκμεταλλευθῇ, ἀναλαμβάνων τὴν εὐθύνην τοῦ ἀγῶνος. Τὸ κακὸν ποῦ ἐπροξένησεν ὁ Τζιολίττι εἰς τὸν δημόσιον βίον εἶνε ἀπέραντον. Κατὰ βάθος ἐφέρετο ὡς συντηρητικὸς καὶ ὅταν ἀκόμη ὡμίλει ὡς φιλελεύθερος. Ἐπεδείκνυε μίαν ἀλυγισίαν ἐνῷ κατ' οὐσίαν ὑπέκυπτεν. Ἐπόζαρεν ὡς ἠθικολόγος ἐνῷ παρεβίαζε τὴν νομιμότητα. Πρέπει πάντως νὰ τοῦ ἀναγνωρισθῇ ὅτι ὡδήγησε τὰς λαϊκὰς μάζας εἰς τὸν δημόσιον βίον διὰ τῆς παροχῆς τῆς καθολικῆς ψηφοφορίας. Ἀλλὰ μόνον διὰ τὸ ἀτομικόν του συμφέρον ἐφρόντιζεν. Οἱ νομάρχαι ἦσαν ἐκλογικοὶ πράκτορες. Οἱ κοινοβουλευτικοὶ ἀγῶνες εἶχον περιορισθῆ εἰς τὰς παρασκηνιακὰς διαπραγματεύσεις, εἰς τὰς εὐνοίας, εἰς τὰς δολοπλοκίας».

Μία πλήρης μελέτη τοῦ παρελθόντος, τῶν πολιτικῶν συστημάτων, τῶν μεθόδων, τῶν γεγονότων, τῶν ἀγώνων, τῶν φιλοδοξιῶν τῶν διαφόρων ἀρχηγῶν. Ἡ ἰ θ ύ ν ο υ σ α τ ά ξ ι ς ὑπέστη ἀλλεπάλληλα κτυπήματα. Τὸ κίνημα τοῦ Ντ' Ἀννούντσιο εἰς τὸ Φιοῦμε (1919), ἡ κατάληψις τῶν γαιῶν (1919), ἡ στάσις τῆς Ἀγκόνας ἐναντίον τῆς ἀποστολῆς στρατοῦ εἰς Ἀλβανίαν καὶ ἐκκένωσις κατὰ συνέπειαν τῆς Βαλλόνας (1920), κατάληψις τῶν δημαρχείων ὑπὸ τῶν φασιστῶν (1922), εἴσοδος εἰς τὴν Ρώμην (1922).

«Πολὺ ὀλίγον ἐνδιαφέρει ἐὰν αἱ πρῶται βιαιότητες συνετελέσθησαν ἐν ὀνόματι τοῦ Νασιοναλισμοῦ, αἱ μετέπειτα ἐν ὀνόματι τοῦ σοσιαλισμοῦ, αἱ τελευταῖαι ἐν ὀνόματι τοῦ φασισμοῦ. Τὸ φαινόμενον παραμένει κατ' οὐσίαν τὸ αὐτό: Περιορισμὸς τῶν νομίμων ἐξουσιῶν ὑπὸ ἐκτὸς τοῦ νόμου ἐξουσιῶν βασιζομέναι ἐπὶ τοῦ πλήθους».

Ὁ Ὀρλάνδο, μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου ἠθέλησε νὰ διοργανώσῃ τὸ Κράτος. Συνέστησε μίαν ἐπιτροπὴν ἀπὸ 700 μέλη διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν. Ἕνα ἀληθινὸν Βυζαντινὸν συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐμελέτησε θεωρίας καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐφαρμογῆς του.

Ὁ σοσιαλισμός, ἐπωφελήθη ἐκ τοῦ πολέμου καὶ «συμπεριεφέρθη ὡς κοινὸς νεόπλουτος». Οἱ Ἰταλοὶ σοσιαλισταὶ περιωρίσθησαν εἰς τὴν μίμησιν τῶν διεθνῶν ὁμοϊδεατῶν των, ὅσον καὶ ἂν τὰ συστήματά των δὲν ἠμποροῦσαν νὰ πραγματοποιηθοῦν εἰς τὴν Ἰταλίαν.

Εἰς τὰ 1919 συνεστήθη τὸ Λαϊκὸν κόμμα, μὲ τὴν περίφημον προκήρυξιν τῆς 18 Ἰανουαρίου «πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς καὶ ἐλευθέρους ἀνθρώπους». Ἀνεμίχθη εἰς τὴν ἀρχήν, συνειργάσθη καὶ ἐπολέμησε τὰς διαφόρους Κυβερνήσεις. Καὶ ἰδοὺ ὅτι τὸν Μάρτιον τοῦ 1919 ἀνεφάνη ὁ φασισμός. Ἔζησεν ἐνάμισυ ἔτος εἰς τὴν ἐπαρχίαν. Εἶχε γεννηθῆ μὲ τὸν μπολσεβικικὸν μῦθον καὶ ἦτο ὡς ὁ ἀντικατοπτρισμός του.

Ἰδοὺ τὸ πρόγραμμα τοῦ Μουσσολίνι, προκηρυχθὲν ἀπὸ τὸν ἴδιον:

«Ἐθνικὴ Συνέλευσις. Προκήρυξις τῆς Ἰταλικῆς Δημοκρατίας. Ἀποκέντρωσις τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας. Κατάργησις τῆς Γερουσίας καὶ τῆς πολιτικῆς ἀστυνομίας. Ἐκλέξιμοι δικασταὶ ἀνεξάρτητοι. Κατάργησις τῶν τίτλων εὐγενείας. Γενικὸς ἀφοπλισμὸς καὶ ἀπαγόρευσις εἰς τὰ κράτη νὰ κατασκευάζουν πολεμικὰ εἴδη. Ἐλευθερία τῆς σκέψεως, τῆς προπαγάνδας, ἀτομικῆς καὶ συνολικῆς ἐξεγέρσεως. Διάλυσις τῶν ἀνωνύμων βιομηχανικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἑταιρειῶν. Κατάργησις τῶν Τραπεζῶν καὶ τῶν Χρηματιστηρίων. Κατάσχεσις τοῦ μὴ παραγωγικοῦ πλούτου. Καταδίωξις τῶν παρασίτων τῆς κοινωνίας. Ἡ γῆ εἰς τοὺς ἀγροτικοὺς ὀργανισμούς. Κατάργησις τῆς μυστικῆς διπλωματίας. Διεθνὴς πολιτικὴ εἰς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας».

Μὴν ἐκπλήττεσθε, λέγει ὁ Δὸν Στοῦρτσο, ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ Μουσσολίνι ἄλλα διεκήρυττε καὶ ἄλλα ἐφήρμοσε. Ὁ φασισμὸς εἶνε περισσότερον αἰσθηματικὸν κίνημα ἢ διανοητικόν. Ἀναλόγως τῶν περιστάσεων χρησιμοποιεῖ τὰς ψυχικὰς διαθέσεις τῶν ὀπαδῶν του. Εἰς τὰ 1919 καὶ 1920 ὁ φασισμὸς ἤθελε νὰ καταστήσῃ τοὺς σοσιαλιστάς.

Ὁ συγγραφεὺς ἐξετάζει κατόπιν τὴν ψυχολογικὴν κατάστασιν εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν ἐκλογῶν τοῦ Τζιολίττι, καὶ τὰς παραμονὰς τῶν ἀγώνων διὰ τὴν Κυβέρνησιν μεταξὺ Φάκτα, Τζιολίττι, Ὀρλάνδο καὶ Σαλάνδρα. Καὶ ἐξερράγη τὸ κίνημα τοῦ Μουσσολίνι διὰ τῆς καταλήψεως τῶν νομαρχιῶν. Εἰς τὴν Ρώμην ὅλην ἐβιάζοντο νὰ σχηματίσουν Κυβέρνησιν, ὁ Μουσσολίνι παρήγγειλεν ὅτι καμμίαν Κυβέρνησιν δὲν θὰ ἠνείχετο καὶ ὅτι εἰς αὐτὸν ἔπρεπε νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐντολὴ τοῦ σχηματισμοῦ της. Δὲν θὰ σταματοῦσε τὴν κάθοδον εἰς Ρώμην, ἐὰν δὲν τοῦ ἀνέθετεν ὁ Βασιλεὺς τὴν ἐντολὴν ἀμέσως ἔστω καὶ τώρα ποῦ εὑρίσκετο εἰς τὸ Μιλᾶνον καὶ ἐὰν δὲν τοῦ ἐπέτρεπον νὰ ὁδηγήσῃ εἰρηνικῶς τὰς λεγεῶνας του εἰς τὴν Ρώμην πρὸς παρέλασιν. Ὁ Φάκτα καὶ ὁ Βασιλεὺς τὰ ἐδέχθησαν ὅλα!

Ποῖος εἶναι ὁ Μουσσολίνι; Ἀκούσατε πῶς τὸν παρουσιάζει ὁ ἀντίπαλος, ἕνας τρομερὸς ἀντίπαλος, ὁ Δὸν Στοῦρτσο:

«Ἄνθρωπος γενικῆς μορφώσεως καὶ μικρᾶς πολιτικῆς ἀγωγῆς, ὁ Μουσσολίνι κατέχει ὑπέροχα πλεονεκτήματα προχειρολόγου. Δὲν ἔχει μήτε συνείδησιν, μήτε πίστιν εἰς τὰς πεποιθήσεις. Ἀπὸ τὰς ἐπαναστατικὰς βιαιότητας καὶ τὴν βλάσφημον ἀθρησκείαν, μετεπήδησεν εἰς τὸν συντηρητισμὸν καὶ τὸν κληρικαλισμόν, τοὺς πλέον ἐπιδεκτικούς. Ἀπὸ ἀντιμιλιταριστὴς ἀντίπαλος τῶν ἀποικιακῶν ἐκστρατειῶν, ἀρνούμενος καὶ αὐτὸ τὸ δικαίωμα τῆς ἀμύνης εἰς τὴν πατρίδα, μετεσχηματίσθη εἰς λυσσώδη κήρυκα τῆς ἐπεμβάσεως εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ἰμπεριαλιστήν. Τὸ πρόγραμμα τοῦ 1919, πλημμυρισμένον ἀπὸ ἀναρχικὴν δημαγωγίαν, ἔγινεν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ του ἡ πλέον ἀγρία ἀντιδραστικὴ πολιτεία. Ἠμπορεῖ νὰ πηδήσῃ ἀπὸ τὴν μίαν θεωρίαν εἰς τὴν ἄλλην, ἀπὸ τὴν μίαν θέσιν εἰς τὴν ἀντίθετον, ταχέως, χωρὶς συνοχήν, χωρὶς λύπην, χωρὶς μεταμέλειαν. Ἡ ἀναζήτησις τῆς ἐπιτυχίας διὰ τῆς ἐπικλήσεως πρὸς τὴν φαντασίαν καὶ τὴν αἰσθηματικότητα, παραμένει ὁ μόνος συνεχὴς σκοπὸς τοῦ παιγνιδίου του. Οἱ λόγοι του προσλαμβάνουν τὸ ὕφος ποῦ ἀρέσει εἰς τὸ κοινὸν καὶ τὸ λεξιλόγιόν του ἀλλάσσει σύμφωνα μὲ τὸ ποιὸν τοῦ ἀκροατηρίου του. Ἔχει τὴν δύναμιν εἰς τὴν ἐπιτηδειότητα νὰ ἐπωφελῆται τῆς καταλλήλου στιγμῆς καὶ εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τῶν περιστάσεων. Τὸ ὅτι κατώρθωσε ἐπὶ τόσον χρονικὸν διάστημα, εἴτε ὡς σοσιαλιστής, εἴτε ὡς φασίστας νὰ ἐκτοξεύῃ ἀτιμωρητὶ ὅλας τὰς ἀπειλὰς καὶ νὰ ἐνεργῇ ὅλας τὰς βιαιότητας, τοῦτο τοῦ ἐμπνέει βαθυτάτην περιφρόνησιν πρὸς τοὺς πολιτικοὺς ἄνδρας εἴτε τῆς δεξιᾶς εἴτε τῆς ἀριστερᾶς, οἱ ὁποῖοι ἐξ ἴσου τὸν ἠνέχθησαν καὶ τὸν ἐκολάκευσαν. Τῷ 1925 συνεχώνευσε τὸ κίνημά του μὲ τὸ ἄτομόν του καὶ ἀνέλαβε προσωπικῶς τὴν εὐθύνην δι' ὅ,τι παράνομον ἐτελέσθη. Κυνισμὸς ἢ αὐθάδεια; Ἄγνωστον».

Ἔρχονται κατόπιν αἱ ἀναλύσεις ὅλων τῶν τραγικῶν στιγμῶν τῆς πάλης: δολοφονία τοῦ Ματεότι, ἐξορίαι, διωγμοί, καὶ τὸ σύγγραμμα τελειώνει μὲ μίαν μελέτην ἐπὶ τοῦ συγχρόνου προσανατολισμοῦ τῆς Εὐρώπης, ὁ ὁποῖος εἶνε ὁ Δημοκρατικὸς θεσμός, ἡ εὐρεῖα κοινοβουλευτικὴ δημοκρατία.

«Ἐλπίζω γρήγορα ἡ πατρίς μου νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν δρόμον αὐτόν».

Κάπως πολὺ χριστιανικὰ βλέπει τὴν πολιτικὴν ὁ δυνατός, ἄλλωστε, αὐτὸς ἐγκέφαλος. Πάντως τὸ σύγγραμμά του εἶναι ἕνα πολιτικὸν μάθημα πρωτίστης ἀξίας.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΕΙΣ ΤΑ ΠΡΟΘΥΡΑ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ Κ. Τ. Ε.

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ κ. ALCIDE EBRAY, ΓΡΑΦΕΝ ΔΙΑ ΤΗΝ «ΠΡΩΪΑΝ»

Ἡ ἔρις ἡ προκληθεῖσα μεταξὺ τοῦ κ. Ἀνρὺ ντὲ Ζουβενὲλ καὶ τοῦ κ. Μπριὰν καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Τύπος ἐν τῷ συνόλῳ του ἔλαβε μέρος, ἐπανέφερεν ἐνώπιον τῆς κοινῆς γνώμης τὸ ζήτημα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ τοῦτο κατὰ τρόπον ἀρκετὰ ἐπίκαιρον, ἀφοῦ ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν πρόκειται νὰ ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας της ἐν Γενεύῃ τὴν 5 Σεπτεμβρίου.

Ἡ ἔρις αὕτη εἶνε ἐξ ἐκείνων διὰ τὰς ὁποίας δύναταί τις νὰ εἴπῃ, ὅτι ἀμφότεροι οἱ ἐρίζοντες ἔχουν δίκαιον, ἕκαστος ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τὴν ὁποίαν ἀσπάζεται. Ὁ κ. ντὲ Ζουβενὲλ ἔχει δίκαιον θεωρητικῶς καὶ ὁ κ. Μπριὰν πρακτικῶς. Ἂν παραμερίσωμεν τὴν προσωπικότητα τῶν δύο συνομιλητῶν—δευτερεύοντα παράγοντα τοῦ ζητήματος—ἡ σύγκρουσις τῶν ἰδεῶν των μᾶς δίδει νὰ ἐννοήσωμεν τί ἀκριβῶς εἶνε ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν: μία μεγάλη χίμαιρα, ἀλλὰ μία χίμαιρα διὰ τὴν ὁποίαν φρόνιμον εἶνε νὰ τὸ πάρωμεν ἀπόφασιν, διότι δὲν ἠμποροῦμεν νὰ τὴν μετατρέψωμεν εἰς τὴν εὐεργετικὴν καὶ σωτηρίαν ἐκείνην πραγματικότητα, τὴν ὁποίαν εἶχον ἐλπίσει οἱ ἰδεαλισταί.

Δὲν θὰ ἠδύνατό τις νὰ ἐννοήσῃ τί ὀνομάζουν σήμερον οἱ ἀπογοητευμένοι αὐτοὶ ἰδεαλισταὶ «χρεωκοπίαν» τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, οὔτε θὰ ἠδύνατο νὰ ἐννοήσῃ τὴν ἔννοιαν τῆς ἔριδος Ζουβενὲλ—Μπριάν, ἂν δὲν ἐνεθυμεῖτο τὰ τῆς γενέσεως τοῦ «Διεθνοῦς Ὀργανισμοῦ τῆς Γενεύης», ὅπως συνηθίζομεν νὰ ἀποκαλοῦμεν ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον κατέληξεν ἡ μεγάλη ἰδέα τοῦ Οὐΐλσων. Οὗτος, εἰλικρινὴς ἀλλ' ὀλίγον ἀφελὴς ἰδεαλιστής, εἶχε πραγματικῶς συλλάβει τὴν πρόθεσιν νὰ δημιουργήσῃ ἕνα διεθνὲς ὄργανον, τοῦ ὁποίου οὐσιώδης σκοπὸς θὰ ἦτο νὰ ὑποκαταστήσῃ τὸ δίκαιον εἰς τὴν βίαν, μὲ ἄλλα λόγια νὰ καταλύσῃ τοὺς πολέμους. Ὅπως δὲ ἀκριβῶς αὐτὸς ἔμελλε νὰ εἶνε ὁ μόνος λόγος ὑπάρξεως τοῦ ὀργάνου τούτου, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ἡ δημιουργία τοῦ ὀργάνου τούτου ἔμελλε νὰ ἀποτελέσῃ τὴν κυριωτέραν φροντίδα τοῦ Οὐΐλσων κατὰ τὸν διακανονισμὸν τῆς εἰρήνης. Εἶνε, πράγματι, γνωστὸν σήμερον, ὅτι εἰς τὴν μέριμναν αὐτὴν ὑπέτασσεν ὅλα τὰ ἄλλα ζητήματα.

Ὅταν ἔφθασεν εἰς τὴν Εὐρώπην, οἱ συνεργάται του τῆς Ἀντάντ, ἰδίως οἱ κ.κ. Κλεμανσὼ καὶ Λόϋδ Τζώρτζ, ἠννόησαν πόσον θὰ ἠδύναντο νὰ ἐπωφεληθοῦν ἐκ τῆς νοσηρῶς ἐπιμόνου αὐτῆς μερίμνης: δὲν θὰ παρεχώρουν δηλαδὴ εἰς τὸν Ἀμερικανὸν πρόεδρον τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν εἰμὴ ἔναντι τῆς θυσίας, εἰς ἣν οὗτος θὰ προέβαινε, τοῦ εἰρηνευτικοῦ προγράμματός του, τῶν περιφήμων 14 καὶ ἄλλων σημείων. Ἂν λοιπὸν οἱ νικηταὶ ἠθέτησαν τὸν λόγον των πρὸς τοὺς ἡττημένους, ἀρνηθέντες εἰς αὐτοὺς τοὺς ὅρους εἰρήνης τοὺς ὁποίους εἶχον πανηγυρικῶς ὑποσχεθῇ πρὶν τοὺς ἀφοπλίσουν, αἰτία τούτου εἶνε ὅτι ὁ κ. Οὐΐλσων ἐλησμόνησεν αὐτὴν τὴν ὑπόσχεσιν διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἵδρυσιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ἀφοῦ δὲ οἱ Εὐρωπαῖοι νικηταὶ ἐπέτυχον τὸ ἥκιστα ἔντιμον ἀποτέλεσμα τοῦτο, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀναμείνῃ τις παρ' αὐτῶν ὅπως βοηθήσουν εἰλικρινῶς τὸν Οὐΐλσων νὰ καταστήσῃ τὸν ἐν λόγῳ ὀργανισμὸν ὄργανον δικαιοσύνης καὶ εἰρήνης. Ἄρχισαν τὶς μανοῦβρες εἰς τρόπον ὥστε νὰ τὸ μεταβάλουν εἰς ὄργανον τῆς πολιτικῆς τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ἰδίως δὲ—ὁποία εἰρωνεία!—εἰς μέσον ἐφαρμογῆς τῶν ὅρων εἰρήνης, τοὺς ὁποίους εἶχον ἐπιβάλει εἰς τοὺς ἡττημένους κατὰ παράβασιν τῶν δοθεισῶν ὑποσχέσεων.

Ἀφ' ἑτέρου—τοῦτο εἶνε σημαντικώτατον διὰ τὴν μεταγενεστέραν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων—αἱ μεγάλαι εὐρωπαϊκαὶ Δυνάμεις ἦσαν στερρῶς ἀποφασισμέναι νὰ δώσουν τοιαύτην κατεύθυνσιν εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν, ὥστε οὐδεὶς νὰ προκύπτῃ ἐξ αὐτῆς περιορισμὸς τῆς ἐλευθερίας των καὶ ἰδίως νὰ μὴ δύναται ποτὲ ἡ πλειοψηφία, ἡ ἀπαρτιζομένη ἐκ τῶν δευτερευουσῶν Δυνάμεων καὶ τῶν μικρῶν Κρατῶν, νὰ ἐπιβάλῃ τὴν θέλησίν της εἰς τὴν πλειοψηφίαν, ἀποτελουμένην ὑπὸ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, αἵτινες ἤδρευον εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας.

Δοθέντος τοῦ τρόπου τούτου τῆς γενέσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, μοιραίως ἔμελλεν αὕτη νὰ καταντήσῃ ἐκεῖ ποῦ κατήντησε: νὰ γίνῃ δηλαδὴ ἕνας ὀργανισμὸς ἀρκετὰ δραστικὸς διὰ νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τοὺς ἡττημένους, τουλάχιστον προσωρινῶς, τοὺς ὅρους τῆς εἰρήνης, ἀλλ' ἀτελέσφορος προκειμένου νὰ δώσῃ εἰς τὰς διεθνεῖς διενέξεις λύσεις ἀντιθέτους πρὸς τὴν θέλησιν καὶ τὰ συμφέροντα τῶν ἰσχυρῶν Κρατῶν· ἕνα πολιτικὸν σῶμα διευθυνόμενον ὑπό τινων Μεγάλων Δυνάμεων ἑδρευουσῶν εἰς τὸ Συμβούλιον. Εἶνε λοιπὸν φυσικόν, ὅτι ἐπιφανῆ Κράτη, ὅπως ἡ Ἱσπανία καὶ ἡ Βραζιλία, προτιμοῦν νὰ ἀποχωρήσουν τῆς Κοινωνίας παρὰ νὰ εὑρίσκωνται ἐν αὐτῇ εἰς θέσιν κατωτερότητος.

Ἀλλ' ἐκ τούτου προκύπτει ἐπίσης ὅτι, ἂν θέλωμεν νὰ διατηρήσωμεν τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν, πρέπει νὰ δεχθῶμεν, ὅτι αὕτη δὲν εἶνε ὅ,τι εἶχεν ὀνειρευθῆ ὁ Οὐΐλσων. Καὶ ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ δεχθῶμεν τοῦτο, διότι, ἂν δὲν ἐπιτρέπεται πλέον ν' ἀναμένωμεν μεγάλα πράγματα ἀπὸ τὴν Κοινωνίαν, τουλάχιστον ὑπὸ τὴν σημερινὴν μορφήν της, θὰ προέκυπτον, ἀφ' ἑτέρου, ἄτοπα ἐκ τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξαφανίσεώς της.

Ἰδοὺ τί πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψει διὰ νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι, εἰς τὴν ἔριδα Ζουβενὲλ—Μπριάν, ἕκαστος ἔχει δίκαιον ἀπὸ τῆς ἰδικῆς ἀπόψεως, τὴν ὁποίαν ὑποστηρίζει. Θὰ ἠδύνατό τις νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ κ. ντὲ Ζουβενὲλ ἐκπροσωπῶν τὸ Οὐϊλσόνειον ἰδεῶδες, διαμαρτύρεται διὰ τὸ κατάντημα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἐνῷ ὁ κ. Μπριάν, ἐκπροσωπῶν τὸν πολιτικὸν καὶ διπλωματικὸν ρεαλισμόν, τὸ παίρνει ἀπόφασιν διὰ μίαν κατάστασιν πραγμάτων, τὴν ὁποίαν δὲν δύναται νὰ τροποποιήσῃ.

Εἰς τὴν ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν ὁ γερουσιαστὴς κ. ντὲ Ζουβενὲλ ἀπηύθυνε πρὸς τὸν κ. Μπριὰν διὰ νὰ τοῦ ἐκφράσῃ τὴν ἐπιθυμίαν του ὅπως μὴ διορισθῇ ἐκ νέου μέλος τῆς γαλλικῆς ἀντιπροσωπείας παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν, λέγει πρὸς αὐτόν: «Ἐξέφρασα ἐφέτος εἰς πολλὰ ἄρθρα τὴν διπλῆν θλῖψιν μου διότι δὲν ἔβλεπα τὴν Γαλλίαν νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν τὰς διεθνεῖς δυσχερείας, αἱ ὁποῖαι μόνον ὑπ' αὐτῆς, κατὰ τὴν γνώμην μου, δύνανται νὰ λυθοῦν, καὶ διότι ἀντιθέτως τὴν ἔβλεπα νὰ ἀκολουθῇ πολιτικὴν ἀναβολῆς, ἥτις συσσωρεύει τὰς δυσχερείας ἐπὶ τοῦ μέλλοντος.» Καὶ προσθέτει: «Ἐν ᾗ περιπτώσει ξένος ἀντιπρόσωπος ἐξέθετεν ἐνώπιον τῆς Συνελεύσεως ἀπόψεις συμφώνους πρὸς τὰς ἰδικάς μου, θὰ ἤμην ὑποχρεωμένος νὰ εὑρεθῶ εἰς ἀντίφασιν ἢ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἢ πρὸς τὰς πεποιθήσεις μου.» Εἰς δηλώσεις του πρὸς τὸν Τύπον, ὁ κ. ντὲ Ζουβενὲλ διεσάφησε τὴν σκέψιν του τονίζων συγκεκριμένως ὅτι ἤδη ἀπὸ τοῦ 1923, δηλαδὴ ἀπὸ τοῦ ἐπεισοδίου τῆς Κερκύρας, ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν φαίνεται παραιτηθεῖσα τοῦ ἔργου τοῦ διακανονισμοῦ τῶν διεθνῶν διενέξεων. Ἐπέμεινεν ἐπὶ τῆς ἰταλονοτιοσλαυϊκῆς διενέξεως τοῦ 1927. Ἐν ἑνὶ λόγῳ, κατ' αὐτόν, ἐγκαταλείπεται ἡ διεθνὴς διαδικασία διὰ νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὰς παλαιὰς διπλωματικὰς μεθόδους.

Ὁ κ. Μπριάν, ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, δὲν ἠδύνατο νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ὁ κ. ντὲ Ζουβενὲλ εἶχε δίκαιον, προσεπιβεβαιῶν ὅτι ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ἀθετεῖ τὴν ἀποστολήν της. Ὁ ρόλος του ἀπῄτει νὰ διαμφισβητήσῃ τοῦτο. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν εἰς τὴν ἀπάντησίν του ἐκφράζει τὴν «ἄκραν ἔκπληξιν» τὴν ὁποίαν προξενεῖ εἰς αὐτὸν ἡ στάσις τοῦ κ. ντὲ Ζουβενέλ. Ἀλλὰ ἡ ἀντίρρησίς του δὲν εἶνε πειστική, οὔτε καὶ αἱ δηλώσεις τὰς ὁποίας ἔκαμε πρὸς τὸν Τύπον. Εἶπεν εἰς τὰς δηλώσεις ταύτας: «Ἀπὸ τοῦ 1923, ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν οὐδέποτε ἀπέρριψεν οἱανδήποτε τῶν διαφορῶν τῶν ὑποβληθεισῶν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν της». Ὁ κ. ντὲ Ζουβενὲλ ὅμως εἶχε παραπονεθῆ ὄχι ὅτι ἡ Κοινωνία «ἀπέρριψεν», ἀλλ' ὅτι δὲν «ὑπέβαλον» εἰς αὐτὴν τὰς διεθνεῖς διαφοράς. Ἀφ' ἑτέρου, ὁ κ. Μπριὰν ὁμιλῶν δι' «ὅλα ὅσα ἀπὸ ἀνθρωπιστικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀπόψεως ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ἔχει ἤδη ἐπιτελέσει», ἐλησμόνησεν ὅτι ὁ μόνος λόγος ὑπάρξεως τῆς Κοινωνίας ἦτο ἡ γαλήνευσις τῶν διεθνῶν διενέξεων καὶ ἡ κατάλυσις τῶν πολέμων.

Παραμένει οὐχ ἧττον ἀληθὲς ὅτι ὁ κ. Μπριὰν εἶχε δίκαιον ὡς ὑπουργός, προσπαθῶν νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ὁ κ. ντὲ Ζουβενὲλ εἶχεν ἄδικον ἀφοῦ, ἀφ' ἑνός, ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ καταστῇ πλέον τελεσφόρος καί, ἀφ' ἑτέρου, ἔχομεν ἀνάγκην αὐτῆς διὰ τὴν ἐφαρμογὴν ὡρισμένων ὅρων τῆς εἰρήνης. Ἀλλά, πρὸς τὸ γενικὸν συμφέρον, καλὸν εἶνε νὰ γνωρίζωμεν ὅτι, κατὰ βάθος δίκαιον ἔχει ὁ κ. ντὲ Ζουβενέλ, δηλαδὴ ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ ὑπολογίζωμεν ἐπὶ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν διὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν διεθνῶν διενέξεων καὶ τὴν ματαίωσιν τῶν πολέμων. Βασιζόμενοι ἐπ' αὐτῆς, ὅσον ἀφορᾷ τὸ κεφάλαιον τοῦτο, θὰ ἐξετιθέμεθα εἰς μεγάλους κινδύνους καὶ εἰς σκληρὰς ἀπογοητεύσεις.

* * *

Εἶνε δὲ τοσοῦτον μεγαλυτέρα ἡ θλῖψις ἐκ τῆς διαπιστώσεως τῆς ἀδυναμίας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὅσον ὁ οὐρανὸς τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς σκοτεινιάζει μᾶλλον παρὰ φωτίζεται.

Τὸ ναυάγιον τῆς συνδιασκέψεως διὰ τὸν ναυτικὸν ἀφοπλισμὸν δὲν θὰ ἔχῃ μόνον ὡς συνέπειαν τὴν συνέχισιν τοῦ συναγωνισμοῦ τῶν κατὰ θάλασσαν ἐξοπλισμῶν. Τὸ ζήτημα τοῦ ἀφοπλισμοῦ ἐν γένει, τόσον κατὰ ξηρὰν ὅσον καὶ κατὰ θάλασσαν, θὰ ὑποστῇ τὸν ἀντίκτυπον τοῦ ναυαγίου. Πράγματι, ὑπάρχει στενὴ ἀλληλεγγύη μεταξὺ τῶν δύο τούτων ὄψεων τοῦ προβλήματος. Ἂν ὅμως δὲν καταστῇ δυνατὸν νὰ ἐπιτελεσθῇ ὁ κατὰ ξηρὰν ἀφοπλισμός, ἐνδέχεται ἐκ τούτου νὰ προκύψουν σοβαραὶ ἐπιπλοκαὶ εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον, διότι οἱ ἡττημένοι λαοὶ θὰ ἰσχυρισθοῦν ὅτι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐξοπλισθοῦν πάλιν, οἱ δὲ νικηταὶ θὰ θελήσουν νὰ τοὺς ἐμποδίσουν. Τοῦτο ἀποτελεῖ λίαν ἀνησυχητικὴν ὄψιν τῆς διεθνοῦς καταστάσεως, τὴν ὁποίαν ὅμως φαίνονται παραβλέποντα τὰ νικηφόρα κράτη. Εἰς τὸ Βέλγιον μόνον, ὁ κ. Βαντερβέλντ, ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, ἑλκύει τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῆς καταστάσεως αὐτῆς. Ἤδη ὡς ἁπλοῦς βουλευτής, εἶχεν ὑποστηρίξει τὴν ἑξῆς «θέσιν»: ἢ θὰ κάμωμεν γενικὸν ἀφοπλισμὸν ἢ δὲν θὰ κάμωμεν διόλου, διότι δὲν δυνάμεθα νὰ περιμένωμεν ἀπὸ τὴν Γερμανίαν, ὅτι θὰ μείνῃ αἰωνίως ἀφοπλισμένη ἐν μέσῳ γειτόνων «ὡπλισμένων μέχρις ὀδόντων». Ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ἰδέαν ταύτην μὲ ἀκόμη μεγαλυτέραν ἐπιμονήν. Ὑπέμνησεν, ἰδίως εἰς τὴν Βουλήν, ὅτι, συμφώνως πρὸς τὰς συνθήκας τῆς εἰρήνης, ὁ ἀφοπλισμὸς τῶν ἡττημένων ἔμελλε νὰ εἶνε τὸ προοίμιον τοῦ ἀφοπλισμοῦ τῶν νικητῶν. Τοῦτο ὅμως εἶνε ἀκριβῶς τὸ μεγάλο ἐπιχείρημα τῶν ἡττημένων, ἰδίως τῶν Γερμανῶν, ὅταν ἀπαιτοῦν τὸ δικαίωμα νὰ ὁπλισθοῦν ἐκ νέου, ἂν δὲν ἀφοπλισθοῦν οἱ νικηταί.

Ἀλλὰ οἱ νικηταὶ εἶνε γενικῶς ὀλιγώτερον ἀντικειμενικοὶ ἀπὸ τὸν κ. Βαντερβέλντ· δὲν παραδέχονται τὸ ἐπιχείρημα τῶν ἡττημένων καὶ ἰσχυρίζονται ὅτι ὁ ἀφοπλισμός των εἶνε πάντως κεκτημένον πρᾶγμα, ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τῶν συνθηκῶν, ἀκόμη καὶ ἂν μέλλῃ νὰ μείνῃ μονόπλευρος. Ἂν ὅλοι οἱ νικηταὶ ἐνδιεφέροντο ἐξ ἴσου ὅπως ὅλοι οἱ ἡττημένοι παραμείνουν ἀφωπλισμένοι, τὸ ζήτημα θὰ ἦτο ὀλιγώτερον σοβαρόν. Ἀλλὰ δὲν συμβαίνει τέτοιο πρᾶγμα. Οἱ νικηταὶ ἔχουν καταστῆ ἀντίπαλοι ἀλλήλων καὶ μερικοὶ ἐξ αὐτῶν δύνανται ἤδη νὰ θεωροῦν ὡρισμένους ἐκ τῶν πρώην ἐχθρῶν των ὡς μέλλοντας συμμάχους ἐναντίον ὡρισμένων ἐκ τῶν πρώην συμμάχων των. Ἠμποροῦν, λοιπόν, νὰ ἔχουν συμφέρον, ὅπως ἀφήσουν τοὺς πρώην ἐχθρούς των νὰ ἐξοπλισθοῦν ἐκ νέου.

* * *

Πιθανὸν ἡ Γερμανία νὰ ζητήσῃ προσεχῶς ὅπως δοθῇ εἰς αὐτὴν ἐπίσημος πιστοποίησις, ὅτι ἐξεπλήρωσε τὰς ὑποχρεώσεις της εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἀφοπλισμοῦ, καὶ νὰ ζητήσῃ κατόπιν ὅπως οἱ πρώην ἀντίπαλοί της ἀφοπλισθοῦν καὶ αὐτοί. Ἀποδίδεται μάλιστα εἰς τὸν κ. Στρέζεμαν ἡ πρόθεσις νὰ ὑποκινήσῃ τὸ ζήτημα κατὰ τὴν προσεχῆ συνέλευσιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἰδοὺ ὅμως ὅτι ἡ κατάστασις περιπλέκεται συνεπείᾳ μιᾶς πολεμικῆς ἀποσκοπούσης νὰ προβῇ εἰς «ἀποκαλύψεις» ἐπὶ τῆς πραγματικῆς καταστάσεως τῶν ἐξοπλισμῶν τῆς Γερμανίας καὶ ἐπὶ τῶν προθέσεών της. Ἔσχομεν, ἐν πρώτοις, τὰς ἀποκαλύψεις τοῦ κ. ντὲ Μπροκεβίλ, Βέλγου ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ὅστις, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, δὲν φαίνεται νὰ εὑρίσκεται ἐν συμφωνίᾳ πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν συνάδελφόν του, τὸν κ. Βαντερβέλντ. Κατὰ τὰ λεγόμενα τοῦ κ. Μπροκεβίλ, οἱ Γερμανοὶ μετατρέπουν τὴν Ράϊχσβερ, διὰ προώρων ἀπολύσεων εἰς στρατιὰν ἰσχυροτέραν τῆς ἐπιτρεπομένης ὑπὸ τῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης. Ἔσχομεν κατόπιν τὰς ἀποκαλύψεις τῆς γερμανικῆς εἰρηνιστικῆς ἐφημερίδος «Menschheit», παρομοίας πρὸς τὰς τοῦ κ. ντὲ Μπροκεβίλ. Ἔσχομεν τέλος τὴν ἀποκάλυψιν, λόγῳ δημοσιογραφικῆς ἀκριτομυθίας μιᾶς ἐκθέσεως τοῦ στρατηγοῦ Γκυγιωμά, διοικητοῦ τῶν στρατευμάτων τῆς κατεχομένης Γερμανίας. Κατὰ τὴν ἔκθεσιν αὐτήν, ὑπάρχουν μυστικαὶ ὀργανώσεις ἐν Γερμανίᾳ, ἕτοιμοι νὰ παίξουν ἐνδεχομένως στρατιωτικὸν ρόλον κατὰ τῶν στρατευμάτων κατοχῆς. Ὁ στρατηγὸς Γκυγιωμὰ συνεπέραινεν ἐκ τούτου, ὅτι θὰ ἦτο ἀσύνετος ἡ πρόωρος ἐλάττωσις τῆς δυνάμεως τοῦ σώματος κατοχῆς.

Ἀλλὰ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ σώματος κατοχῆς ὑπεσχέθημεν ἤδη εἰς τὴν Γερμανίαν, ἂν καὶ κατὰ τρόπον ἀσαφῆ, ὡς φαίνεται, κατὰ τὴν σύναψιν τῶν συμφωνιῶν τοῦ Λοκάρνο. Τοιουτοτρόπως, τὸ ζήτημα τῆς ἐλαττώσεως τῶν στρατευμάτων κατοχῆς ἔρχεται νὰ συνδυασθῇ μὲ τὸ εὐρύτερον ζήτημα τοῦ ἀφοπλισμοῦ τῆς Γερμανίας καὶ τῶν πρώην ἐχθρῶν της. Βεβαιοῦται, ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις εἶνε περισσότερον διατεθειμένη ἀπὸ τὴν γαλλικὴν κυβέρνησιν νὰ προβῇ, συμφώνως πρὸς τὴν δοθεῖσαν ὑπόσχεσιν, εἰς ἀξιόλογον ἐλάττωσιν τῶν στρατευμάτων κατοχῆς.

Ἐν πάσῃ ἀντικειμενικότητι καὶ εἰλικρινείᾳ ἐπιτρέπεται νὰ διερωτηθῶμεν, ἂν αἱ «ἀποκαλύψεις» αὗται ἀνταποκρίνωνται εἰς πραγματικὰ γεγονότα ἢ ἂν εὑρισκώμεθα ἐνώπιον ὠργανωμένης πολεμικῆς, τῆς ὁποίας σκοπὸς θὰ ἦτο ἐν πρώτοις ἡ διαμφισβήτησις τῆς ὑπὸ τῆς Γερμανίας ἐκπληρώσεως τῶν περὶ ἀφοπλισμοῦ ὑποχρεώσεών της καὶ ἡ παρεμπόδισις τοιουτοτρόπως τῆς παρ' αὐτῆς ἀξιώσεως τοῦ ἀφοπλισμοῦ τῶν πρώην ἐχθρῶν της, ἔπειτα δὲ ἡ ἐξασφάλισις τῆς διατηρήσεως τῶν σημερινῶν δυνάμεων κατοχῆς εἰς Ρηνανίαν.

Ἂν εἰς ταῦτα προστεθῇ, ὅτι πρόσφατοι πολεμικαί, ἰδίως ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἀγορεύσεων τοῦ κ. Πουανκαρὲ εἰς Λουνεβίλ, εἰς Δαικὲν καὶ εἰς Ὀρσί, ἦλθον νὰ δημιουργήσουν ὀξύτητα μεταξὺ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Γερμανίας, θὰ αἰσθανθῇ κανεὶς θλῖψιν τοσούτῳ μᾶλλον, ὅτι ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ἐμφανίζεται ὡς ὀργανισμὸς ἄνευ κύρους ἐν μέσῳ τῆς ἀνησύχου Εὐρώπης.

ALCIDE EBRAY

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΕΥΤΕΚΝΙΑ

Ἡ βιτρίνες τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ὅπου δὲν συχνάζει πειὰ ὁ ἀργόσχολος κόσμος, ποῦ ἄλλοτε ἔκαμνε τὸν βραδυνὸν περίπατόν του εἰς τὸ μοναδικὸν μπουλεβὰρ τῶν Ἀθηνῶν, δὲν ἔχουν μόνον μόδες καὶ πολυτελῆ ἀντικείμενα νὰ ἐπιδείξουν, ἀλλὰ καὶ μερικὰ ἄλλα πράγματα, πολὺ πλέον ἀξιόλογα καὶ ἐνδιαφέροντα: Τὰς φωτογραφίας τῶν πολυτέκνων οἰκογενειῶν.

Ὁμολογῶ πῶς μὲ πολλήν μου εὐχαρίστησιν εἶδα τὴν ἐπίδειξι αὐτὴ τῆς εὐτεκνίας, τὸ καμάρι μὲ τὸ ὁποῖον τρία ἀνδρόγυνα ποῦ δὲν ἐφόβησεν ἡ φτώχεια—διότι εἶνε καὶ τὰ τρία ἐργατικὰ ἢ μικροεπαγγελματικὰ ὅπως φαίνεται ἀνδρόγυνα—προτείνουν εἰς τὸν κοινὸν θαυμασμὸν τὸ ἕνα ἐννέα, τὸ ἄλλο δέκα, καὶ τὸ τρίτον....δώδεκα παιδιά, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ ἑπτὰ ἢ τὰ ὀκτὼ—τὸ φῦλον εἶνε δυσδιάκριτον εἰς τὰ μικρότερα—εἶνε κορίτσια.

Δώδεκα παιδιὰ σ' ἕνα σπίτι, γιὰ λογαριάστε! Δώδεκα στόματα ποῦ θέλουν ψωμί, καὶ ὄχι μόνον ψωμί, δώδεκα ζευγάρια πόδια ποῦ θέλουν παπούτσια, δώδεκα ζευγάρια μάτια ποῦ προσμένουν γυρισμένα κατὰ τὸν πατέρα. Τί μεγάλη φροντίδα καὶ τί μεγάλη καρδιὰ χρειάζεται νὰ ἔχῃ ὁ πατέρας ἐκεῖνος. Κι ἔπειτα, γιὰ τὴν φτωχομάννα δώδεκα ἐννεάμηνοι περίοδοι σκλαβιᾶς, κι' ὕστερα καρδιοχτύπια καὶ ἀγωνίες, ὡς ποῦ νὰ τ' ἀναστήσῃ, μὲ τὶς μικροαρρώστειες, ὅταν εἶναι μικροαρρώστειες, καὶ κόποι καὶ φροντίδες. Ὤ! ὡρισμένως ἂν ὑπάρχῃ ἡρωϊσμός, ἀσφαλῶς ἡ ἀρετὴ αὐτὴ ἀνήκει στὰ πολύτεκνα αὐτὰ ἀνδρόγυνα.

Δὲν τοὺς λυπᾶμαι τοὺς εὐτυχισμένους αὐτοὺς γονεῖς. Τοὺς θαυμάζω καὶ τοὺς ζηλεύω, διότι ὑποθέτω ὅτι οἱ γονεῖς ποῦ εἶχαν τὸ κουράγιο νὰ φέρουν εἰς τὸν κόσμον ὅλα αὐτὰ τὰ παιδιά, θὰ ἔχουν ἀσφαλῶς κατορθώσει νὰ ἐμπνεύσουν τὴν ἀγάπη γι' αὐτοὺς στὴν καρδιὰ τῶν παιδιῶν τους. Καὶ θὰ εἶναι μεγάλη εὐτυχία, ὅταν τὰ χρόνια καὶ ἡ ζωὴ τοὺς κουράσουν, νὰ νοιάθουν δώδεκα καρδιὲς νὰ ἐνδιαφέρωνται γι' αὐτοὺς καὶ δώδεκα χέρια νὰ τείνωνται μὲ ἀγάπη. Ποῦ τὸ ξέρει ὅμως κανεὶς κι' αὐτό; Τὰ παιδιὰ εἶναι καμμιὰ φορὰ τόσον ἀχάριστα!

Πρὸς τὸ παρὸν ἕνα πρᾶγμα συλλογίζομαι. Τὴν παράκλησι ποῦ κάποτε εἶχεν ὑποβάλει ὁ Λασκαράτος εἰς τὸν δεσπότη τῆς Κεφαλληνίας, ὅταν τὸν ἀφώρισε.

—Δὲν ἀφορίζεις, δεσπότη μου, καὶ τὰ παπούτσια τῶν παιδιῶν μου γιὰ νὰ μὴν λυώσουν ποτέ;

Αὐτὸ τώρα θὰ ἦταν μιὰ λύσις καὶ μιὰ ἀνακούφισις καὶ διὰ τοὺς εὐτυχεῖς γεννήτορας τῶν πολυτέκνων οἰκογενειῶν!

Ο ΠΑΛΑΙΟΣ

Ὁ μεταπολεμικὸς κόσμος

Ἡ Γερμανικὴ ἀριστοκρατία

Αἱ σχέσεις της μὲ τὸ νέον καθεστὼς

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, Αὔγουστος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας), — Ἡ σημασία τῆς ἀριστοκρατίας εἰς τὸ παρελθόν, καθὼς καὶ ὁ ρόλος, τὸν ὁποῖον παίζει αὕτη σήμερον εἰς τὴν βιομηχανικὴν καὶ πολιτικὴν ζωὴν τῆς Γερμανίας, καθιστοῦν ἐνίοτε ἐπιτακτικὴν τὴν ἀνάγκην τῆς χρησιμοποιήσεως προσώπων μὲ μεγάλα ὀνόματα εἰς τὰς ὑπηρεσίας τοῦ νέου κράτους. Οἱ εὐγενεῖς εἶχον συνηθίσει ἀπὸ αἰώνων νὰ κυριαρχοῦν εἴτε ἀπ' εὐθείας, εἴτε ὡς θεράποντες τῶν ἡγεμόνων των. Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς ἄλλας ἀριστοκρατίας, ἰδίᾳ δὲ πρὸς τὴν ἀγγλικὴν ἀριστοκρατίαν, ἡ ὁποία ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Κρόμβελ συνδυάζουσα τὰς ἀριστοκρατικὰς ἀρετάς της μὲ δημοκρατικὰς τοιαύτας συνέβαλε μεγάλως εἰς τὴν πολιτικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἀγγλίας, ἡ γερμανικὴ ἀριστοκρατία ὑπῆρξε πάντοτε πιστὸν ὄργανον τῶν τοπικῶν ἡγεμόνων της, ἀπὸ τοὺς ὁποίους καὶ ἐξηρτᾶτο ὑλικῶς. Ἡ τυφλὴ αὕτη ἐξάρτησις κατέστη κληρονομική, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἀνεξαρτησία τῆς σκέψεως καὶ τῆς δράσεως νὰ ἐξαλειφθῇ τελείως καὶ ἡ γερμανικὴ ἀριστοκρατία νὰ μὴ σημειώσῃ εἰς τὴν ἱστορίαν της μίαν σελίδα πολιτικῆς πρωτοβουλίας. Δικαίως ἐλέχθη εἰς τὸ παρελθόν, ὅτι ἡ πρωσσικὴ ἀριστοκρατία εἶχε δεθῆ εἰς τὸ ἅρμα τῶν Χοεντζόλλερν. Τοιουτοτρόπως ἐσχηματίσθη μία τάξις, ἡ ὁποία προσέφερεν ἀναμφισβητήτους ὑπηρεσίας εἰς τοὺς πολέμους, κατὰ τοὺς ὁποίους ἐπλήρωσε βαρύτατον φόρον αἵματος, ἀλλ' ἡ ὁποία οὐδόλως συνετέλεσεν εἰς τὴν πολιτικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας. Οἱ σημερινοὶ δημοκράται τοὐλάχιστον, τὴν κατηγοροῦν δι' αὐτὸν κυρίως τὸν λόγον: διότι δὲν κατώρθωσε νὰ μεταβάλῃ τὴν ἡγεμονδικὴν ἀρχοντιὰν εἰς μίαν πραγματικὴν λαϊκὴν ἀριστοκρατίαν.

Κατόπιν τούτου ἦτο φυσικὸν ἡ γερμανικὴ ἀριστοκρατία ν' ἀντιμετωπίσῃ τῷ 1918 μίαν περίοδον δεινῆς δι' αὐτὴν δοκιμασίας. Ὀλίγοι μόνον εὐγενεῖς ἐδέχθησαν εἴτε ἐκ λόγων θρησκευτικῶν, εἴτε ἐπειδὴ τὰ ὑλικὰ συμφέροντά των τὸ ἐπέβαλον, νὰ ὑπηρετήσουν τὸ νέον καθεστὼς καὶ τὸ κοινωνικὸν σύνολον: Ἀκόμη ὀλιγώτεροι εὐγενεῖς ἠθέλησαν νὰ ἐξηγήσουν τὰ αἴτια τῆς γερμανικῆς καταστροφῆς καθ' ὃν τρόπον ἡ δημοκρατικὴ πλειοψηφία τὰ ἐξήγησε καὶ ν' ἀναγνωρίσουν τὴν ὀρθότητα τῶν μαρξικῶν ἀντιλήψεων. Ἐλάχιστοι τέλος Γερμανοὶ ἀριστοκράται, καὶ αὐτοὶ εἶναι οἱ πλέον ἀσυμπαθεῖς εἰς τοὺς κρατοῦντας σήμερον, ἐσήκωσαν τὴν σημαίαν των κατὰ τὴν νοεμβριανὴν περίοδον. Οἱ λοιποὶ ἐτήρησαν καὶ τηροῦν στάσιν ἀδιάλλακτον ἀπέναντι τοῦ νέου καθεστῶτος.

Τὸ ζήτημα τοῦτο ἀπασχολεῖ σήμερον σοβαρώτατα τὴν γερμανικὴν δημοκρατίαν. Ἡ ἀδιαλλαξία τῶν εὐγενῶν θεωρεῖται ἕνα μεγάλον ἐμπόδιον διὰ τὴν δημιουργίαν μιᾶς ὁμαλῆς καταστάσεως, τῆς ὁποίας τόσην ἔχει ἀνάγκην σήμερον ἡ Γερμανία, διὰ νὰ ἐπουλώσῃ τὰ ἐκ τοῦ πολέμου δεινὰ τραύματά της. Οἱ δημοκράται ἐν Γερμανίᾳ δὲν ἀρνοῦνται, καθὼς διακηρύττουν τοὐλάχιστον, νὰ τείνουν χεῖρα συμφιλιώσεως πρὸς τοὺς ἀντιπάλους των. Εἶναι, λέγουν, διατεθειμένοι νὰ λησμονήσουν τὸ παρελθὸν καὶ θὰ θεωρήσουν εὐχῆς ἔργον τὴν ἀπόφασιν τῶν τιτλούχων τῆς Γερμανίας, ὅπως συνεργασθοῦν μαζί των διὰ τὴν ἀνόρθωσιν τοῦ Κράτους. Ὁ γνωστὸς Γερμανὸς δημοσιολόγος Χὰνς Κλάϊστ ἔγραφεν ἐσχάτως εἰς τὴν «Ἡμερησίαν» τοῦ Βερολίνου τὰ ἑξῆς σχετικῶς:

«Τὸ κράτος ἔχει ἀνάγκην ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν τέκνων του. Ἐξ ἄλλου, ἡ παλαιὰ γερμανικὴ ἀριστοκρατία, ἀσκηθεῖσα ἐπὶ αἰῶνας εἰς τὴν τέχνην τοῦ διοικεῖν καὶ τοῦ ὑπηρετεῖν τὸ κράτος, ἀπέκτησεν ἰδιότητας, τῶν ὁποίων τὴν ἀξίαν θὰ ἦτο ἀστεῖον ν' ἀμφισβητήσωμεν. Μία ὑγιὴς παράδοσις, ἡ ὁποία ἐνθυμίζει τὰ ἡρωϊκὰ παραδείγματα μεγάλων προγόνων, εἶναι πάντοτε ὠφέλιμος εἰς ἕνα κράτος, ὅταν ἡ παράδοσις αὕτη κατορθώσῃ νὰ προσαρμοσθῇ εἰς τὸ πλαίσιον τῆς ἐποχῆς της καὶ ἀναγνωρίσῃ τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς ἀξιώσεις της. Πολὺ ὀρθῶς ὁ Βενιαμὶν Δισραέλι παρατηρεῖ εἰς τὸ πολιτικόν του μυθιστόρημα «Βίβιαν Γκρέϋ» ὅτι καμμία ὑπερηφάνεια δὲν παραβάλλεται μὲ τὴν ὑπερηφάνειαν ποῦ αἰσθάνεται κανεὶς ὅταν ἀποδεικνύεται ἀντάξιος τῶν μεγάλων προγόνων του».

Ἡ ἔκκλησις αὕτη τοῦ Χὰνς Κλάϊστ δὲν γνωρίζει κανεὶς κατὰ πόσον θὰ εὕρῃ εὐμενῆ ἀπήχησιν εἰς τοὺς κύκλους τῶν ἀριστοκρατῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν φαίνονται διατεθειμένοι ν' ἀναγνωρίσουν τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα καὶ δὲν διστάζουν νὰ ὁμολογήσουν ὅτι εἶναι κεκηρυγμένοι ὑπὲρ τῆς ἐπαναφορᾶς τῆς μοναρχίας καὶ εἰδικώτερον τῶν Χοεντζόλλερν. Ὁ δρ Κλάϊστ ἀπέστειλεν ἓν ἄρθρον εἰς τὸ «Ἄδελσμπλατ», ὄργανον τῆς γερμανικῆς ἀριστοκρατίας, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐξῆρε τὰ ἀγαθὰ μιᾶς ἐνδεχομένης συνεργασίας τῶν εὐγενῶν μετὰ τῶν παραγόντων τοῦ νέου καθεστῶτος, ἡ δὲ σύνταξις τῆς ἐφημερίδος προέβη εἰς τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἄρθρου, προτάξασα αὐτοῦ τὴν ἑξῆς δήλωσιν: «Ἀποκρούομεν ἀπολύτως τὴν δημοκρατίαν καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν, δὲν διστάζομεν δὲ νὰ διακηρύξωμεν ὅτι θ' ἀγωνισθῶμεν διὰ παντὸς θεμιτοῦ τρόπου πρὸς ἐγκαθίδρυσιν μιᾶς μοναρχίας ἀνεξαρτήτου ἀπὸ τὴν θέλησιν τῶν μαζῶν καὶ πρὸς ἐπιβολὴν τῶν χριστιανικῶν συντηρητικῶν ἀρχῶν μας».

Ἡ δήλωσις ὅμως αὕτη δὲν φαίνεται ν' ἀντιπροσωπεύῃ τὴν γνώμην τῆς πλειονότητος τῶν Γερμανῶν ἀριστοκρατῶν. Οἱ γέροντες, ἐὰν δὲν μεταβάλλουν βεβαίως ἀντιλήψεις, δὲν θὰ ἐξακολουθήσουν αἰωνίως ἰθύνοντες, ὅσοι δὲ ἐκ τῶν νεωτέρων ἐπιμείνουν μὲ ρωμαντικὴν περιπάθειαν εἰς τὴν ἀναπόλησιν τοῦ παρελθόντος, θὰ ἐννοήσουν μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους, οἱ ὁποῖοι ἔτεινον ἤδη χεῖρα βοηθείας εἰς τὴν νεαρὰν δημοκρατίαν, ὅτι θὰ ἦτο ἀναξία τῶν παραδόσεών των μία συνεχὴς καὶ ἄγονος ἄρνησις, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ πατρὶς διέρχεται κρισίμους στιγμάς. Ἐξ ἄλλου ὑπάρχουν πολλοί, οἱ ὁποῖοι σκέπτονται πρακτικώτερον. Δὲν θὰ ἦτο σκόπιμον νὰ παραμείνουν εἰς τὴν ἀφάνειαν καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς συντελουμένης ἤδη ἐσωτερικῆς ἀναδημιουργίας, διότι αὐτὸ θὰ κατεδίκαζεν ὁριστικῶς τὴν τάξιν των καὶ θὰ ἐμετρίαζε τὸν τόνον τῶν ἀξιώσεών των. Ἀντιθέτως, συγκυβερνῶντες μετὰ τῶν νέων πολιτικῶν τῆς χώρας ἀνδρῶν, οἱ Γερμανοὶ ἀριστοκράται θὰ ἠδύναντο ν' ἀποκτήσουν μεγαλυτέραν ἐπιρροὴν καὶ περισσοτέρους τίτλους. Καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον οἱ περισσότεροι δὲν ἀρνοῦνται νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὴν δημοκρατίαν.

Ἐξετάζουσα τὸ ζήτημα τοῦτο ἡ «Ἡμερησία τοῦ Βερολίνου», τονίζει ὅτι ἡ δημοκρατικὴ πλειοψηφία γνωρίζει καλῶς τοὺς ἀποτέρους σκοποὺς τῶν εὐγενῶν, ποῦ ὑπηρετοῦν σήμερον τὴν πατρίδα ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ συντάγματος τῆς Βαϊμάρης. Ἐφ' ὅσον ὅμως οὐδεὶς ὑπάρχει κίνδυνος μεταβολῆς τῆς σημερινῆς τῶν πραγμάτων τάξεως, δὲν ἀπομένει εἰμὴ τὸ θετικὸν κέρδος, τὸ προκύπτον ἐκ τῆς γονίμου ταύτης συνεργασίας.

«Ἐξ ἄλλου, καταλήγει ἡ ἐφημερίς, οἱ ἀριστοκράται μας θὰ ἀναγνωρίσουν σὺν τῷ χρόνῳ τὴν ἀλήθειαν, ὅτι εἰς τὴν δημοσίαν ζωὴν δὲν ἀποκτᾷ κανεὶς κληρονομικὰ διοικητικὰ δικαιώματα καὶ ὅτι ἀπὸ τὴν ἀρχὴν «ant Caesar ant nihil» μόνον τὸ «nihil» ἀπομένει. Ἡ γερμανικὴ ἀριστοκρατία δὲν θ' ἀποκτήσῃ ποτὲ πλέον τὴν παλαιὰν ἐπιρροήν της, ἠμπορεῖ ὅμως νὰ καρπωθῇ ὡρισμένα ὠφελήματα καὶ συνεργαζομένη μεθ' ἡμῶν διὰ τὸ καλὸν τοῦ λαοῦ καὶ τῆς χώρας νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὴν κοινὴν ἐκτίμησιν ἀρκετὰ τῶν μελῶν αὐτῆς. Ὁ Σόϋμε εἶπεν ὅτι, ὁ ἄνθρωπος φαίνεται οἷος πράγματι εἶναι, ὅταν τὸν ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὸν κύκλον τῶν συνηθειῶν του. Ἡ ἀριστοκρατία μας σήμερον ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὸν κύκλον τῶν συνηθειῶν της διότι ἔτσι τὸ ἠθέλησεν ἡ φορὰ τῶν πραγμάτων, συνεπῶς τώρα μόνον δύναται, πνευματικῶς ἀκμαία, σωματικῶς ἀρτία, πολιτικῶς εἰλικρινὴς καὶ τιμία, ν' ἀποδείξῃ ὅτι εἶναι μία πραγματικὴ ἀριστοκρατία, ὅπως οἱ Ἕλληνες τὴν ἀντελαμβάνοντο. Ἡ νέα ἐποχὴ δὲν ἔχει τόσον ἀνάγκην παλαιῶν ὀνομάτων, τίτλων καὶ περγαμηνῶν, ὅσον ἀκμαίων δυνάμεων καὶ συντόνων ἐργασίας. Τοὺς λόγους τούτους ἐδανείσθημεν ἀπὸ τὸν Γκραϊζενάου, ὁ ὁποῖος κάθε ἄλλο παρὰ Ἰακωβῖνος ἦτο».

Καὶ φυσικά, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ἠμποροῦν νὰ συμφωνήσουν ὅλοι, δημοκρατικοὶ καὶ μή.

Ι. Σ. Μ.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΑΝΔΡΕΣ

ΜΠΕΝΙΤΟ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ (Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ Ο ΑΡΧΗΓΟΣ)

ΥΠΟ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΣ ΣΑΡΦΑΤΤΙ

Δ'.

Ὁ φασισμὸς εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὁ μπολσεβικισμὸς εἰς τὴν Ρωσσίαν

«Ὁ φασισμός, ἔλεγεν ὁ Μουσσολίνι, εἶναι ἰδιαζόντως ἰταλικός, ὅπως ὁ μπολσεβικισμὸς εἶναι, πράγματι, ἰδιαζόντως ρωσσικός. Ἔξω τῆς γενετείρας των, δὲν θὰ ἠμποροῦσαν νὰ ριζώσουν καὶ νὰ διαρκέσουν».

Ὁ φασισμὸς καὶ ὁ μπολσεβικισμός, πράγματι, ἂν ἐξετάσωμεν τὰ πράγματα κατὰ βάθος, ἠλευθέρωσαν ὁ πρῶτος τοὺς Ἰταλούς, ὁ δεύτερος τοὺς Ρώσσους, ἀπὸ τὴν δημοκρατικὴν ἰδεολογίαν, αὐτὴν τὴν κλίνην τοῦ Προκρούστου. Πραγματικῶς ἐπίσης βλέπει κανεὶς ὅτι ἀσκοῦν βαθεῖαν ἐπιρροὴν ἔξω. Ἠμποροῦν νὰ προκαλέσουν παντοῦ τὴν ἐπέμβασιν μιᾶς νέας ἀριστοκρατίας, δηλαδὴ μιᾶς νέας «Κυβερνήσεως τῶν καλυτέρων» συμφώνου πρὸς τὰ διάφορα ἱστορικὰ κλίματα. Ὁ μπολσεβικισμὸς διδάσκει τελικῶς τοὺς Ρώσσους νὰ γίνωνται πιὸ Ρῶσσοι. Ἡ Ρωσσία ἄρχισε νὰ ἀποκτᾷ συνείδησιν ἑαυτῆς διὰ τοῦ Πούσκιν καὶ τοῦ Γκόγκολ, τοῦ Ντοστογιέφσκι καὶ τοῦ Τολστόϊ, ψυχῶν κατὰ τὸ ἥμισυ ἀσιατικῶν, διατελουσῶν εἰς ἀποκαλυπτὸν ἀνταρσίαν κατὰ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Δύσεως. Καὶ ὁ φασισμὸς ἀποδίδει εἰς τὴν Ἰταλίαν τὸν ἀρχικὸν χαρακτῆρα της. Εὐγνωμονοῦμεν τὴν Γαλλίαν, ἡ ὁποία μᾶς ἦλθεν ὑπὸ τὸν κρότον τῶν τυμπάνων περὶ τὰ τέλη τοῦ 18ου αἰῶνος, καὶ μᾶς ἀπηλευθέρωσεν ἀπὸ τὰ γηραιὰ σάπια καθεστῶτά μας. Ἀλλὰ ξαναγινόμεθα Ἰταλοί.

Ἀπὸ τὸν καιρὸν τῶν Φαραὼ μέχρι τῆς Ἑνετικῆς Πολιτείας, ἡ ἱστορία ἀποδεικνύει ὅτι αἱ ἀριστοκρατικαὶ ὀλιγαρχίαι σχηματίζουν τὰς μονίμους Κυβερνήσεις. Πραγματικῶς ἀριστοκρατία, ὀλιγαρχία εἶναι κατὰ βάθος ἡ δῆθεν συνταγματικὴ δημοκρατία. Ἡ Ἀγγλία πράγματι ἐκυβερνήθη ἀπὸ αἰώνων ὑπὸ χιλιάδος οἰκογενειῶν πατρικίων, αἵτινες ἤσκησαν τὴν ἐξουσίαν μὲ τόσην διορατικότητα, ὅσην καὶ σύνεσιν. Ἡ δημοκρατία εἶναι ἡ παρακμή, ὁ ἐκφυλισμὸς μιᾶς ὀλιγαρχίας. Ἡ Ἰταλία ἔδειξεν ἡ πρώτη, μὲ ἀποτελεσματικὴν προσπάθειαν, ὅτι δὲν ἤθελε νὰ ἀποθάνῃ ἐξ αἰτίας τῆς δημοκρατίας.

—Θὰ σαρώσωμεν—εἶπεν ὁ Μουσσολίνι μίαν μέρα ποῦ εἶχεν εἰρωνικὴν διάθεσιν—θὰ παστρέψωμε τὸ 89 (ἔτος τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως) σὰν πιάτο λιβουρνέζικα μπαρμπούνια.

—Κυβέρνησις δι' ὅλων, ἔλεγε τότε, ἦτο τὸ σύνθημα τοῦ 19ου αἰῶνος. Ἡμεῖς ἀπαντῶμεν: «Ὀ λ ί γ ο ι κ α ὶ ἐ κ λ ε κ τ ο ί».

Ἡ «μπέφφα»

Ὁ φασισμὸς ἤρεσεν. Ὡμοίαζε πρὸς τὰς μεγάλας πολιτικὰς μερίδας τῶν Δημοκρατιῶν μας. Ἔφερεν ἐπίσης τὴν ἀνάστασιν τῆς ἀρχαίας, χαρούμενης καὶ ὀλίγον σκληρᾶς «μπέφφα». Ἐνίοτε πολυμήχανος, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον χονδροειδὴς καὶ φαρσοειδής, ἡ παλαιὰ ἰταλικὴ «μπέφφα» εἶναι ἴσως ἀπροσδιόριστος· ἕνα «καλὸ παιγνίδι», τὸ ὁποῖον εἶναι συγχρόνως καὶ βρωμοδουλειά. Ἡ «μπέφφα» ἐβασίλευσεν εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀπὸ τὸν 14ον ἕως τὸν 16ον αἰῶνα, ἰδίως εἰς τὴν Τοσκάνην· οὐδέποτε ἡ Ἰταλία ὑπῆρξεν ἰταλικωτέρα. Εἰς τὸν Βοκκάκιον, εἰς τὸν Σακέττι, τὸν Λάσκο, τὸν Μακιαβέλλην — ἡ «μπέφφα» βασιλεύει εἰς ὅλους τοὺς συγγραφεῖς μας, τοὺς ὁποίους ἐμιμήθησαν οἱ Γάλλοι

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς (χρώματος κιτρίνου) αἱ φέρουσαι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ διαχειριστοῦ τῆς «Πρωΐας» κ. ΕΜΜ. Γ. ΠΕΡΠΙΝΙΑ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος εἶνε ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις ὡς καὶ αἱ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ διαχειριστοῦ τῆς «Πρωΐας» καὶ τῆς σφραγῖδος τῆς ἐφημερίδος θεωροῦνται τελείως ἄκυροι καὶ δὲν ἀναγνωρίζονται.

καὶ οἱ Ἄγγλοι κλασσικοί, ὁ Λαφονταὶν ὅπως καὶ ὁ Σαίξπηρ.

Καὶ τὸ «μαγκανέλλο»— τὸ γερὸν φασιστικὸν ρόπαλον— ἀπὸ ἐκεῖ ἐβγῆκεν. Εἶναι μέσα εἰς τὴν παράδοσιν τῆς «Κομμέντια ντέλλ' Ἄρτε», μητρὸς καὶ τροφῆς ὅλων τῶν φασουλήδων καὶ καραγκιόζηδων τοῦ σύμπαντος.

Αἱ «τιμωροὶ ἐκστρατεῖαι»

Αἱ τιμωροὶ ἐκστρατεῖαι τοῦ φασισμοῦ δὲν ἔχουν ἄλλην προέλευσιν. Μιὰ φοῦχτα νέων ἐπηδοῦσεν ἐξαφνικὰ εἰς ἕνα αὐτοκίνητον. Ὁλοταχῶς ἔφθανεν εἰς ἕνα τόπον καὶ συνελάμβανε τὸ Ταμεῖον Ἐργασίας ἢ τὴν Ἐγχώριαν Συνεργατικὴν ἐπ' αὐτοφώρῳ... Ἐπὶ παραδείγματι, αὐτὴ ἡ Συνεργατικὴ εἶχεν ἁπλούστατα ἀρνηθῆ νὰ δώσῃ ψωμὶ εἰς ἄλλους ἐκτὸς τῶν «ἐρυθρῶν». Ἢ κάποιας σοσιαλιστικῆς λέσχης τὰ μέλη εἶχαν κτυπήσει ἢ φονεύσει ἕνα φασιστήν. Τὰ ἔπιπλα καὶ τὰ παραθυρόφυλλα ἐπετοῦσαν θρυμματισμένα καὶ ἡ ράβδος ἠσπάζετο τὶς πλάτες. Ἢ κάποιος δήμαρχος εἶχε τὸ θράσος—ὅπως συνέβαινε συχνά—νὰ μεταχειρισθῇ τὴν ἐθνικὴν σημαίαν ὡς ἀσήμαντον κουρέλι.

—Ἡ Ἰταλία, ἔλεγε γελῶν ὁ Μουσσολίνι, εἶναι γιὰ μᾶς σήμερα ἕνα σαλόνι, ὅπου οἱ φασισταὶ περιπατοῦν. Εἰς τὸ πρῶτον κάλεσμα, ἐμπρός! ἀναχωροῦν. Τὴν διασχίζουν ἀπὸ τὴν μίαν ἄκρη στὴν ἄλλη... Ὅσον καὶ ἂν πρέπῃ κανεὶς νὰ θρηνῇ διὰ τὴν χρῆσιν τῆς βίας, εἶναι οὐχ' ἧττον βέβαιον ὅτι μερικὰ ὑπὲρ τὸ δέον σκληρὰ κρανία δὲν παραδέχονται ἄλλο ἐπιχείρημα ἀπὸ τὸ ξύλο. Πρέπει αἱ ἐκστρατεῖαι μας νὰ ἔχουν πάντοτε χαρακτῆρα νομίμων ἀντιποίνων. Δὲν ἀνάγομεν τὴν βίαν εἰς σχολήν, εἰς σύστημα, οὔτε κἂν εἰς αἰσθητικήν. Ἡ βία πρέπει νὰ εἶναι γενναιόψυχος, ἱπποτική, οὕτως εἰπεῖν χειρουργική.

Ὁ μαθητὴς τοῦ Νίτσε καὶ τοῦ Σορὲλ προσθέτει:

—Ἂς ἀποβλέπωμεν ὄχι τόσον εἰς τὰς μικρὰς προσωπικὰς διαιτότητας, ὅσον εἰς τὴν δυνατήν, τὴν ἀμείλικτον βίαν τῶν ἀποφασιστικῶν ὡρῶν. Ἡ ἱστορία μᾶς διδάσκει ὅτι εἰς τὰς μεγάλας συρράξεις τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν συμφερόντων ἡ βία δίδει πάντοτε τὴν τελεσίδικον ἀπόφασιν.

Ἡ γελοιοποίησις τῶν ἀντιπάλων

Βραδύτερον, ὅταν ὁ Μουσσολίνι, ἀναλαβὼν τὴν ἐξουσίαν, ἀπηγόρευε καὶ ἐτιμώρει αὐστηρῶς πᾶσαν προσφυγὴν εἰς τὴν βίαν, ἡ δολοφονία τοῦ Ματεότι παρουσιάσθη εἰς τὸν κόσμον ὡς ὁ «τύπος» τῶν φασιστικῶν ὑπερβολῶν. Ἀλλὰ ὁ Ἰταλικὸς λαὸς ἐγνώριζεν αὐτὰς τὰς ὑπερβολάς. Εἶχεν ἰδῆ τοὺς φασιστὰς νὰ ἐνεργοῦν χαρούμενοι καὶ ἀπροκάλυπτοι, νὰ τείνουν μίαν κωμικὴν ἐνέδραν εἰς τὸν ἕνα, νὰ κλειδώνουν τὸν ἄλλον, ὁ ὁποῖος ἔβγαινε μὲ τὰ αὐτιὰ χαμηλωμένα ἀπὸ τὴν ἀστείαν φυλακήν του, νὰ κατεβάζουν ἕνα γεμᾶτο ποτήρι ρετσινόλαδο εἰς τὸν οἰσοφάγον τοῦ τρίτου. Χίλιοι τόσοι παντοδύναμοι τυραννίσκοι εἶχον τοιουτοτρόπως ἐκμηδενισθῆ διὰ τῆς γελοιοποιήσεως. Εὕρισκαν ἕνα ὡραῖο πρωὶ τὸ σπίτι των σοβατισμένο μὲ τὰ τρία ἐθνικὰ χρώματα. Τοὺς ἐσεργιανοῦσαν σὰν σακκιὰ μέσα σ' ἕνα ἁμάξι, μὲ τὸ κρανίον των ξυρισμένο καὶ ζωγραφισμένο πράσινο - ἄσπρο -κόκκινο. Ἐπὶ τοῦ δέρματος τοῦ τρομεροῦ των ἀτόμου ἐστίζετο μιὰ μικρὰ σημαία. Εἰς τὴν ἐρυθρὰν τρομοκρατίαν εἶχεν ἀπαντήσει ἡ «μπέφφα». Καὶ ὅσοι τὴν ἤσκησαν, μὲ ἰταλικὰ χρώματα στὴν καρδιὰ καὶ στὴν κομβιοδόχη, τὴν ἐπλήρωσαν, κατὰ χιλιάδας, μὲ τὴν ζωήν των.

Τραγουδῶντας... — Ὁ φασιστικὸς ὕμνος

Τραγουδῶντας.

Διότι ἐτραγουδοῦσαν ἀκαταπαύστως. Σ' ἕνα σπήλαιον τοῦ Κάρσο, ἐδιάβαζε κανεὶς γραμμένον μὲ κάρβουνο ἐπάνω εἰς τὸν βράχον τῶν τοιχωμάτων: «Τραγούδα γιὰ νὰ ξεχνᾷς».

Τραγούδα, λοιπόν, ἀδελφέ μου, καὶ ἄφησε τὸν κόσμο νὰ λέῃ. Ἀπὸ τὴν Ρώμην ἕως τὴν Πιεντιγκρέττα καὶ ἕως τὸν γλυκὸν λομβαρδικὸν κάμπον, τὰ τραγούδια μας εἶναι ἀρκετὰ ὡραῖα. Ὁ Μουσσολίνι ἦτο φυσικὰ αὐτῆς τῆς γνώμης. Εἶναι ὁλόψυχος θιασώτης τοῦ: «Τραγούδα γιὰ νὰ ξεχνᾷς». Εἰς τὴν παραμικρὰν ἀνίαν, ἁρπάζει τὸ βιολί του καὶ ὅσον περισσότερον λυπημένος (ἢ θυμωμένος, ἐπὶ τὸ ἀκριβέστερον) εἶναι, τόσον καλύτερα παίζει.

Τὸ ὡραιότερο καὶ ἐνδοξότερο τραγοῦδι τῶν «Ἀρντίτι» ἔγινεν ὁ ἐπίσημος ὕμνος τῶν Φασιστῶν:

Giovinezza, Giovinezza,
Primavera di bellezza
Νεότης, Νεότης
Ἄνοιξις τῆς ὡμορφιᾶς.

Ἡ ἐπῳδὸς—«Γιὰ τὸν Μπενίτο Μουσσολίνι, ἔγια, ἔγια, ἀλαλά»—ἦλθεν ἀργότερα. Ἀργότερα ἐπίσης, ἡ ἀριστοτεχνικὴ ὀνομασία: Ν τ ο ύ τ σ ε.

XXVIII

ΙΕΡΑΡΧΙΑ

Τὸ «ἐθνικὸν ἀλεξιβρόχιον»

Ὅταν ἀνῆκεν ἀκόμη εἰς τὸν ἐπίσημον σοσιαλισμόν, ὁ Μουσσολίνι εἶπε μιὰ μέρα:

—Οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶνε τίποτε! ἐξαφανίζονται· μόνον αἱ ἰδέαι λογαριάζονται, διότι αὐταὶ μένουν.»

Ὑπὸ ἰδεαλιστικὴν ἐπιφάνειαν, τὰ λόγια αὐτά, κατὰ βάθος, ἔφεραν ἀκόμη τὴν σφραγῖδα τοῦ ὑλισμοῦ ἐκείνου διὰ τὸν ὁποῖον αἱ ἰδέαι πηγάζουν ὄχι ἀπὸ μίαν προσωπικὴν διάνοιαν, ἀλλὰ μοιραίως, ἀπὸ μίαν μηχανικὴν ἐξέλιξιν.

Βραδύτερον, ἔμελλε νὰ προσπαθήσῃ νὰ καταστήσῃ καὶ τὸν φασισμὸν ἀπρόσωπον, ἀλλὰ ματαίως· αὐτὸ τὸ ἀνθρώπινον πλῆθος ἔμενεν ἀκατανικήτως προσκεκολλημένον εἰς ἕναν ἄνθρωπον. Ὅλαι αἱ εὐθῦναι εἰς αὐτὸν συνεχῶς ἀνήγοντο.

Κατ' ἀρχάς, τοῦ συνέβαινε νὰ ἀναγκάζεται νὰ ἐπανορθώσῃ τὰς ἐπιπολαιότητας τῶν μὲν καὶ τῶν δέ, ρίπτων εἰς τὴν πλάστιγγα τὸ βάρος τοῦ προσωπικοῦ του κύρους. Αὐτὸ τὸν ἐξώργιζε:

—Πῶς λοιπόν; Ἐξαπολύετε τὴν θύελλαν καὶ ἔπειτα ἔρχεσθε νὰ ζητήσετε τὴν ὀμπρέλλα. Νά, ποῦ κατήντησε καὶ ἐθνικὸν ἀλεξιβρόχιον.»

Αἱ ἀλλεπάλληλοι ὅμως κρίσεις, ἡ μία τοῦ Ἰουνίου 1921, ἐξ αἰτίας τῆς δημοκρατικῆς ροπῆς τῆς ἐξεδηλοῦτο εἰς τοὺς κόλπους τοῦ φασισμοῦ, καὶ ἡ ἄλλη τοῦ Αὐγούστου 1921, ἐξ αἰτίας τῶν προσπαθειῶν τοῦ Μουσσολίνι ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν εἰρήνευσιν μεταξὺ φασιστῶν, σοσιαλιστῶν καὶ λαϊκῶν, παρέσχον νέαν εὐκαιρίαν νὰ ἐκδηλώσῃ τὰς ἀπόψεις του ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῆς ἀρχηγίας καὶ τῆς ἱεραρχίας. Δὲν ἐφοβήθη νὰ ἔλθῃ εἰς ἀντίθεσιν πρὸς σημαντικὴν μερίδα ὀπαδῶν.

—Ἐκεῖνος ποῦ ἵδρυσε καὶ ποῦ διηύθυνεν ἕνα τέτοιο κίνημα, ἀφιερώσας εἰς αὐτὸ ὅλας του τὰς δυνάμεις, ἔχει ἴσως τὸ δικαίωμα νὰ βλέπῃ μακρύτερα ἀπὸ τὰς τοπικιστικὰς φροντίδας σας. Τὸ πολιτικόν του πανόραμα δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὴν Βολωνίαν ἢ τὴν Βενετίαν, ἀλλὰ περιλαμβάνει τὴν Εὐρώπην, περιλαμβάνει τὸν κόσμον. Ἂν θέλετε ἀρχηγὸν ποῦ νὰ σᾶς ἀκολουθῇ, ἐγὼ δὲν εἶμαι αὐτὸς ποῦ ζητοῦμαι. Ἐγὼ ἡγοῦμαι, δείχνω τὸν δρόμον. Ἐν ἀνάγκῃ, τραβάω πρὸς τὰ πίσω.»

Ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπαγωγῆς τοῦ φασισμοῦ εἰς μίαν ὑπεύθυνον ἱεραρχίαν κατέστη πρόδηλος καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ πρόγραμμα τοῦ φασισμοῦ ηὐρύνθη μεγάλως ἐκ τούτου. Δὲν ἐπρόκειτο πλέον περὶ κόμματος ἀρνήσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως. Ὁ Μουσσολίνι ἀπεκάλυπτεν εἰς αὐτὸ ὁρίζοντα εὐρύτερον. Ἐκάλει τὸν φασισμὸν νὰ καταστῇ τὸ ἐγγενὲς στοιχεῖον τοῦ ἰταλικοῦ λαοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς.

ΑΥΡΙΟΝ: Τὸ ἐπεισόδιον τῆς Κερκύρας καὶ ἡ διεθνὴς πολιτικὴ τοῦ φασισμοῦ. —Τὰ συναισθήματα τῆς Ρώμης.—«Διατάξατε!» — Ἰμπεριαλισμός.

ΣΤΗΛΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Μεγάλη χαρά, ἀλλὰ καὶ μεγάλη ὑπερηφάνεια σὰν γυναῖκα δοκίμασα διαβάζοντας τὸ νιόβγαλτο βιβλίο τῆς κυρίας Ἰουλίας Περσάκη «Διηγήματα». Εἶδα ἐκεῖ μέσα πρῶτα ἀπ' ὅλα αὐτὸ ποῦ λέγεται ταλέντο. Ἕνα ταλέντο ἰσχυρὸ ποῦ βρῆκε τὸ δρόμο του καὶ ποῦ θὰ τραβήξῃ χωρὶς ἀμφιβολία πολὺ μπροστά. Ἡ κυρία Περσάκη ἔχει τὸ σπουδαῖο χάρισμα νὰ «ξέρῃ», νὰ βλέπῃ καὶ νὰ ἀκούῃ ὅ,τι συμβαίνει γύρω της. Γιατί μπορεῖ δέκα ἄνθρωποι νὰ δοῦν τὸ ἴδιο πρᾶγμα καὶ μόνο ὁ ἕνας νὰ τὸ «δῇ» μὲ δημιουργικὸ μάτι.

Ἀπὸ τὸ δρόμο, ἀπὸ τὸ τραῖνο, ἀπόνα θέατρο, ἡ κυρία Περσάκη θὰ πάρῃ τὸ διάλογο ἐκεῖνο ποῦ κρύβει κάποιο δρᾶμα.... κάποια ἀνθρώπινη ἀδυναμία... ποῦ ἔχει κάποιο βαθύτερο νόημα. Ἀλλὰ ἡ συγγραφεὺς ἔχει ἀκόμα κι' ἕνα ἄλλο πειὸ μεγάλο χάρισμα καὶ ποῦ τὴν κάνει νὰ συγγενεύῃ μὲ μερικοὺς Ρώσσους συγγραφεῖς. Συλλαβαίνει τὸ κωμικὸ στοιχεῖο ποῦ ὑπάρχει καὶ στὶς πειὸ τραγικὲς στιγμὲς τῆς ζωῆς μας. Καὶ ξέρομε ὅλοι ὅτι αὐτὸ τὸ κωμικὸ στοιχεῖο ἀντὶ νὰ ἐλαττώνῃ τὴν τραγικότητα μιᾶς καταστάσεως, ἀπεναντίας τὴν δυναμώνει καὶ τὴν ἀναδείχνει. Στὸ διήγημά της «Ἡ τύχη τοῦ ἑκατοστάρικου» αὐτὴ τῆς ἡ ἱκανότητα φαίνεται κατ' ἐξοχήν. Ἐκείνη ἡ σκηνὴ τῆς ἀπένταρης, ἀλλὰ «μεγαλοκυρίας» ξαδέρφης, ποῦ τῆς βγῆκε τὸ τακοῦνι στὴν Ὁμόνοια καὶ τὸ κρατᾷ καὶ κάνει πῶς φωνάζει ταξὶ κι' ὅταν τὸ ταξὶ πλησιάζει κάνει τὴν ἀδιάφορη, εἶνε στὴν θλιβερότητά της κωμικότατη.

Καὶ ξέρει ἀκόμα καὶ τοῦτο τὸ σπουδαιότατο: ὅτι ρεαλισμὸς δὲν θὰ πῇ μόνο ἀντιγραφὴ τῆς ἐπιφανειακῆς πραγματικότητας, ἀλλὰ συνάμα καὶ ἀπεικόνισι γενικωτέρων ψυχικῶν καταστάσεων. Γιατί τότε μόνο ἕνα ἔργο βγαίνει ἀπὸ τὸ στενὸ χῶρο ποῦ ἀναγκαστικὰ κινεῖται ἡ ζωὴ τῶν ἀτόμων, ὅταν ὁ τεχνίτης συλλαβαίνῃ τὸ ψυχικὸ δρᾶμα τῶν ἀτόμων αὐτῶν ποῦ εἶνε καὶ τὸ πανανθρώπινο δρᾶμα ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ.

Δυστυχῶς ἡ λογοτεχνία μας δὲν ἔχει πολλὰ τέτοια ἔργα ποῦ νὰ μποροῦν νὰ βγοῦν ἔξω ἀπὸ τὸν κύκλο μιᾶς ἀτομικῆς περιπέτειας. Περιορίζεται ἀκόμα στὸ ἠθογραφικὸ διήγημα ποῦ ὅσο τέλειο κι' ἂν εἰ- ποθῇ στὸ εἶδός του, εἶνε πάντα κατώτερης τέχνης. Ἡ κυρία Περσάκη ὅμως συχνά, μὲ μιὰ φράσι της πλαταίνει ξάφνου τὰ σύνορα, καὶ μεῖς τότες βλέπομε πῶς ὁ ἄθλιος ἢ ὁ δυστυχὴς ἢ ὁ γελοῖος ἄνθρωπος ποῦ περιγράφει, εἴμαστε καὶ λιγάκι ἐμεῖς μὲ τὴν ἀθλιότητά μας, τὴ δυστυχία μας, τὴ γελοιότητά μας.

Στὸν κόσμο τῆς κυρίας Περσάκη τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ περιεχόμενα ἔργα εἶνε σκίτσα. Δὲν ἔχουν οὔτε τὴ σύνθεσι, οὔτε τὴν ἔκτασι διηγήματος. Ἀλλὰ τί σκίτσα! Ὅπως ἕνα σκίτσο μεγάλου ζωγράφου μὲ δυὸ γραμμὲς μᾶς δίνει ἕναν ἄρτια συνθεμένο κόσμο, ἔτσι καὶ τὰ λογοτεχνικὰ σκίτσα τῆς κ. Περσάκη εἶνε ὁλάκαιρες ἱστορίες ἀνθρώπων ποῦ βλέπομε νοερὰ νὰ ξετυλίγωνται στὴν κάθε τους λεπτομέρεια. Διηγήματα μὲ σύνθεσι καὶ ἔκτασι εἶνε τὸ «Μαργαρίτι», τὸ καλύτερο ἀσφαλῶς τοῦ τόμου, «Τύχη ἑκατοστάρικου», «Φυσικὴ συνέπεια». Ἐπίσης ἐντύπωσι κάνει ἡ ἀγάπη τῆς συγγραφέως στὰ ζῶα. Σκυλιά, κατσίκες, κοκόρια, γίνονται ἥρωες θλιβερῶν περιπετειῶν. Ἡ «Ἐλεγεία» της π.χ. καὶ ἡ «Κοκκίνα» εἶνε δυὸ κομμάτια γιομάτα ἀγάπη γιὰ τοὺς «ἀδελφούς» μας αὐτούς, ὅπως θάλεγε ὁ ἅγιος Φραγκῖσκος τῆς Ἀσσίζης ποῦ ἡ ζωή τους συχνὰ εἶνε ἕνα μεγάλο δρᾶμα, ὅπως καὶ ἡ ἀνθρώπινη ζωή.

Γαλάτεια Καζαντζάκη

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Προκήρυξις μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ

Προκηρύσσομεν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν 29ην τρέχοντος μηνὸς Αὐγούστου ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 12ην μεσημβρινὴν πρὸς ἀνέγερσιν 160 μονοκατοικιῶν εἰς «Μπεκρηλέρ» Θεσσαλίας.

Οἱ βουλόμενοι νὰ συμμετάσχωσι δύνανται διὰ πλείονας πληροφορίας νὰ προσέρχωνται εἰς τὸ Κατάστημα τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων (Κηφισσίας 3) Διεύθυνσιν Ἀγροτικῆς, Τμῆμα Τεχνικὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 11 1)2 —1 μ.μ.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως Ἀγροτικῆς τῆς Ε. Α. Π.)

ΘΕΡΜΑ ΘΑΛΑΣΣΙΑ
◆ ΛΟΥΤΡΑ ΤΖΙΤΖΙΦΙΩΝ ◆

Ἀποπερατωθέντων τῶν θερμῶν λουτρῶν Τζιτζιφιῶν, ἤρχισαν ταῦτα λειτουργοῦντα κατὰ τὸ τελειότερον Εὐρωπαϊκὸν σύστημα, μὲ πραγματικὴν θάλασσαν, ἀπόλυτον καθαριότητα καὶ περιποίησιν. ΤΙΜΗ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΥ ΜΟΝΟΝ ΔΡΧ. 12. Ἐπίσης λειτουργοῦν ἀπὸ καιροῦ ψυχρὰ λουτρὰ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ Καφὲ-Μπάρ. Τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς παιανίζει καὶ μουσικὴ τῆς Φρουρᾶς.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρελήφθη ἡ ἀναμενομένη μεγάλη συλλογὴ ἐκ τῶν Παγκοσμίου φήμης ὑδραντλιῶν

ΜΑΕΡΣ

Σπεύσατε νὰ προμηθευθῆτε πρὶν ἐξαντληθοῦν.

Προϋπολογισμοὶ καὶ μελέται Δωρεάν.

Ἐπισκεφθῆτε τὴν ἔκθεσίν μας ἢ γράψατε:

Σ. Χ. ΣΤΕΦΑΝΣΟΝ

Ἀθῆναι: Στοὰ Πεσμαζόγλου 14
Θεσσαλονίκη: Ἁγίας Σοφίας 44

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ διαμέρισμα ἀποτελούμενον ἀπὸ ἓξ δωμάτια πολυτελῶς ἐπιπλωμένα, μὲ ἰδιαίτερον τηλέφωνον καὶ ἄφθονον ὕδωρ. Πληροφορίαι Λυκαβηττοῦ 22 μεσαῖον πάτωμα 11—1 καὶ 5—7.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Ἀπιστίες

Σήμερα σοῦ ἔκανα πολλὲς ἀπιστίες, Λιλή, καὶ τὸ σφάλμα εἶνε ἀπολύτως δικό σου. Δὲν φεύγουν ἔτσι κι' ἀφίνουν ἕναν ἄνθρωπο μονάχο, χωρὶς εἴδησι, μ' ἕνα σκυλὶ μονάχα γιὰ παρέα. Τὸ ἔσκασα κι' ἐγὼ πρωὶ-πρωὶ καὶ τράβηξα εἰς ἀναζήτησιν περιπετειῶν, καὶ ὁμολογῶ ὅτι δὲν βγῆκα χαμένος. Ὁ δρόμος ἦταν ὡραῖος, ἡ μέρα δροσερή, ἡ θάλασσα γαλάζια, κι' ἕνα μικρὸ ἀγέρι ἔφερνε κι' ἔσκαζε στὰ πόδια μου μικρὰ-μικρὰ κυματάκια, ἀφροστεφανωμένα, τόσο ποῦ σὲ ξέχασα ὁλότελα Λιλή. Ἔστησα ἀπέραντη κουβέντα μὲ τὴν θάλασσα, καὶ μοῦ εἶπε χίλια μυστικά. Δὲν φαντάζεσαι πόσα πράγματα ξέρει καὶ τί εὐχάριστη ποῦ εἶνε. Ἀντίκρυ τὴν ἔκλειναν τὰ βουνὰ τῆς Εὐβοίας κι' ἀπάνω στὸν βορρῆ ὁ Μαραθῶνας. Στὴν ἄκρη τοῦ γιαλοῦ μιὰ σειρὰ κυπαρίσσια στέκουν σὰν φρουρά, ἕτοιμα ν' ἀποκρούσουν κάποιον ἐχθρό, μὰ ὁ ἐχθρὸς δὲν ἔρχεται καὶ κυττοῦν μονάχα περίεργα τῆς παρέες τῶν κολυμβητῶν, ποῦ χασκογελοῦν ἄντρες καὶ γυναῖκες μαζί, μέσα στὸ κῦμα.

Μοῦ εἶπε ἡ θάλασσα πολλά. Μοῦ εἶπε γιὰ τὰ περσικὰ καράβια, ποῦ κάποια φορά, ἐδῶ καὶ χιλιάδες χρόνια εἶχαν ἀράξῃ περήφανα, κι' ἔφυγαν ντροπιασμένα ἕνα βράδυ. Ἐκεῖ κάποια μεριὰ τοῦ ἀκρογιαλιοῦ τῆς εἶχε κοκκινίσῃ τὸ αἷμα τοῦ Κυναίγειρου, καὶ τὰ νερά της δέχθηκαν τὰ τιμημένα χέρια του. Μοῦ εἶπε γιὰ τὰ καράβια τῶν κουρσάρων, ποῦ ἄραξαν μιὰ βραδυὰ καὶ κούρσεψαν τὸ μοναστῆρι τῆς Πεντέλης, μοῦ εἶπε γιὰ τὶς βενετσιάνικες γαλέρες μὲ τὸ λιοντάρι τοῦ ἁγίου-Μάρκου, ποῦ φύγανε μπροστὰ στὰ τούρκικα καράβια, ἀφίνοντας τὸν Εὔριπο στοὺς Τούρκους. Μοῦ εἶπε γιὰ τὰ πλοῖα τῶν Καταλανῶν, ποῦ τράβηξαν περήφανα γιὰ τὸ Πόρτο-Δράκο, ὅταν θερίστηκε ἡ φραγκικὴ λεβεντιὰ στὴν Κωπαΐδα, καὶ μοῦ εἶπε γιὰ τὰ ἀνώνυμα μικροκάραβα, ταπεινὰ ψαροκάραβα ποῦ ἤθανε τόσες φορὲς κι' ἄραξαν στὸ γιαλό τους, ὡς ποῦ κάποτε ἐγύριζαν συντρίμματα κάποιο χειμωνιάτικο βράδυ. Ἡ ἀψηλὲς κουκουναριές, φουντωτὲς κι' ὁλοπράσινες ἔσκυβαν ν' ἀκούσουν τὶς ἱστορίες ποῦ μοῦ ἔλεγεν ἡ θάλασσα, κι' ἀλαφρότρεμαν ἀπὸ τ' ἀγέρι κι' ἀπὸ τὴν συγκίνησι, κι' ἐγὼ ἀποκοιμήθηκα στὴν ἄκρη της, σὰν παιδὶ ποῦ ἀποκοιμᾶται μὲ τὸ παραμύθι τῆς γιαγιᾶς. Ὅταν ξύπνησα καὶ πῆρα τὸ δρόμο τοῦ γυρισμοῦ ἦταν βράδυ, μυθικὰ τέρατα μὲ πάμφωτα μάτια τὰ αὐτοκίνητα τοῦ καζίνου ἔφερναν τὸν κόσμο στὴν ψεύτικη ἐλπίδα καὶ τὴν βέβαιη ἀπογοήτευσι, καὶ μ' ἔφεραν πίσω στὴν ζεστὴ κι' ἀνόητη Ἀθήνα, μὰ γύριζα εὔθυμος καὶ χωρὶς γρίνια. Εἶχα τὰ μάτια μου γεμᾶτα ἀπὸ τὴν γαλανὴ θάλασσα καὶ τὴν ψυχή μου ἀπὸ τὶς ἱστορίες της, καὶ μοῦ φαινόταν ἀκόμη ὄμορφη ἡ ζωὴ καὶ ἐπιθυμητή, ἔστω καὶ χωρὶς ἐσένα!

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἀθλητισμός

—Ἡ ὁμὰς τοῦ «Ἐθνικοῦ» εἰς Θεσσαλονίκην

Περὶ τὰ τέλη τῆς ἑβδομάδος, ἀναχωρεῖ διὰ τὴν Θεσσαλονίκην, διὰ τρεῖς συναντήσεις ἡ ὁμὰς τοῦ «Ἐθνικοῦ» Πειραιῶς.

Ὁ τελικὸς καταρτισμὸς τῆς ὁμάδος ὡρίσθη ὡς ἑξῆς:

Τερματοφύλαξ: Σαράντος, ἀναπληρωματικὸς Καρυστινός, ὀπισθοφύλακες: Φερλέμης Κουράντης, μέσοι Μαυροκέφαλος, Κορωναῖος, Καραμούζης, Πρωτοψάλτης, κυνηγοί: Γαλανάκης, Παπαγιαννόπουλος, Τσολίνας, Φερλέμης, Χατζηναδρέου καὶ Τερεζάκης.

Αἱ συναντήσεις καθωρίσθησαν ὡς ἑξῆς: 8ην Σεπτεμβρίου μὲ τὴν «Πάοκ», 10ην μὲ τὸν «Μακεδονικὸν» καὶ 11ην μὲ τὸν «Ἄρην»

—Οἱ πυγμαχικοὶ ἀγῶνες Νέας Ἰωνίας

Λόγῳ ἀσθενείας δύο πυγμάχων οἱ πυγμαχικοὶ ἀγῶνες, οἱ ὁποῖοι ἐπρόκειτο νὰ γίνουν χθὲς εἰς τὸ «Καπρὶς» τῆς Ν. Ἰωνίας ἀνεβλήθησαν διὰ τὴν προσεχῆ Κυριακήν.

—«Ἀθλητισμός»

Ἐκυκλοφόρησε τὸ 5ον φύλλον τοῦ ἀθλητικοῦ περιοδικοῦ «Ἀθλητισμός» μὲ πλουσίαν ὅπως πάντοτε ὕλην καὶ ἀφθονίαν θαυμασίων εἰκόνων. Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ κιόσκια ἀντὶ δραχμῶν τριῶν.

Ἐκδρομὴ Γάλλων ἀρχαιολόγων εἰς Ἀθήνας

Ἐντὸς τοῦ Σεπτεμβρίου διοργανοῦται ἐκδρομὴ εἰς Ἑλλάδα Γάλλων ἀρχαιολόγων ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῆς κυρίας Μωρὰν Βερέλ, ὑπαλλήλου τῶν ἑλληνικῶν καὶ ρωμαϊκῶν ἀρχαιοτήτων τοῦ Μουσείου τοῦ Λούβρου.

Οἱ ἐκδρομεῖς θὰ ἀναχωρήσουν τὴν 3ην Σεπτεμβρίου ἐκ Μασσαλίας, θὰ ἐπισκεφθοῦν δὲ τὰς ἀρχαιότητας Ἀθηνῶν, Κρήτης, Δελφῶν, Ὀλυμπίας, Μυκηνῶν, Τίρυνθος, Σπάρτης καὶ Ἐπιδαύρου.

Ἐξ ἄλλου συνεστήθη ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Πρωτοκόλλου κ. Ευδάκη, ἐξ ἑνὸς καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας καὶ τοῦ φιλολογικοῦ συλλόγου «Παρνασσός», ἡ ὁποία θὰ ἐξέλθῃ τοὺς Γάλλους ἀρχαιολόγους, τῶν ὁποίων τὴν ἐκδρομὴν διοργανώνει διὰ τοὺς ἑλληνικοὺς ἀρχαιολογικοὺς τόπους ὁ πρώην διευθυντὴς τῆς ἐν Ἀθήναις γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς κ. Γουσταῦος Φουζέρ.

Τέλος, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ γνωστοῦ καλλιτέχνου φωτογράφου κ. Μπουασονά, ὁμὰς Ἐλβετῶν καὶ Γάλλων ἀλπινιστῶν καὶ καλλιτεχνῶν, ἐπιχειροῦν τὴν 7ην Σεπτεμβρίου μεγάλην ἐκδρομὴν εἰς τὸν Ὄλυμπον μὲ ἐπίσκεψιν, κατὰ τὴν ἐπιστροφήν, τῶν Τεμπῶν καὶ τῶν Μετεώρων.

Σκοπὸς τῆς μεγάλης ταύτης ἐκδρομῆς εἶνε ἡ γνωριμία τοῦ μεγαλυτέρου ἑλληνικοῦ ὄρους καὶ ἡ ἐπικοινωνία τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀλπινιστῶν μετὰ τῆς ἑλληνικῆς φύσεως.

Ὅμοιαι ἐκδρομαὶ θὰ ἐπιχειρηθῶσι καὶ κατὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη.

Ἡ 100ετηρὶς τοῦ Μπερτελῶ

Εἰς τὴν ὑπὸ τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἐνεργουμένην διεθνῆ συνεισφορὰν πρὸς ἀνέγερσιν ἐν Παρισίοις «Οἴκου τῆς Χημείας» ἐπὶ τῇ 100ετηρίδι τοῦ μεγάλου Γάλλου χημικοῦ Μπερτελῶ, οὗτινος υἱὸς εἶναι ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ γαλλικοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν κ. Φίλιππος Μπερτελῶ, ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἐγγραφῇ διὰ ποσὸν 60 χιλιάδων φράγκων.

Ἐντὸς τῆς εἰσφορᾶς τοῦ Κράτους θέλει ὀργανωθῇ καὶ συνεισφορὰ τῶν ἑλληνικῶν Χημικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἑταιρειῶν ὡς καὶ εἰς τὰ ἄλλα Κράτη.

Ὁ «Οἶκος τῆς Χημείας» θὰ εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἁπανταχοῦ τοῦ κόσμου χημικῶν βιομηχάνων καὶ μηχανικῶν δι' ἐπιστημονικὰς ἐρεύνας καὶ ζητήσεις.

Τὸ ἔργον ἔθεσαν ὑπὸ τὴν προστασίαν των προσωπικότητες τοῦ πολιτικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ κόσμου τῆς Γαλλίας.

Τῆς ἐπιτροπῆς τῆς 100ετηρίδος προεδρεύει ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Παῦλος Παινλεβέ, ὤν, ὡς γνωστόν, καὶ διάσημος μαθηματικός.

Τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς 100ετηρίδος τοῦ Μπερτελῶ ἐν Ἑλλάδι προεδρεύει ὁ κ. Κ. Ζέγγελης, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου.

Τὸ μνημόσυνον τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν

Πρωτοβουλίᾳ τῆς ἑνώσεως τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν ἐτελέσθη χθὲς τὴν 10 1)2 π.μ. εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῶν πεσόντων ἐν πολέμοις ἐφέδρων ἀξιωματικῶν. Παρίσταντο οἱ ὑπουργοὶ κ.κ. Μαζαράκης καὶ Μερλόπουλος, ὁ δήμαρχος κ. Πάτσης, τὸ προεδρεῖον τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως ἐφέδρων, πλεῖστοι ἐπίσημοι καὶ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ καὶ μέλη τοῦ ἐφεδρικοῦ συνεδρίου.

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ μνημοσύνου ὡμίλησεν ὁ ἔφεδρος ἀξιωματικὸς κ. Μανίκης. Ἐπὶ τοῦ κενοταφίου εἶχον κατατεθῆ στέφανοι ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῆς Ἑνώσεως ἐφέδρων.

Ἕνας ἀπολογισμὸς

Ἀπὸ τὴν Βουλὴν

...Σκηνοὶ καὶ παρασκήνια

Ἡ τελευταία ἑβδομὰς τοῦ Κοινοβουλίου ἡ ὁποία ἐπεσφράγισε τὴν Αην Σύνοδον τῆς Αης Βουλευτικῆς περιόδου, ἐσημείωσε τὰς μεγαλυτέρας διαρκείας συνεδριάσεις τῶν μέχρι τοῦδε. Ἡ μία τούτων—ἡ τῆς 26ης — ἤρχισε τὴν 7ην ἀπογευματινὴν τῆς Παρασκευῆς καὶ ἐτελείωσε τὴν 1.30' μεταμεσημβρινὴν τοῦ Σαββάτου, δηλαδὴ σχεδὸν 19 ὥρας.

***

Ἡ ζέστη τῶν τελευταίων ἡμερῶν ἡ ὁποία μᾶς ἔφερεν εἰς τὴν μνήμην τὰς καυστικὰς ἡμέρας τοῦ Ἰουνίου, καθίστα τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς αἰθούσης τῶν συνεδριάσεων πνικτικήν, παρὰ τὸ ὅτι οἱ ἓξ ἀνεμιστῆρες ἐλειτούργουν ἀενάως. Ὀλίγων στιγμῶν λοιπὸν παραμονὴ εἰς τὸν ὡραῖον κῆπον τῆς Βουλῆς ἦτο, φυσικά, ἐξαιρετικῶς εὐχάριστος.

Καὶ ἐκεῖ ἐγίνετο τὸ παρακοινοβούλιον, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ ὀλιγωτέρα προσοχὴ ἐδίδετο εἰς τὴν κομματικὴν προέλευσιν τῶν ὁμοτραπέζων. Οἱ γεροντότεροι τῶν πατέρων, κατὰ τὰς συνεδριάσεις αὐτοῦ, ἀφηγοῦντο παλαιῶν ὡραίων ἡμερῶν κομματικὰ κατορθώματα, οἱ δὲ νεώτεροι ἐδιδάσκοντο!..

***

Πρὸς τὸν κῆπον αὐτὸν κατηυθύνετο κεκμηκὼς καὶ βαρὺς ἀπὸ τὴν ὁλονύκτιον συνεδρίαν, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ αὐγὴ ἐχρύσιζε τὸν ἀττικὸν οὐρανόν, ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως, ὅταν ἐταράχθη ἀπὸ μίαν ἀνάμνησιν ἡ ὁποία μὲ ἕνα βαθὺν ἀναστεναγμὸν τοῦ ἔφερε εἰς τὰ χείλη αὐθορμήτως τὴν φράσιν:

— Δη Συνέλευσις μοῦ μυρίζει..

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ἀνεμνήσθη, ὄχι μὲ ὀλίγην θλῖψιν, τῆς ἐποχῆς κατὰ τὴν ὁποίαν Πρωθυπουργὸς ὤν, ἔκαμνε τὰς μνημειώδεις ἐκείνας παννυχίδας τῆς Δ' Συνελεύσεως, ποῦ τὸν ἔφερον εἰς τὴν ἀνατροπήν, διὰ τὴν ὁποίαν τόσον ἐπανηγύρισεν ὁ συμπαρακαθήμενός του ἐν τῇ Κυβερνήσει κ. Ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν Φιλελευθέρων.

***

Εἰς τὸν ἴδιον κῆπον μίαν αὐγὴν πάλιν παρακάθηνται πέριξ κοινῆς τραπέζης ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, ὁ κ. Δεμερτζῆς, ὁ κ. Παπαναστασίου καὶ περὶ αὐτοὺς βουλευταὶ καὶ δημοσιογράφοι. Ἦτο ἡ ὥρα κατὰ τὴν ὁποίαν ἀσθμαίνων ἤρχετο ὁ κουλουρτζῆς μὲ τὰ ζεστὰ καὶ ἀφράτα κουλουράκια του, καὶ τὸ σκληρὸ τυρί του, ἐμπορεύματα δηλαδὴ μὲ ἐξαιρετικὴν πέρασιν εἰς τὸν τόπον αὐτὸν κατὰ τὰς ὥρας ἐκείνας. Ἀπὸ τὸ πρόγευμα αὐτὸ ἐγεύοντο πάντες, ὑπουργοὶ καὶ βουλευταί, ἀξιωματοῦχοι καὶ κοινοὶ θνητοί. Ἀπὸ αὐτὸ προσεφέρθη καὶ εἰς τὸν κ. Δεμερτζῆν, ὁ ὁποῖος τὸ ἀπεποιήθη, μὲ τὴν δήλωσιν ὅτι «κάμνει κοῦρα γιὰ ν' ἀδυνατίσῃ».

— Καὶ εἶσθε, κύριε Δεμερτζῆ, ἂν ἐπιτρέπεται; ἐρωτᾷ ὁ συνομιλητής του κ. Μιχαλακόπουλος.

— 125 κιλά!

— Τόσο;

— Καὶ ἔχω ἀδυνατίσει κιόλας!!

— Καὶ σεῖς, κύριε Πρόεδρε; Ἡ ἐρώτησις ἀπευθύνεται πρὸς τὸν κ. Μιχαλακόπουλον...

— 95...

— ... Μόλις!!

— Σεῖς, κύριε Πρόεδρε; Μὲ τὴν σειράν του τώρα ἐρωτᾶται καὶ ὁ κ. Παπαναστασίου ἀπὸ ἀδιάκριτον συνάδελφον.

Ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως ὅμως, ἐρωτοτροπῶν τὴν στιγμὴν ἐκείνην μὲ τὸν Μορφέα, προτιμᾷ νὰ μὴν ἀκούσῃ τὴν ἐρώτησιν. Ἐν τῇ ἀπαντήσει του ἄλλως τε δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἀναφέρῃ ἀριθμὸν μεγαλύτερον τοῦ ἡμίσεος τοῦ κ. Δεμερτζῆ...

***

Ἀπὸ τὴν πολιτικήν του ἱστορίαν ὁ κ. Δεμερτζῆς—τὸ εἶπεν ὁ ἴδιος κατὰ τὴν συζήτησιν εἰς τὸν εὐρύτατον κύκλον—προτιμᾷ νὰ ἐνθυμῆται τὴν περίοδον τῆς προεδρικῆς ἐκλογῆς.

— Ὅταν ἐνθυμοῦμαι—ἔλεγε—τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς τῶν ἐκλογῶν, ποῦ ὁ Πάγκαλος εἶχε τρομοκρατηθῆ ἀπὸ τὴν ἀποχὴν καὶ μᾶς ἐκάλεσε κατ' ἐντολήν του ὁ Σπυρίδωνος διὰ νὰ μᾶς παραδώσῃ τὴν ἀρχήν, μοῦ φαίνεται ὅτι ἔκαμα 40 χρόνια Πρόεδρος.

Ἔστω. Ἂς μείνῃ καὶ μόνον αὐτὸ εἰς τὸν κ. Δεμερτζῆν ὡς γλυκεῖα ἀνάμνησις τῆς περιόδου τῆς ὑποψηφιότητός του διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

***

Εἰς τὸν αὐτὸν κύκλον ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν χαριεντίζεται μετὰ τοῦ συναδέλφου του ἐπὶ τῆς Γεωργίας.

— Ἀλέκο, σοῦ λένε ὅτι εἶσαι διάδοχος τοῦ Δεληγιάννη. Γιατί, ἀλήθεια;

Ὁ ἐκ Τριπόλεως ἀρχηγὸς ἠσθάνθη τὴν δηκτικότητα τοῦ χαριεντισμοῦ τοῦ ἐκ Πατρῶν συναδέλφου του, ἐπροτίμησε ὅμως νὰ ἐννοήσῃ τὴν ἀστείαν του πλευράν. Καὶ ἔδωκε χλιαρὰν τὴν ἀπάντησιν συνοδεύσας αὐτὴν μὲ πικρόχολον μειδίαμα εἰς τὸ ὁποῖον μάτην προσεπάθησε νὰ δώσῃ τὸ χρῶμα τῆς ἀφελείας.

— Τιμή μου εἶνε, Ἀνδρέα..., εἶπε, καὶ ἐσιώπησε.

***

Ἡ αἴθουσα ἐπίσης δὲν στερεῖται ἐνδιαφέροντος. Ἂν ἐξαιρεθοῦν τὰ συνεχῆ ἐπεισόδια, προκληθέντα ἐξ ἀφορμῆς νεοεμφανισθέντος ἀντιπολιτευτικοῦ ἀγῶνος, εἶνε ἄξιαι παρατηρήσεως μερικαὶ κοινοβουλευτικαὶ προσωπικότητες, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἐπιβληθῆ εἰς τὴν Βουλήν.

Ἕνας ἐξ αὐτῶν καὶ ὁ κ. Βοζίκης, ὁ ὁποῖος συχνότατα παρεμβάλλει εἰς τὴν αὐχμηρότητα τῆς οἰκονομικῆς συζητήσεως τὴν δροσερὰν βάσιν μιᾶς εἰρωνικῆς παρατηρήσεως. Ὡμίλει ἐπὶ τῶν καλυμμάτων, ὅταν τὸν διέκοψε διὰ νὰ τὸν συμπληρώσῃ εἰς κάτι ὁ κ. Τσαλδάρης. Πρὸς τὸν διακόψαντα ἀπήντησεν ὁ κ. Καφαντάρης. Εἰς αὐτὸν ἀνταπήντησεν ὁ κ. Τσαλδάρης, ἀνταπαντηθεὶς ἀπὸ τὸν κ. Καφαντάρην, ὡμίλησε δὲ πάλιν ὁ κ. Τσαλδάρης διὰ νὰ δεχθῇ τρίτην ἀπάντησιν τοῦ κ. Καφαντάρη. Ἡ συζήτησις οὕτω ἐλάμβανε τὴν μορφὴν διαλογικῆς, χωρὶς ἐλπίδα τερματισμοῦ.

Καὶ ὁ κ. Βοζίκης, ματαίως ἀναμένων τὴν λῆξιν τῆς ἀτέρμονος αὐτῆς συζητήσεως κατῆλθε βραδέως ἀπὸ τὸ βῆμα καὶ ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον εἶπε:

— Ὅταν θὰ τελειώσουν, κύριε πρόεδρε, παρακαλῶ νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι ..θέλω ν' ἀγορεύσω.

Σχολιάζων τὸ σχέδιον ἀποφάσεως περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐκδώσῃ διατάγματα διὰ τὰ οἰκονομικά, μετεχειρίσθη τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν δηκτικότητα διὰ νὰ πλήξῃ τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

— Ὑπεβλήθη—εἶπε—ἓν σχέδιον ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ἔκδοσιν διαταγμάτων. Τὸ σχέδιον δὲν φέρει καμμίαν ὑπογραφήν. Ὁ καταρτίσας αὐτὸ δὲν ἐτόλμησε νὰ τὸ ὑπογράψῃ, διότι εἶχε τύψεις συνειδήσεως ὅτι παραβιάζει τὸ Σύνταγμα!..

Ὁ κ. Καφαντάρης προσεπάθησε νὰ εἴπῃ ὅτι δὲν ἀπέδωσε σημασίαν εἰς τὴν λεπτομέρειαν αὐτήν. Ἦτο ὅμως κάπως ἀργά...

Ὁ κ. Καφαντάρης εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἀγορεύσεως δέχεται πάντοτε ὁμοβροντίας ἀπὸ ὅλας τὰς πτέρυγας.

— Δὲν ἀκοῦμε. Δὲν ἀκοῦμε...

— Δὲν ἀκοῦτε... Δὲν ἀκοῦτε, φίλτατοί μου. Τί νὰ γίνῃ;

— Νὰ διορθωθῇ ἡ ἀκουστικὴ τοῦ Βουλευτηρίου, ἀπαντᾷ ὁ κ. Βοζίκης. Διότι δὲν συμβαίνει νὰ μὴ ἀκούω μόνον ἐγὼ ποῦ εἶμαι γέρος..

Καὶ ὁ κ. Νικολούδης διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν φήμην του ὡς προοδευτικοῦ, προτείνει νὰ τοποθετηθοῦν εἰς τὸ Βουλευτήριον μεγάφωνα.

Ἔτσι ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου καὶ ἡ φωνὴ τοῦ κ. Ταλιαδούρου θὰ καθίσταται ἔντονος...

Εἰς τὰς ὑπερβορείους κερκίδας τῆς δεξιᾶς κάθηνται μακαρίως ρεμβάζοντες πάντοτε, δύο φεσοφοροῦντες καὶ εἷς σαρικοφόρος πατέρες. Εἶνε τὸ κομματικὸν συγκρότημα τοῦ κ. Μπακάλμπαση. Κατὰ τὴν ψηφοφορίαν τῆς ἐμπιστοσύνης ὁ γραμματεὺς ἐκφωνεῖ τὰ ὀνόματα:

— Μουσταφᾶ Χασὰν Ἀγᾶ Ζαδέ.

Ὁ κ. Μπακάλμπασης ὑποδεικνύει διὰ κινήσεως τῆς κεφαλῆς εἰς τὸν συνάδελφόν του τί πρέπει νὰ εἴπῃ.

— Ἔβετ, ἀπαντᾷ τότε ἐκεῖνος.

— Δηλαδή;

— Ναί, λέγει ὁ κ. Μπακάλμπασης.

Ὁ κ. Καρπετόπουλος ὁμιλῶν ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων περὶ ὁδοποιίας καὶ θέλων ν' ἀναφέρῃ τὴν ἰδιότητα τοῦ κ. Μεταξᾶ λέγει:

— ... Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν...

— Δὲν ἔγινε ἀκόμα, διακόπτει ὁ κ. Μουντζουρίδης. Ἅμα τελειώσῃ τὸ ἀνθρωπικόν του ἔργον εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας, θ' ἀλωνίσῃ καὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν...

Ἡ διάστασις ἐν τῷ μεταξὺ τῶν δύο κομμάτων ἐκδηλοῦται ἐν ὅλῃ της τῇ ἐντάσει.

Ἰδοὺ καὶ ὁ κ. Βοκοτόπουλος, ἀγορεύων ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν καὶ πολλῶν ἄλλων καὶ διαφόρων πραγμάτων. Ὡς γνωστὸν ὁ γέρων βουλευτὴς Κυκλάδων ἀνερχόμενος εἰς τὸ βῆμα δὲν ἀκούει τίποτε καὶ δὲν βλέπει κανένα. Τὸ κατωτέρω εἶνε ἀπόσπασμα ἀγορεύσεώς του:

— Σᾶς ἐρωτῶ, κ. Πρωθυπουργέ, λέγει, προσβλέπων ἐπιμόνως εἰς τὰ κυβερνητικὰ ἑδώλια, μᾶς κυβερνᾷ ἢ ὄχι ἡ στρατοκρατία, ἀφοῦ ἐζητήσατε πρὸ ὀλίγου καιροῦ τὸν Πλαστήραν νὰ σᾶς σώσῃ;

Εἰς τὰ ὑπουργικὰ ἑδώλια ἐκάθητο τὴν ὥραν ἐκείνην ὁ κ. Καφαντάρης καὶ ὁ κ. Παπαναστασίου. Ὁ κ. Ζαΐμης εἶχεν ἀναχωρήσει πρὸ πολλῶν ὡρῶν ἀπὸ τὴν Βουλήν.

Εἶχον παρέλθει πρὸ πολλοῦ αἱ μικραὶ μεταμεσονύκτιοι ὧραι καὶ ἡ συνεδρίασις ἐξηκολούθει. Οἱ ρήτορες ἐπέμενον ν' ἀγορεύουν, ἐνῷ οἱ ἀκροαταὶ ἔγερναν νυσταλέοι εἰς τὰ ἑδώλιά των. Αὐτοὺς μιμούμενος καὶ ὁ κ. Μόδης, ἄφηκε τὴν κεφαλήν του νὰ κλίνῃ βαρεῖα ἐπὶ τῆς προεδρικῆς ἕδρας, τὴν ὁποίαν κατεῖχε τὴν ὥραν ἐκείνην, μέχρις ὅτου βροντώδης φωνὴ ἀπὸ τὴν πτέρυγα τῶν λαϊκῶν τὸν ἀφύπνισε..

— Κλητήρ, ξύπνησε τὸν κ. Πρόεδρο..

Ὁ κ. Τουρκοβασίλης ἐζήτησε νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον διὰ τὴν δίκην τοῦ τέως δικτάτορος.

— Μάλιστα, μάλιστα, ἠκούσθη ὡς ἀπάντησις εἰς τὴν αἴτησιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Μεταξὺ πολλῶν ὅμως «Μάλιστα» διεκρίνετο ἓν παρατεταμένον «ἠχηρόν»... Ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἦτο τοῦ κ. Τσιτσεκλῆ;

***

Ἡ συζήτησις ἐγίνετο διὰ τὸ νομοσχέδιον περὶ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου. Ὅλοι οἱ δικηγόροι—καὶ εἶνε δικηγόροι σχεδὸν ὅλοι οἱ βουλευταί—ἐνεγράφησαν νὰ ὁμιλήσουν. Ὁ κ. Σοφούλης κατέβαλε προσπάθειαν νὰ συντομεύσῃ τὴν συζήτησιν. Ματαίως ὅμως. Ὅλοι ἐπιμένουν νὰ διέλθουν τοῦ βήματος. Κάποτε ἀνῆλθεν εἰς αὐτὸ ὁ κ. Καμπάνης.

— Ἤθελα νὰ εἴπω, λέγει, κάτι διὰ τοὺς ἀπεσπασμένους δικαστικούς...

— Μπράβο, διακόπτει ὁ κ. Μειμαράκης. Αὐτὸ ἤθελα νὰ εἰπῶ κι' ἐγώ.

— Ἔ τότε, παρεμβαίνει ὁ κ. Σοφούλης, σᾶς διαγράφω ἀπὸ τὸν κατάλογον τῶν ἀγορητῶν, ἀφοῦ αὐτὸ ποῦ εἴχατε νὰ πῆτε τὸ εἶπεν ὁ κ. Καμπάνης.

Ὁ κ. Μειμαράκης δὲν ἐτόλμησε ν' ἀντείπῃ...

***

Μὲ τὴν χθεσινὴν λοιπὸν συνεδρίασιν ἔκλεισε κατ' οὐσίαν ἡ πρώτη σύνοδος τῆς πρώτης περιόδου, ἀφοῦ διὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν δὲν μένει παρὰ ἡ τυπικὴ διεκπεραίωσις μερικῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων. Ὁ ἀπολογισμός της ἴσως δὲν εἶνε καὶ τόσον πενιχρός. Αὐτὸ ὅμως δὲν εἶνε τοῦ παρόντος σημειώματος...

Θ. Μ.

Τὸ στρατ. Σανατόριον Πάρνηθος

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τὴν ἐν Πάρνηθι ἵδρυσιν κεντρικοῦ στρατιωτικοῦ Σανατορίου ἀνέγραψε πίστωσιν εἰς τὸν προϋπολογισμόν του ἑπτὰ καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Εἰς τὴν ἄνω πίστωσιν θέλουσι προστεθῆ καὶ αἱ ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Σ. Κροκίδα ἐγκαταλειφθεῖσαι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον πεντακόσιαι χιλιάδες δραχμῶν καθὼς καὶ οἱ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐνεργηθέντες ἔρανοι ἀνερχόμενοι εἰς 2 1)2 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Γραμματοκιβώτιον

Περὶ τὸ ἐφεδρικὸν συνέδριον

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Ἐν τῷ συνεχιζομένῳ ἐφεδρικῷ συνεδρίῳ οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς «Ἑνώσεως ἐφέδρων ἀξιωματικῶν Ἀθηνῶν» κατεψηφίσαμεν ἐναντίον μου διότι τὴν δύναμιν τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν ἐχρησιμοποίησα ἵνα κατευθύνω ταύτην ἐναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ τῆς στρατοκρατίας. Ὁμολογῶ, ὅτι εἶχον δίκαιον ἐφ' ὅσον δὲν συμμερίζονται τὰς ἀντιλήψεις τοῦ ἐθνικοῦ συνασπισμοῦ ἐφέδρων ἀξιωματικῶν τὸν ὁποῖον ἐκπροσωπῶ.

Μετὰ πάσης τιμῆς
ΔΗΜ. Γ. ΣΚΟΥΡΤΣΗΣ

Ταχυδρομεῖον

ΔΕΥΤΕΡΑ, 29—8—27. «Ἰωάννα» 6 π.μ. Ἀργολικόν, «Ἀρκαδία» 10 π.μ. Ἡράκλειον, Ἀλεξάνδρειαν. «Φρίντον» 10 π.μ. Πάτρας, Κέρκυραν, Ἁγ. Σαράντα, Βρινδήσιον. «Ἀραβικόν» 2 μ.μ. Κων)πολιν, Κωνστάντζαν, «Σπάρτη» 2 μ.μ. Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσ)νίκην, Καβάλλαν, Δεδεαγάτς. «Χρυσαλλὶς» 2 μ.μ. Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσ)νίκην, Καβάλλαν, Δεδεαγάτς. «Πόπη» 2 μ.μ. Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσ)νίκην. «Ἔλενα» 2 μ.μ. Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσ)νίκην. «Μαίρη» 2 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην. «Ἱέραξ» 2 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην. «Ἀθῆναι» 2 μ.μ. Πάτρας, Ζάκυνθον, Ἀργοστόλιον, Ληξούριον. «Ἀτρόμητος» 2 μ.μ. Πάτρας, Ἰθάκην, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν. «Κανάρης» 2 μ.μ. Ἡράκλειον, Ρέθυμνον, Χανιά. «Ἀδριατικὸς» 2 μ.μ. Χανιά, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον. «Ναυσικᾶ» 2 μ.μ. Ἰτέαν, Βιτρινίτσαν, Γαλαξείδιον. «Ἐλευθερία» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Μύκονον, Ἰκαρίαν, Σάμον, Τηγάνι. «Μυκάλη» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Μύκονον, Σάμον, Ἰκαρίαν, Τηγάνι. «Ναυσικᾶ Γ.» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Ἄνδρον, Κόρθιον.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ

Ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Ἀνταλλαγῆς κ. Μπακάλμπασης πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του εἰς Γενεύην συνηντήθη μετὰ τῶν προσφύγων βουλευτῶν, παρισταμένου καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κ. Παπαναστασίου, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ συνειργάσθησαν ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων τῆς Ἀνταλλαγῆς. Οἱ πρόσφυγες βουλευταὶ ἐξέθεσαν κατὰ τὴν συνομιλίαν των ταύτην εἰς τοὺς κ.κ. Παπαναστασίου καὶ Μπακάλμπασην τὰς ἀντιρρήσεις ἃς ἔχουν ἐναντίον ὡρισμένων μέτρων τῆς Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς κατὰ τὸ παρελθόν, ὡς καὶ σήμερον.

Οἱ κ.κ. ὑπουργοὶ παρέσχον τὰς δεούσας ἐξηγήσεις καὶ πληροφορίας εἰς τοὺς βουλευτὰς ὑποσχεθέντες ὅτι θὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἄρσιν τῶν μέτρων ἐκείνων ἅτινα προσκρούουσι τὰ προσφυγικὰ συμφέροντα.

—Τὰ κοινωφελῆ ἔργα τῶν συνοικισμῶν

Δι' ἐγκυκλίου της ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις ἐποικισμοῦ Μακεδονίας πρὸς ἅπαντα τὰ ἐποικιστικὰ γραφεῖα κοινοποιεῖ ὀργανισμὸν περὶ τοῦ τρόπου ἐκτελέσεως κοινωφελῶν ἔργων εἰς τοὺς διαφόρους συνοικισμούς. Κατ' ἀρχὴν αἱ πρόσοδοι τῶν βοσκῶν διατίθενται διὰ κοινωφελῆ ἔργα τοῦ συνοικισμοῦ. Κοινωφελῆ δὲ ἔργα θεωροῦνται τὰ τῆς ὑδρεύσεως τοῦ συνοικισμοῦ, ἡ κατασκευὴ διδακτηρίων, τὰ ἔργα δι' ἄρδευσιν, τὰ ἔργα πρὸς ἀποξήρανσιν μικρῶν ἑλῶν, τὰ μικρὰ συγκοινωνιακὰ ἔργα, ἡ βελτίωσις τῆς κτηνοτροφίας, αἱ πάσης φύσεως γεωργικαὶ βελτιώσεις κλπ.

—Ἡ περίθαλψις τῶν προσφύγων φοιτητῶν

Τὸ προεδρεῖον τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν προσφύγων φοιτητῶν ἐπεσκέφθη προχθὲς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Προνοίας καὶ διεμαρτυρήθη διὰ τὴν καθυστέρησιν τοῦ φοιτητικοῦ ἐπιδόματος.

Ἐπίσης παρομοίαν διαμαρτυρίαν ὑπέβαλε καὶ εἰς τοὺς πρόσφυγας βουλευτάς.

Σχετικῶς πληροφορούμεθα ὅτι ὁ κ. Κύρκος θὰ κανονίσῃ ὁριστικῶς ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος τὸ ζήτημα τοῦτο, διατάσσων τὴν χορήγησιν τοῦ ἐπιδόματος, κατόπιν αὐστηροῦ ἐλέγχου.

—Ἡ ἔκθεσις τῶν προσφυγικῶν προϊόντων εἰς Γενεύην

Ἡ ἔκθεσις τῶν προσφυγικῶν προϊόντων τῆς ὁποίας διοργανώνει κατ' αὐτὰς εἰς Γενεύην ἡ Ε.Α.Π. γίνεται ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς ἑλληνοσουηδικῆς ἑταιρείας «Ἐτνάρ».

Τὰ ἐκτεθησόμενα προϊόντα καταδεικνύουν τὴν ζωτικότητα καὶ παραγωγικὴν ἀπόδοσιν τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου.

Θὰ ἐκτεθοῦν τὰ πλέον χρήσιμα εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου καθὼς καὶ δημητριακά, καπνά, μέταξα καὶ πολλαὶ ἄλλαι βιομηχανικαὶ εἰδικότητες τὰς ὁποίας μετέφερον οἱ πρόσφυγες ἐκ Μικρασίας.

Τὰ ἀνώτερω προϊόντα θὰ φιλοξενηθοῦν εἰς τὸ περίπτερον «Οὐίλσων» μὲ ὅλην τὴν φιλοκαλίαν.

—Δημοσίευσις ἐκτελεστικοῦ διατάγματος.

Κατ' ἀνακοίνωσιν ἐκ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου Προνοίας, ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος δημοσιεύεται τὸ ἐκτελεστικὸν διάταγμα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου ὀργανισμοῦ τοῦ ὑπουργείου.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ διατάγματος προβλέπεται ἐπίσης καὶ ὁ καθορισμὸς τῆς ἁρμοδιότητος τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν καθὼς καὶ ἡ σύνθεσις τῶν διαφόρων γραφείων αὐτῶν.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὡς ἄνω διατάγματος τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ ὑπουργείου θὰ ἀσχοληθῇ εἰς τὴν τοποθέτησιν τῶν διαθεσίμων ὑπαλλήλων τῶν καταργηθεισῶν ὑπηρεσιῶν.

—Πρόσκλησις

Προσκαλοῦνται ἅπαντες οἱ δικαιοῦχοι Ἕλληνες ὑπήκοοι τῆς προσφυγῆς Δουτζακίου τοῦ Νυμφαίου καὶ Γιακάκιοϊ τὴν προσεχῆ Τρίτην 30 τρέχοντος καὶ ὥραν 8ην—9ην μ.μ. εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως τῶν ἐκ Τουρκίας Ἑλλήνων ὑπηκόων, Στοὰ Φέξη Νο 107, πρὸς ἐκλογὴν ἐκτιμητῶν πραγματογνωμόνων.

Τὸ Λαϊκὸν λαχεῖον

Φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ ὅτι ἀπὸ σήμερον τίθενται εἰς κυκλοφορίαν καὶ τὰ τρίτης σειρᾶς τὰ γραμμάτια Λαϊκοῦ Λαχείου τῆς ὁποίας ἡ κλήρωσις θὰ διενεργηθῇ τὴν 25ην Σεπτεμβρίου.

Ἐκδόσεις

Ὑπὸ τοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου Γ. Ι. Βασιλείου ἐξεδόθη ὁ 4ος τόμος τοῦ «Ἡλιθίου» τοῦ Φεοντὸρ Ντοστογιέφσκη κατὰ μετάφρασιν τῆς κ. Ἀθηνᾶς Σαραντίδου. Οὕτω συμπληροῦται τὸ ὅλον ἀριστούργημα τοῦ μεγάλου Ρώσσου συγγραφέως.

Θέατρα

ΑΛΑΜΠΡΑ. «Ἀλλοῦ τὰ κακαρίσματα».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ὁ κουρεὺς τῆς Σεβίλλης», πρώτη.
ΚΥΒΕΛΗΣ. «Ὁ Παπαγάλλος τοῦ 1927».
ΙΝΤΕΑΛ. «Ἡ μπομπονιέρα».
ΠΑΠΑ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ. «Ὁ βαφτιστικός».
ΔΙΟΝΥΣΙΑ. «Πῶ!... Πῶ! λεφτά!»
ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ. «Ὁ Βαφτιστικός».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Βαρκάρης τοῦ Βόλγα».
ΚΩΣΤΑΚΗ. (Λεωφόρος Συγγροῦ) «Οἱ παληατζῆδες».
Α.Ο.Δ.Ο. «Σακατούρης».
ΡΕΚΟΡ. «Πουπέ».
ΠΕΙΡΑ-Ι-ΚΟΝ. «Τὸ ποκάμισο τῆς νύφης», ἀκατάλληλον.
ΛΑΟΥ. «Ἡ ἐπαρχιώτισσα».

Κινηματογράφοι καὶ Βαριετὲ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Ὁ κόκκινος κρίνος».
ΑΘΗΝΑΙΟΝ Θίασος Κρόμιελ καὶ νέα νούμερα.
ΑΛΣΟΣ. «Ἐκδίκησις νεκροῦ».
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Τὸ σπίτι τοῦ μυστηρίου», 3η ἐποχή.
ΜΑΓΕΙΑ. «Ἡ χορεύτρια τῆς φωτιᾶς».
ΔΙΑΝΑ (Π. Φαλήρου). «Τὸ ἡφαίστειον».
ΙΡΙΣ (Λένορμαν—Παλαμηδίου) «Φαίδωρα».
ΗΛΥΣΙΑ «Ἡ δούκισσα τοῦ Μπουφάλω».
ΚΑΝΤΑΡΕΛΗ. «Ἡ νῆσος τῶν πειρατῶν».
ΑΤΛΑΝΤΙΣ «Ὁ θρίαμβος».
ΑΡΗΣ. «Ὁ διάβολος τῶν Παρισίων».
ΜΙΚΡΟΝ ΖΑΠΠΕΙΟΝ. «Τζάικο Κούγκαν».
ΔΕΞΑΜΕΝΗ. Κινηματογράφος.
ΒΕΡΝΤΕΝ. «Φάβιος καὶ Βαλέρια».
ΠΑΡΘΕΝΩΝ. «Ὁ ταυρομάχος».
ΒΟΤΑΝΙΚΟΣ. «Ἡ φωνὴ τοῦ αἵματος».

ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὁ ἐν Πειραιεῖ ποινικολόγος δικηγόρος καὶ πολιτευτὴς κ. Χαρ. Χαραλάμπους, ὁδὸς Νοταρᾶ 60, ἀναλαμβάνει τὴν ὑπεράσπισιν ὑποθέσεων καὶ ἐνώπιον τοῦ νεοϊδρυθέντος Κακουργιοδικείου Πειραιῶς.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἑορταί

Αὔριον ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Ἀλ[...] δὲν ἑορτάζει ὁ κ. Ἀλέξανδρος [...] ἕνεκα πένθους.

Ἀρραβῶνες

Χθὲς ἐτελέσθησαν οἱ ἀρραβῶνες [...] Ἰωάννου Χριστοπούλου μετὰ τῆς [...]κῆς Κατσαΐτη ἐν Ἀμαρουσίῳ. [...] χεῖαν τὴν στέψιν. Κωνστ. [...]

Καταστήματα

Λόγῳ τῆς μεταφορᾶς τοῦ [...] Σινάνη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καραγε[ώργη] Βουλῆς 12, ἐκποιοῦνται [...] Γυναικείων πίλων, ὡς καὶ [...] φόρμες εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας [...] τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καραγεώργη τῆς Σερβίας 10 ὑπὸ μεταφορὰν Κατάστ[ημα].

Ἰατροί

Σ. ΣΩΦΡΟΝΙΑΔΗΣ. Ἀφροδισ[...] τιπά. Σωκράτους 48 8—12 π. μ. [...]

ΤΟ ΙΑΤΡΕΙΟΝ τοῦ Ὀφθαλμο[...] ματολόγου Φ. ΝΙΚΟΓΛΟΥ μετεφέρθη [...] Σωκράτους 63β Π. 8—12.

—Οἱ εἰδικοὶ Δερματολόγοι [...] ΜΟΝΤΕΣΑΝΤΟΣ καὶ ΑΝΝΙΝΟΣ [...] πλατεία Κάνιγγος, Τζώρτζ 4, 10—1 [...] 7. Τηλέφ. 32—39.

— Θεραπεία νοσημάτων στομάχου [...] κτινοσκόπησις στομάχου. Εἰδικὸς Γ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ὁδὸς Πειραιῶς 20 [...]

ΜΙΧ. ΓΕΩΡΓΑΡΙΟΥ ὀφθαλμίατρος θεραπεύει τὸν καταρράκτην ἐντὸς 5 ἡμερῶν [...] νέας μεθόδου, τὸ τράχωμα κ.λ.π. Πειραιῶς Πλατεῖα Ὠδείου, Τηλ. [...]

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν ἀγαπητόν μας σύζυγον, πατέρα, ἀδελφὸν

ΧΡΗΣΤΟΝ Κ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ

θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον [...] καὶ ὥραν 10ην π.μ. ἐκ τῆς οἰκίας [...] Μπραχαμὶ εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ [...] Δημητρίου.

Ἀθῆναι 29 Αὐγούστου 1927

Ἡ σύζυγος: Ζωὴ Χρ. Στρατηγοῦ, τέκνα: Αἰκατερίνη, Χρ. Στρατηγ[...] [...]να, Ἀναστάσιος, Γεώργιος, [...] Ἀργύριος, Σπυρίδων, Κωνσταντ[...] ἀδελφοί: Συλβέστρος Κ. Στρατ[ηγός] [Ἀ]ναστάσιος Κ. Στρατηγός, Σπυρίδ[ων] [...]ρίκης, Ἀναστασία Μουρίκη, [...]νος Σ. Γκίκας, Ἀργυρὼ Γκίκα.

(Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς [...] πρόσκλησις).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΩΣ

Προκήρυξις Πλειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ

Ὁ ὑπουργὸς Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν [...] παραχώρησιν τοῦ δικαιώματος [...]λεύσεως τοῦ ἐν τῇ Γεν. Διευθύνσει Δημοσίου Λογιστικοῦ λειτουργοῦντος [...]φενείου συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς [δια]κηρύξεως, ὧν οἱ βουλόμενοι [δύ]νανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον 11 1)2—1 1)2 μ.μ. ἐκ τοῦ Γραφείου 2ου τοῦ Τμήματος Προστασίας Θυ[μάτων] Πολέμου (ὁδὸς Ἴωνος 10).

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται 13ην Σεπτεμβρίου ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11 1)2—12 1)2 π.μ. ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Τμήματος Προστασίας Θυμάτων Πολέμου. Εἰς τὸν διαγωνισμὸν γίνονται δεκτοὶ μόνον ἀνάπηροι πολέμου, λαμβάνοντες πολεμικὴν σύνταξιν, τῆς ἰδιότητος ταύτης διαπιστουμένης διὰ τῆς προσαγωγῆς τοῦ διπλώματος τῆς πολεμικῆς συντάξεως.

Ἀθῆναι τῇ 25 Αὐγούστου 1927
Ὁ ὑπουργὸς
Μ. ΚΥΡΚΟΣ

ΕΝΤΑΛΜΑ ΣΥΛΛΗΨΕΩΣ

Ἀριθ. πρ. 1056 Δικογρ. 34)927

Ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Χαλκιδικῇ Πλημμελοδίκαις ἀνακριτής. Ἐπειδὴ ὁ Ἐλευθέριος Τσιουπλάκης γεννηθεὶς καὶ κάτοικος Παλαιοχωρίου κατηγορεῖται ὡς ὑπαίτιος τοῦ ὅτι ἐν Παλαιοχωρίῳ Χαλκιδικῆς κατὰ τὸ ἔτος 1923 μέχρι τοῦ 1927 [...] ὢν δημοτικὸς ὑπάλληλος, ἤτοι [...] τῆς ὁμωνύμου κοινότητος, ἰδιοποιήθη [...]ματα, ἤτοι α) δραχ. 15000 εἰσπραχθείσας παρὰ τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος ἐξ ἐνοικίου βοσκῆς τῶν μὴ ἐνοικιασθέντων κοινοτικῶν βοσκῶν κατὰ τὸ 19[..] β) δραχ. 35000 ἐκ τοῦ ποσοῦ [...] 50500 δραχ. ληφθεισῶν δι' ἐκτέλεσιν [...]ναγκαίων καὶ ἐπειγόντων ἔργων τῆς κοινότητος γ) δρ. 33000 ἐξ ἐνοικίου [...]νοτικοῦ μύλου ἐτῶν 1923—26 δ) δραχ. 1500 ἐξ ἐνοικιάσεως φόρου σφαγίων [...] ζώων ἔτους 1925—26' ε) δραχ. 5[...] ἐξ ἐνοικίου τῶν κοινοτικῶν βοσκῶν γραμμάδα καὶ Μπουκοβίνα ἔτους 19[..] ζ) δραχ. 7000 ἐξ ἐνοικίου τῶν αὐτῶν βοσκῶν ἔτους 1925 καὶ ζ) δραχ. 5[...] ἐξ ἐνοικίου τῶν αὐτῶν βοσκῶν ἔτους 1926, τὰ ὁποῖα διεπιστεύθησαν εἰς αὐτὸν καθ' ὃ δημόσιον ὑπάλληλον πρὸς φύλαξιν καὶ διαχείρισιν, καταναλώσας ταῦτα [...]κλήρως ἢ ἐν μέρει εἰς ἴδιον ὄφελος [...] ταῦτα χρήματα ὑπερβαίνοντα τὰς 500[...] δραχμὰς ἀνῆκον εἰς τὴν περιουσίαν νομικοῦ προσώπου τῆς προϊσταμένης κοινότητος, ἤτοι ἐπὶ κακουργήματι προβλεπομένῳ καὶ τιμωρουμένῳ ἀπὸ τ' ἄρθρα [...] καὶ 493 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ [...]σαγγελέως.

Ἰδόντες καὶ τὰ ἄρθρα 207, 2[...] 216 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

Ἐντελλόμεθα τὴν σύλληψιν καὶ τὴν ἐνώπιον μας προσαγωγὴν τοῦ ἄνω κατηγορουμένου.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 16 Αὐγούστου 1927
Ὁ ἀνακριτὴς — Ὁ ὑπογραμματεὺς
Γ. Καλλιτεράκης — Χρ. Καζάνης

Ἀριθ. 1057

Διευθύνεται πρὸς τὸν ἐνταῦθα κ. Εἰσαγγελέα τὸ παρὸν ἔνταλμα, παρακαλούμενον ἵνα φροντίσῃ περὶ τῆς ἐκτελέσεώς του.

Ἐν Πολυγύρῳ αὐθημερὸν
Ὁ ἀνακριτὴς
Γ. Καλλιτεράκης

Ἀκριβὴς περίληψις
Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 16 Αὐγούστου 1927
Ὁ ὑπογραμματεὺς
Χρ. Καζάνης

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον Γεωργίας τὴν Δευτέραν 29ην Αὐγούστου καὶ ὥραν 9 π.μ. συνέρχεται εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, ὁδὸς Πανεπιστημίου ἀριθ. 20, τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον Γεωργίας.

(Ἐκ τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας)

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ἐπειγόντως μονοκατοικία ἢ δύο δωμάτια εἰ δυνατὸν μετὰ κήπου. Γράψατε Π. Δ. «Πρόοδον» Σταδίου 24.

Εἰς τὸ Περιθώριον τῶν Γεγονότων

ΜΕΤΑ ΤΑΣ ΣΕΡΒΙΚΑΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Αἱ δηλώσεις, εἰς τὰς ὁποίας προέβη ὁ διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ Βελιγραδίου κ. Παύλοβιτς ἐπὶ τῶν ἀπορριφθεισῶν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς ἑλληνοσερβικῶν συμφωνιῶν ὑπῆρξαν, νομίζομεν, ἐνδεικτικαὶ τῆς προθέσεως τῶν Νοτιοσλαυικῶν κύκλων ὅπως ἀνοίξουν νέον κεφάλαιον εἰς τὸ ζήτημα τῶν συζητήσεων διὰ μίαν πραγματικὴν ἑλληνοσερβικὴν συμφωνίαν. Διότι, ἐάν, ὅπως ἐδήλωσεν ὁ κ. Παύλοβιτς, ἡ Σερβία δὲν ἠθέλησε μέχρι τοῦδε νὰ ἐπανέλθῃ ἐπὶ τῶν περυσινῶν συμφωνιῶν διὰ νὰ μὴ δυσχεράνῃ τὴν θέσιν τοῦ κ. Παγκάλου ἔναντι τῆς Ἑλληνικῆς Δικαιοσύνης, ἡ ἐπιφύλαξις αὐτή, ἡ ὀφειλομένη εἰς λόγους ἀνθρωπίνης συμπαθείας, αἴρεται μετὰ τὴν ἄρνησιν τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς ὅπως κυρώσῃ τὰς συνθήκας. Καὶ ἡ ἄρνησις αὐτὴ βεβαίως δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐκπλήξῃ τοὺς ἐν Βελιγραδίῳ. Καὶ ἂν ἀκόμη δὲν εἶχον μεσολαβήσει αἱ σαφέσταται ἐπίσημοι Ἑλληνικαὶ ἐξηγήσεις, ἐγνώριζον οἱ ἐν Σερβίᾳ, ὅτι, ὅταν συνεζητοῦντο ἀκόμη ἐν Ἀθήναις οἱ ὅροι τῶν συμφωνιῶν, πάντες οἱ δυνάμενοι νὰ κινηθοῦν ὑπὸ τὸ τότε δικτατορικὸν καθεστὼς πολιτικοὶ τῆς Ἑλλάδος ἔκαμαν ὥστε νὰ γίνῃ γνωστὴ ἡ ἄποψις ὅλων τῶν πολιτικῶν κομμάτων περὶ τῶν συμφωνιῶν τούτων. Εἰς ἁπλουστέραν γλῶσσαν, ταῦτα λέγονται ὡς ἑξῆς: ἡ Νοτιοσλαυία ἐγνώριζε μάλιστα, ὑπογράφουσα τὰς συμφωνίας, ὅτι εἰς ταύτας ἀντετίθετο ὁ πολιτικὸς κόσμος τῆς Ἑλλάδος· ὑπελόγισεν, ὅμως, ἐπὶ τῆς παραμονῆς τοῦ κ. Παγκάλου ἐπὶ τῆς ἀρχῆς· τὰ γεγονότα ὑπῆρξαν ἀντίθετα· ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ὑπόδικον θέσιν τοῦ τέως δικτάτορος δὲν ἐπεθύμει νὰ φανῇ ἀποδεχομένη—ὡς λέγει—ὅτι ὄντως αἱ συμφωνίαι αὗται ἔθιγον κυριαρχικὰ δίκαια τῆς Ἑλλάδος. Καὶ προσθέτομεν ἡμεῖς: Ἔστωσαν ταῦτα τοιουτοτρόπως. Ἀπὸ τοῦδε καὶ ἑξῆς τὸ ἔδαφος εἶναι ἀπολύτως καθαρόν. Ἐὰν Νοτιοσλαυία ἐπιθυμῇ μίαν φιλικὴν συνεννόησιν — αὐτή, βεβαίως δύναται νὰ κρίνῃ ἐὰν τῇ χρησιμεύῃ τοιαύτη—ἡ Ἑλλὰς εἶνε πρόθυμος ν' ἀκούσῃ τὰς προτάσεις της.

ΧΩΡΙΣ ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΑΣ

Θὰ ἠμπορούσαμεν καὶ ἡμεῖς νὰ γράψωμεν, κατὰ συνθήκην, ὅτι τοῦ χθεσινοῦ μνημοσύνου ὑπὲρ τῶν πεσόντων κατὰ τοὺς διαφόρους ἐθνικοὺς ἀγῶνας μετέσχε νοερῶς ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνικὸς Λαός. Αἱ λέξεις δὲν στοιχίζουν τίποτε καὶ δύο-τρεῖς φράσεις, ὁπωσδήποτε συγκολλώμεναι, ἀποτελοῦν ἐπαρκῆ τυπικὴν ἐξόφλησιν μιᾶς ὑποχρεώσεως. Ἀλλὰ νομίζομεν, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἴμεθα ἐπιπόλαιοι καὶ νὰ ψευδώμεθα κατὰ συνθήκην εἰς οὐ πρακτικά. Καί, μὲ κίνδυνον νὰ δυσαρεστήσωμεν πολλούς, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ τονίσωμεν, ὅτι τὸ χθεσινὸν μνημόσυνον παρῆλθεν ἀπαρατήρητον ἀπὸ τὸ πλῆθος τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Κατὰ συνέπειαν, δὲν εἶχε λόγον τελέσεως εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναόν. Ἐὰν οἱονδήποτε Σωματεῖον αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τελέσῃ δέησιν ὑπὲρ τῶν πεσόντων, ἠμπορεῖ νὰ τὸ κάμνῃ εἰς στενὸν ὁπωσδήποτε κύκλον, χωρὶς προσπάθειαν γενικεύσεως τῆς ἐπιτελέσεως τοῦ καθήκοντος τούτου ἐὰν δὲν ἔχῃ ἐκ τῶν προτέρων ἐξασφαλίσῃ τὸ γενικὸν ἐνδιαφέρον. Τὰ μνημόσυνα ὑπὲρ τῶν πεσόντων δὲν πρέπει νὰ ἀφίνωνται εἰς ἰδιωτικὰς πρωτοβουλίας. Ἡ πολιτεία ἔχει καθῆκον νὰ ὀργανώνῃ τελετὰς ἀξίας τῶν ἡρώων καὶ τῶν μαρτύρων τοῦ Ἔθνους, εἰς τὰς ὁποίας ν' ἀποδίδεται ὁ ἁρμόζων πάνδημος χαρακτήρ. Πρὸ πάντων δὲ διὰ τῆς συμμετοχῆς τῶν σχολείων, διότι αἱ τελεταὶ αὗται προορισμὸν κύριον ἔχουν νὰ φρονηματίζουν τὰς μεταγενεστέρας γενεὰς διὰ νὰ φανοῦν «πολλῷ κάρρονες».

ΠΡΑΚΤΙΚΩΤΕΡΑΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΝ

Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Γενεύης» εἰς κύριον ἄρθρον περὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἐν γένει πολιτικῆς της, παρατηρεῖ, μεταξὺ ἄλλων, ὅτι τὸ φιλοτεχνηθὲν ὑπὸ τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Τουρκικῆς Ἐθνοσυνελεύσεως εἰδικὸν καθεστὼς τῶν νήσων Ἴμβρου καὶ Τενέδου δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης καὶ τὰς περὶ μειονοτήτων. Ἐκφράζει δὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ θελήσῃ νὰ ἐπέμβῃ ἐπανορθωτικῶς αὐτὸς ὁ Μουσταφᾶ Κεμάλ, διὰ νὰ μὴ ἐπηρεασθοῦν ἐπιζημίως αἱ σταθερῶς ἀπὸ τινος βελτιούμεναι Ἑλληνοτουρκικαὶ σχέσεις. Τὴν περὶ τοῦ καθεστῶτος τῶν νήσων Ἴμβρου καὶ Τενέδου γνώμην μας—σύμφωνον πρὸς τὴν τῆς Ἐλβετικῆς ἐφημερίδος—ἐξεθέσαμεν ἤδη ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης ἐν καιρῷ. Πολὺ φοβούμεθα, ἐν τούτοις, ὅτι δὲν εἶνε πιθανὴ καμμία αὐτόβουλος ἐπέμβασις ἐπανορθωτικὴ ἐκ μέρους τοῦ Προέδρου τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας. Τὸ ζήτημα ἐνδιαφέρει ὅλας τὰς Δυνάμεις, τὰς ὑπογραψάσας τὴν συνθήκην τῆς Λωζάννης, αἱ ὁποῖαι θὰ ἠδύναντο ν' ἀσχοληθοῦν ἁρμοδίως ἐπ' αὐτοῦ.

ΜΕΤΡΙΟΦΡΟΣΥΝΗ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ

Οἱ συγκροτήσαντες συλλαλητήριον ἐν Πειραιεῖ κομμουνισταὶ χθὲς τὸ πρωΐ, ἀφοῦ ἠξίωσαν τὰ συνήθη εἰς κάθε συγκέντρωσίν των, ἐζήτησαν, μεταξὺ ἄλλων, διάλυσιν τῆς Βουλῆς, καὶ διενέργειαν νέων ἐκλογῶν μὲ τὸ ἀναλογικὸν σύστημα. Τί ἐλπίζουν οἱ σύντροφοι κομμουνισταὶ ἀπὸ τὰς νέας ἐκλογάς, ἔστω καὶ μὲ τὴν ἀναλογικήν; Νὰ ἀποκτήσουν εἰς τὴν Βουλὴν ἀντὶ τοῦ μοναδικοῦ συντρόφου Θέου ὁλόκληρον δωδεκάδα συντρόφων καὶ ἀντὶ τοῦ πενιχροτάτου συντρόφου Μαξίμου τὸ «μάξιμουμ» τῶν πολιτευομένων πιστῶν τῆς Γ' Διεθνοῦς; Ἀπὸ τὴν δικτατορίαν τοῦ προλεταριάτου, τὴν ὁποίαν διεκδικοῦν, πῶς καταδέχονται νὰ ἐκπέσουν εἰς τὴν εὐσέβαστον αἴτησιν ὀλίγων ἐκλογῶν;

ΑΙ ΑΛΛΑΙ ΜΑΣΤΙΓΕΣ

Εἶνε ἀξία παντὸς ἐπαίνου ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ὅπως ἱδρύσῃ Ἰνστιτοῦτον κατὰ τοῦ καρκίνου εἰς τὸ Ἀρεταίειον. Ὁ καρκῖνος εἶνε μία μάστιξ τῆς σημερινῆς ἀνθρωπότητος καὶ εἰς τὴν ἐναντίον της σταυροφορίαν εἶνε τιμητικὴ καὶ τῆς Ἑλλάδος, ἡ συμμετοχή. Ἀλλὰ τὴν Ἑλλάδα λυμαίνονται πολὺ περισσότερον ἡ ἑλονοσία καὶ ἡ φυματίωσις. Καὶ θὰ ἦτο προτιμότερον κάθε ἐνέργεια καὶ κάθε δαπάνη νὰ διατίθενται διὰ τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῶν χειροτέρων αὐτῶν μαστίγων, ἀπὸ τὰς ὁποίας κινδυνεύει τὸ μέλλον τῆς φυλῆς μας.

ΤΑ ΑΣΥΓΧΩΡΗΤΑ

Μέχρις ὅτου λυθῇ τὸ ζήτημα τῶν δύο Σωμάτων ἀσφαλείας, δὲν εἶνε, ἆρά γε, δυνατὸν νὰ ληφθῇ κάποια φροντὶς ἀπὸ τὴν ἀστυνομίαν διὰ τοὺς ὑπονόμους; Μερικὰ στόμιά των, ἰδίως παρὰ τὰ Χαυτεῖα καὶ εἰς διάφορα σημεῖα τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀναδίδουν ἀνυπόφορον δυσοσμίαν. Ἄλλοτε ἐρρίπτετο εἰς τὰ στόμια αὐτὰ ὀλίγη ἄσβεστος. Εἶνε, μήπως, ἀνάγκη νὰ συνέλθῃ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον σχετικῶς;

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Τὸ καλοκαίρι εἰς τὴν Σαμαρίναν

ΣΑΜΑΡΙΝΑ (Γρεβενῶν). (Ταχυδρ. ἀνταπόκρισις). — Εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Γκουργκούλια εἶνε κτισμένο τὸ μαγευτικὸ χωριὸ Σαμαρίνα.

Ἀνάμεσα ἀπ' τὰ κατάπυκνα καὶ κατάπράσινα πεῦκα ξεχωρίζουν τὰ μικρὰ σπιτάκια καὶ ἡ ὄμορφες ἐκκλησοῦλες. Στενοὶ πολυδαίδαλοι δρομίσκοι διασχίζουν τὸ χωριὸ καὶ βρύσες μὲ κρυσταλλένιο νερὸ δροσίζουν τοὺς διαβάτας.

Κτισμένη ἡ Σαμαρίνα εἰς ὕψος 1850 περίπου μέτρων ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, παρέχει εἰς τοὺς κατοίκους τῶν γειτονικῶν πόλεων μοναδικὴν εὐκαιρίαν διὰ νὰ περάσουν ἕνα ἀλησμόνητον καλοκαῖρι.

Σκεπασμένη ὁλόκληρον τὸν χειμῶνα ἀπὸ τὸ χιόνι μένει σχεδὸν ἀκατοίκητος, ἀφοῦ οἱ κάτοικοί της διασκορπίζονται εἰς διαφόρους τῆς Ἑλλάδος πόλεις καὶ ἔρχονται μόλις ἀρχίσουν νὰ λυώνουν τὰ χιόνια.

Ἕτερον μέσον συγκοινωνίας, ἐκτὸς τῶν ζώων, δὲν ὑπάρχει, ἐπειδὴ εἶνε δύσκολον, ἂν ὄχι ἀδύνατον, νὰ κατασκευασθῇ δημόσιος δρόμος εἰς τὰ ἀπόκρημνα ἐκεῖνα μέρη καὶ ἀπαιτοῦνται πρὸς τοῦτο ὑπέρογκα ποσά.

Τὰ νερὰ ἄφθονα τρέχουν στὶς πλαγιὲς καὶ συγκεντρούμενα σχηματίζουν ἕνα ὁρμητικώτατον χείμαρρον κάτω ἀπὸ τὸ χωριὸ καὶ ἀνάμεσα ἀπὸ τὸν Γκουργκούλιαν καὶ τὴν Γομάραν, ἡ ὁποία ὑψοῦται ἐπιβλητικὴ εἰς ὕψος 2115 μέτρων.

Στὸ ὡραῖο λοιπὸν αὐτὸ χωριὸ παραθερίζει ὁλόκληρος σχεδὸν ἡ πόλις τῶν Γρεβενῶν, ἐξακολουθοῦν δὲ ἀκόμη νὰ ἔρχωνται ξένοι ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας, Θεσσαλίας καὶ Ἠπείρου.

Πολὺ συχνὰ ἔχομεν διασκεδάσεις καὶ ἐκδρομὰς εἰς διάφορα μέρη καὶ εἰς τὸ μαγευτικὸν τοπεῖον Κιούρισια, ὅπερ δέχεται κάθε Κυριακὴ πολλοὺς γλεντζέδες, οἱ ὁποῖοι ἀκούραστα γλεντοῦν μέχρις ἑσπέρας.

Μία ὡραία ἑορτὴ

ΜΑΝΑΡΙ (Τριπόλεως). — Εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς ἑλληνικῆς γῆς κρύβεται ἀγνὸς πατριωτισμὸς καὶ ὅλων αἱ καρδίαι πάλλουν ὑπὸ τῶν ἀγνοτέρων συναισθημάτων, ὅταν δοθῇ κατάλληλος πρὸς τοῦτο εὐκαιρία. Δὲν δοκεῖ εἶμαι μόνον ὑπόμνησις ἀρχαίου μεγαλείου καὶ τότε μέσα στὴ ψυχὴ κινοῦν ξυπνοῦν τὰ ἀγνότερα τῶν αἰσθημάτων καὶ ἀποκαλύπτεται ὁλόκληρος θαμμένος θησαυρὸς ἐθνικοῦ ἐνθουσιασμοῦ. Τοῦτ' αὐτὸ συνέβη καὶ εἰς τὸ μικρὸ χωριό μας, ὅταν προχθὲς τὴν Κυριακὴν ἐτελοῦντο οἱ ἱππικοὶ καὶ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες. Ἀκράτητος ἐνθουσιασμὸς καὶ βαθεῖα συγκίνησις κατεῖχε πάντας ὅταν ἡ διοργανωτικὴ τῶν ἀγώνων ἐπιτροπὴ ὑπὸ τοὺς ἤχους τῶν σαλπίγγων τῶν εὐγενῶς προσφερθέντων ὑπὸ τῆς φρουρᾶς Τριπόλεως εἰσήρχετο εἰς τὸν στῖβον. Τὰ ἠχηρὰ σαλπίσματα ἀνέμνησαν ἡμέρας δόξης καὶ εὐκλείας, ἀφύπνισαν ἐθνικὰ ἰδεώδη καὶ εἰς τὰ πρόσωπα ὅλων, ἀλλ' ἰδιαίτατα τῶν ἐφέδρων τοῦ χωριοῦ μας, ἕνα ζεστὸ δάκρυ ἔτρεξε. Πέντε εὐγενεῖς νέοι, ἀναγραφέντες εἰς τὰ τεμένη τῶν μουσῶν, οἱ κ.κ. Στ. Παπαδόπουλος, Κων. Βουτορίτσης, Κων. Ἀναγνωστόπουλος, Δημ. Ταγκλῆς καὶ Νικ. Παπαδόπουλος, εἰς τοὺς ὁποίους αἱ γνώσεις δὲν ἔμειναν κεναὶ θεωρίαι, ἀλλὰ μετεφύτευσαν καὶ στὸ χωριό μας τὰς ἐκπολιτιστικὰς καὶ προοδευτικὰς γνώσεις των, ἐφιλοτιμήθησαν νὰ μᾶς δώσουν μιὰ ἀλησμόνητη ἡμέρα, μιὰ ἀφάνταστη τελετή. Τὸν ἐναρκτήριον τῶν ἀγώνων ἀπήγγειλεν ἐκ μέρους τῆς ἐπιτροπῆς ὁ κ. Κων. Ἀναγνωστόπουλος, ὅστις διὰ συγκινητικῶν καὶ μεστῶν πατριωτικῶν συναισθημάτων καὶ ἐνθουσιασμοῦ φράσεων προεκάλεσεν εἰς τὸ τέλος τοῦ λόγου του ἀκράτητα χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγὰς γιὰ τὸ χωριὸ καὶ τὴν πατρίδα. Ἀφοῦ ἔδωκε τὸν λόγον τῆς κηρύξεως τῶν ἀγώνων εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ συλλόγου Νεολαίας Μαναριωτῶν κ. Στ. Παπαδόπουλον, κηρύσσεται ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῶν σαλπίγγων ἡ ἔναρξις. Χάρις εἰς τὰς δραστηρίους ἐνεργείας καὶ ἀκαταπονήτους προσπαθείας των διεξήχθησαν τόσον αἱ ἱπποδρομίαι, ὅσον καὶ τὰ ἄλλα ἀθλητικὰ ἀγωνίσματα (δρόμος 150 μέτρων ἐφήβων καὶ παίδων, ἅλμα τριπλοῦν, λιθοβολία καὶ ποδόσφαιρα) μὲ ἀπόλυτον τάξιν καὶ θαυμαστὴν δεξιότητα. Ἐν γένει ἡ ἐπιτυχία ὑπῆρξε πρωτοφανής.

Στὰ εὐγενῆ αὐτὰ παιδιά, τὰ τρυφερὰ βλαστάρια, ὀφείλεται κάθε τιμὴ καὶ ἔπαινος.

ΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ ΝΑΥΠΛΙΟΥ

Ἐλάβομεν ἐκ Ναυπλίου τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν τοῦ τέως ὑπουργοῦ κ. Ἀρβαντινοῦ ἣν καὶ δημοσιεύομεν:

ΝΑΥΠΛΙΟΝ, 25 Αὐγούστου. — Ἐνῷ ἡ σκαπάνη τῶν ἀρχαιολόγων, Ἑλλήνων, Γερμανῶν, Σουηδῶν, ἐξακολουθεῖ νὰ φέρῃ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ναυπλιακῆς γῆς καὶ τῶν εἰς αὐτὴν ἐνταφιασμένων αἰώνων, ὁλοκλήρους πόλεις καὶ νεκροπόλεις, οἰκοδομὰς καὶ μνημεῖα καὶ ἐργαλεῖα καὶ ἀντικείμενα ὁλόκληρα βιοτεχνίας καὶ θησαυροὺς καλλιτεχνικοὺς—τόσα μαρτύρια τῶν πολιτισμῶν, οἱ ὁποῖοι ὡς κύματα ἐπάλληλα, ἀκόμη ἀπὸ τῶν προελληνικῶν χρόνων, κατέκλυσαν τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐπροφήτευσαν καὶ ἐδημιούργησαν τὸ «ἑλληνικὸν θαῦμα»— ἡ κακομοιριὰ τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους παρεκώλυε τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τοῦ Μουσείου, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναμένουν νὰ τοποθετηθοῦν, ταξινομούμενα πρὸς συντήρησιν καὶ μελέτην, τὰ πολυτιμότατα καὶ διαρκῶς πολλαπλασιαζόμενα εὑρήματα τῆς Τύρινθος, τῆς Ἀσίνης, τῶν [illegible].

Καὶ νὰ συλλογίζεται κανείς, ὅτι διὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ νέου Μουσείου δὲν χρειάζεται οὔτε νέα οἰκοδομή, οὔτε δαπάνη δημοσίου χρήματος. Διότι καὶ κτίριον ὑπάρχει, τὸ ἐπὶ τῆς κεντρικῆς πλατείας τῆς πόλεως θαυμάσιον ἐνετικὸν οἰκοδόμημα καὶ τὴν δαπάνην τῆς διασκευῆς αὐτοῦ προθυμοποιοῦνται νὰ καταβάλουν οἱ Σουηδοὶ ἀρχαιολόγοι, οἱ ἐνεργοῦντες τὰς ἐν τῇ Ἀσίνῃ ἀνασκαφάς. Ἀλλ' ἐκτὸς αὐτῶν, ἐκτὸς τοῦ κτιρίου καὶ τοῦ πρὸς διασκευὴν αὐτοῦ χρήματος, ὑπάρχει καὶ ἡ στενὴ ἀντίληψις καὶ τὸ πεῖσμα τοῦ κ. Μαζαράκη τοῦ Αἰνιᾶνος, ὅστις ἐπιμένει—παρὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς ἑλληνικῆς καὶ τῆς διεθνοῦς ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας—νὰ στεγάζῃ εἰς τὸ ἐνετικὸν παλάτιον τὴν στρατιωτικὴν λέσχην, ἥτις ἠδύνατο νὰ στεγασθῇ καλύτερον καὶ ἀνετώτερον καὶ λειτουργῇ εἰς ἄλλο οἴκημα.

Ἂς ἔρχωνται εἰς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ἀπὸ τοὺς ἀνοήτους ἀρχαιολόγους οἱ λησμονημένοι κρῖκοι, ποῦ συνδέουν τὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου αὐτοῦ, διὰ μέσου τῶν χιλιετηρίδων, μὲ τοὺς παλαιοτέρους πολιτισμοὺς τῆς ἀνθρωπότητος, τῆς προϊστορικῆς. Τί πρὸς ἡμᾶς ἡ μελέτη τῶν φύλων, ποῦ πρῶτα ᾤκησαν τὴν Ἑλλάδα, τῆς τέχνης των, τῆς γλώσσης, τῶν ἐθίμων των, τῶν θρησκευτικῶν δοξασιῶν καὶ λειτουργικῶν τελετῶν αὐτῶν! Τί πρὸς ἡμᾶς ἡ μελέτη τῆς καθόδου τῶν βορείων, Ἀχαιῶν καὶ Πωριέων, τῆς ἀποικιακῆς ἐπεκτάσεως τῶν παλαιῶν καὶ τῶν νέων οἰκιστῶν τοῦ νησιωτικοῦ καὶ τοῦ ἠπειρωτικοῦ Αἰγαίου, καὶ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας αὐτῶν, τῆς μεταναστεύσεως ἀπὸ τῶν ἀνατολικῶν εἰς τὰς δυτικὰς ἀκτὰς τοῦ Αἰγαίου καὶ τἀνάπαλιν καὶ τῶν ρευμάτων τῆς διασπορᾶς; Τί πρὸς ἡμᾶς ἡ συνάντησις τοῦ Χαλδαϊκοῦ πολιτισμοῦ πρὸς τὸν προελληνικὸν καὶ ἡ ἀλληλεπίδρασις μεταξὺ Μυκηνῶν καὶ Κρήτης, Ἀσίνης καὶ Αἰγύπτου, Ἑλλάδος καὶ Ἀσίας! Τί πρὸς ἡμᾶς ἡ ἀπόδειξις, τὴν ὁποίαν, ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην προνομιοῦχος, παρέχει ἡ περιοχὴ τῆς Ναυπλίας, μὲ τὰ σωζόμενα μνημεῖα τῆς προελληνικῆς, ἑλληνικῆς, βυζαντινῆς, ἐνετικῆς, τουρκικῆς καὶ νεοελληνικῆς ἐποχῆς, περὶ τῆς διαδοχῆς τῆς ἱστορίας μας—ἀπόδειξις προωρισμένη νὰ φρονηματίζῃ τὸν λαόν μας εἰς τὰς κρισίμους στιγμάς, εἰς τὰς ὁποίας ὁ σήμερον προσκαίρως κλυδωνίζεται, καὶ νὰ τοῦ ἐμπνέῃ τὴν ἐγκαρτέρησιν τῶν ψυχικῶς εὐγενῶν ἀνθρώπων!

Ἐδῶ κυβερνᾷ ὁ καλούμενος Μαζαράκης Αἰνιάν, μορφὴ βαρβαρική, προτιμῶσα ἀντὶ ἑνὸς Μουσείου ἐθνικῆς ἱστορίας τὸ κλιπεῖον μιᾶς λέσχης!

Π. Ι. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Διεύθυνσις Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας Α' Σ. Στρατοῦ προκηρύσσει δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς ἐργολαβίας τῆς πλύσεως τοῦ ἱματισμοῦ τοῦ Στρατ. Παθολογικοῦ Νοσοκομείου Ἀθηνῶν.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται εἰς τὰ γραφεῖα αὐτῆς τὴν 15ην Σ)βρίου 1927 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 10—12 π.μ. ἐνώπιον ἐπιτροπῆς συσταθησομένης ὑπὸ τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ.

Ἡ διάρκεια τῆς ἐργολαβίας ἄρξηται ἀπὸ 24 Σ)βρίου 1927 καὶ λήγει τὴν 31ην Μαρτίου 1928.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν περὶ τῶν ὅρων συμφωνιῶν κλπ. ἀποταθήτωσαν οἱ ἐπιθυμοῦντες εἰς τὰ γραφεῖα ἡμῶν (Διαχείρισις) καθ' ἑκάστην 12—13.

Ἀθῆναι τῇ 22α Αὐγούστου 1927
Ὁ Διευθυντὴς
ΙΩ. ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ
Ἀρ)τρος

ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΤΕ ΟΤΙ ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΤΕΡΟ
ΚΗΛΕΠΙΔΕΣΜΟΙ
ΕΙΝΕ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ
Χ. ΧΡΗΣΤΟΥ

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν πάσχοντες ζητήσατε ἔντυπον ὁδηγὸν μετρήσεως κήλης, παρεχόμενον δωρεὰν εἰς τὸ φαρμακεῖον «Ἐθνικὸν» καὶ Ἐργοστάσιον Κηλεπιδέσμων. Ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου 5.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΥ

Frigidaire
DU COURANT — ET C'EST TOUT

ΨΥΓΕΙΑ ΔΙ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ
ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ
ΑΘΗΝΑΙ ΟΔΟΣ ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΑΡ. 9Α

ΠΡΟΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 24

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

(Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποῦ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος).

κ. Δημ. Μπέον, Ἄνω Βόλον.—Γράψατέ μας πόσην σύνταξιν λαμβάνετε καὶ ἀπὸ πότε σᾶς ἀπενεμήθη.

κ. Δ. Μπαλλόπουλον, Σκριποῦ.—Πότε ὑπεβάλατε τὴν ὑπεύθυνον δήλωσίν σας;

κ. Ἀν. Νίκαν, Κιάτον.—Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ φοιτήσουν εἰς τὴν Προπαρασκευαστικὴν σχολὴν ὑπαξιωματικῶν προσεκλήθησαν νὰ ὑποβάλουν τὰ δικαιολογητικά των μέχρι τῆς 31 παρελθόντος μηνὸς Ἰουλίου. Συνεπῶς εἴσθε ἐκπρόθεσμος. Ἐὰν καὶ πότε θὰ γίνῃ νέα πρόσκλησις δὲν καθωρίσθη ἀκόμη.

κ. Ε. Λιακόπουλον, Λάρισσαν. — Διὰ τὰς ἐκπροθέσμους δηλώσεις ἐκκαθαρίσεως δὲν ἐλήφθη ἀπόφασις. Ἡ ἀπόφασις τῶν εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ἀνταλλαγῆς εἶναι δύσκολον διότι δὲν ἔχουν ἀκόμη ταξινομηθῆ.

ΘΑΛΑΣΣΙΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

«ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΤΟΣ»

ΓΡΑΜΜΗ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Τὸ γνωστὸν θαλαμηγὸν
«ΑΤΤΙΚΗ»
ἀναχωρεῖ τὴν 3ην Σεπτεμβρίου ἡμέραν ΣΑΒΒΑΤΟΝ 2 μ.μ. κατευθεῖαν ΜΑΣΣΑΛΙΑΝ

ΓΡΑΜΜΗ ΒΡΙΝΔΗΣΙΟΥ

Τὸ θαλαμηγὸν
«ΥΠΕΡΟΧΗ»
ἕκαστον Σάββατον 7 μ.μ. Πάτρας, Κέρκυραν, Ἁγίους 40, ΒΡΙΝΔΗΣΙΟΝ.

«ΑΔΡΙΑΤΙΚΟΣ» Δευτέραν, 6 μ.μ. Χανία, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον.
«ΙΕΡΑΞ» Δευτέραν, 6 μ.μ. Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσσαλονίκην.
«ΧΡΥΣΑΛΛΙΣ» Δευτέραν, 6 μ.μ. Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Θεσσαλονίκην, Δάφνην, Καβάλλαν, Δεδεαγάτς, Κάστρον, Μοῦδρον, Μήθυμναν, Μυτιλήνην, Πλωμάριον, Καρδάμυλα, Χίον Πειραιᾶ.
«ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ» Δευτέραν 7 μ.μ. Λουτράκιον, Πάτρας, Ἰθάκην, Λευκάδα, Ἀμβρακικόν.
«ΝΑΥΚΡΑΤΟΥΣΑ» Δευτέραν, 9 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Ἄνδρον, Κόρθιον.
«ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ» Τρίτην μεσημβρίαν κατ' εὐθεῖαν ΣΜΥΡΝΗΝ.
«ΖΑΚΥΝΘΟΣ» Τρίτην 6 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην, Μήθυμναν, Κάστρον, Δεδεαγάτς, Καβάλλαν, Δάφνην, Θεσσαλονίκην.
«ΚΕΡΚΥΡΑ» Τρίτην, 6 μ.μ. Λουτράκιον, Ἰτέαν Βιτρινίτσαν, Αἴγιον, Ναύπακτον, Πάτρας Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, Ἡγουμενίτσαν, Κέρκυραν.
«ΑΔΡΙΑΤΙΚΟΣ», Τετάρτην, 6 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην, Χίον, Πειραιᾶ.
«ΑΦΟΒΟΣ» Τετάρτην 6 μ.μ. Ἡράκλειον, Ρέθυμνον, Χανιά.
«ΝΑΥΚΡΑΤΟΥΣΑ» Τετάρτην 6 μ.μ. Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσσαλονίκην
«ΥΠΕΡΟΧΗ» Τετάρτην, 7 μ.μ. Λουτράκιον, Πάτρας, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν.
«ΙΩΑΝΝΙΝΑ» Τετάρτην, 8 μ.μ. Σῦρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Οἶαν, Θήραν, Ἀμοργόν, Αἰγιάλην, Ἅγιον Γεώργιον.
«ΙΕΡΑΞ» Πέμπτην, 6 μ.μ. Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσσαλονίκην.
«ΑΓΓΕΛΙΚΗ» Πέμπτην 6 μ.μ. Χίον Καρδάμυλα, Μυτιλήνην, Μήθυμναν, Κάστρον, Δεδεαγάτς, Καβάλλαν, Δάφνην, Θεσσαλονίκην.
«ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ», Πέμπτην, 7 μ.μ. Πάτρας, Σάμην, Πύλαρον, Φισκάρδον, Λευκάδα, Ἀμβρακικόν.
«ΝΑΥΣΙΚΑ Γ» Παρασκευὴν 6 μ.μ. Ἡράκλειον, Ἅγιον Νικόλαον, Παχεῖαν Ἄμμον, Σητεῖαν.
«ΜΙΑΟΥΛΗΣ» Παρασκευήν, 7 μ.μ. Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσσαλονίκην, Δάφνην, Καβάλλαν, Δεδεαγάτς, Κάστρον, Μυτιλήνην, Χίον, Πειραιᾶ.
«ΑΔΡΙΑΤΙΚΟΣ» Σάββατον, 6 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην, Χίον, Πειραιᾶ.
«ΑΦΟΒΟΣ» Σάββατον, 6 μ.μ. Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσσαλονίκην.
«ΙΩΑΝΝΙΝΑ» Σάββατον 7 μ.μ. Λουτράκιον, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, Ἡγουμενίτσαν, Κέρκυραν.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΠΑΤΡΑΙ-ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Προσεχεῖς ἐκ Πειραιῶς ἀναχωρήσεις τῶν ὑπερωκεανείων κολοσσῶν:
«ΒΥΡΩΝ»
τὴν 10ην Σεπτεμβρίου 6 μ.μ.
«ΕΔΙΣΟΝ»
τὴν 8ην Ὀκτωβρίου 6 μ.μ.

Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ σχετικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 6.44.
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Πλατεῖα Καραϊσκάκη τηλ. 2.27.
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ: Σ. ΣΤΑΥΡΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ
Γενικοὶ Ἀντιπρόσωποι Πελοποννήσου: ΑΘ. ΓΚΟΥΖΟΥΛΗΣ καὶ ΥΙΟΙ
Καὶ εἰς τὰ Κεντρικὰ Πρακτορεῖα τῆς Ἑταιρείας.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΑΧΙΣΤΗ
ΓΡΑΜΜΗ ΠΕΙΡΑΙΩΣ—ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Προσεχεῖς ἐκ Πειραιῶς ἀναχωρήσεις τῶν θαλαμηγῶν
ΑΝΔΡΟΣ
τὴν 1ην Σεπτεμβρίου Πέμπτην 7 μ.μ. διὰ Θεσσαλονίκην, Κων)πολιν.
ΠΑΤΡΙΣ ΙΙ
τὴν 8ην Σεπτεμβρίου Πέμπτην 7 μ.μ. διὰ Θεσσαλονίκην, Κων)πολιν.

Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ σχετικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:
Ἐν Ἀθήναις: Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 6—44 καὶ εἰς ὅλα τὰ πρακτορεῖα ταξειδίων.
Ἐν Πειραιεῖ: Πλατεῖα Καραϊσκάκη τηλ. 2.27.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΓΙΑΦΦΑ-ΒΗΡΥΤΤΟΣ

Ὁ ὑπερωκεάνειος κολοσσὸς
«ΒΥΡΩΝ»
ἀναχωρεῖ τὴν προσεχῆ ΠΕΜΠΤΗΝ 1ην Σεπτεμβρίου καὶ ὥραν 7 μ.μ. κατ' εὐθεῖαν διὰ
ΓΙΑΦΦΑΝ καὶ ΒΗΡΥΤΤΟΝ
δεχόμενον ἐπιβάτας καὶ ἐμπορεύματα.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυντέον:
Ἐν Ἀθήναις Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 6—44.
Ἐν Πειραιεῖ πλατεῖα Καραϊσκάκη τηλέφ. 2—27.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΠΡΩΪΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΠΑΡΕΣΧΕΘΗ Η ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΘΑ ΓΙΝΗ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΝ ΤΟΥ ΕΝΟΙΚΙΟΣΤΑΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΚΗΝ ΤΟΥ κ. ΠΑΓΚΑΛΟΥ

Ἡ συνεδρίασις τῆς Βουλῆς ἥτις ἤρχισε τὴν 7ην ἑσπερινὴν τοῦ Σαββάτου ἔληξε χθὲς τὴν 10.30' πρωϊνήν.

Μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Τσαλδάρη, κηρυχθέντος κατὰ τῆς παροχῆς ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν κύρωσιν ἢ ἀκύρωσιν τῶν Νομ. Διαταγμάτων τῆς δικτατορίας, τὴν ὁποίαν ἐξουσιοδότησιν ἐχαρακτήρισεν ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ Συντάγματος, ὡμίλησαν οἱ βουλευταὶ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ.κ. Σαγιᾶς, Καμπάνης, Στεφανόπουλος, Γ. Μπακόπουλος, οἵτινες κατέκριναν τὴν γενικότητα τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ ζητουμένη ἐξουσιοδότησις.

Ἐξ ἀφορμῆς προτάσεως τοῦ κ. Μπαμπάκου ὅπως εἰς τὸ σχέδιον ἀποφάσεως περὶ νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως περιληφθῇ καὶ τὸ ἐνοικιοστάσιον, ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Τουρκοβασίλης ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἀπαίτησιν τῆς Βουλῆς, ἐὰν αὐτὴ ζητήσῃ νὰ ἀναθεωρηθῇ τὸ ἐνοικιοστάσιον λόγῳ δημιουργηθέντων παραπόνων. Καθιστᾷ ὅμως τὴν Βουλὴν προσεκτικὴν ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὅτι τὰ παράπονα ἐπὶ οἱουδήποτε ἐνοικιοστασίου εἶνε ἀδύνατον νὰ λείψουν καὶ ὅτι καὶ νέα τροποποίησις εἶνε ἀδύνατον νὰ ἄρῃ τὰ παράπονα ταῦτα.

Ὡμίλησαν ἔπειτα ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Νικολούδης, ὁ ὁποῖος τονίζει πόσον ἐπείγουσα εἶνε ἡ ἀνάγκη τῆς λήψεως μέτρων ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ τὴν τακτοποίησιν τῶν διδασκαλικῶν ζητημάτων πρὶν ἢ ἀρχίσῃ τὸ σχολικὸν ἔτος, καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Βελέντζας, χαρακτηρίζων ὡς ἐπειγούσαν τὴν ψήφισιν ὡρισμένων νομοσχεδίων ἀφορώντων τὰ ἐργατικὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τετραμήνου ἤδη εἶνε κατατεθειμένα εἰς τὴν Βουλήν.

Ἐπὶ τοῦ πρώτου ζητήματος τῶν σχολικῶν κτιρίων ὁ πρώην ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Ἀργυρὸς ὑπομιμνήσκει ὅτι διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ἐσόδων ἐκ τῶν ἐκπαιδευτικῶν τελῶν δύναται νὰ συναφθῇ δάνειον μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀνέγερσιν τῶν πλέον ἐπειγόντων τουλάχιστον σχολείων.

Ληξάσης τῆς συζητήσεως διεξάγεται ψηφοφορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως διὰ τὴν παροχὴν ἐξουσιοδοτήσεως καθ' ἣν ἐψήφισαν 114 ὑπὲρ αὐτῆς καὶ 36 κατ' αὐτῆς.

Ὁ κ. Τσαλδάρης δηλοῖ κατόπιν ὅτι τὸ Λαϊκὸν κόμμα, προκειμένου περὶ προνοίας ὑπὲρ τῶν χαλαζοπλήκτων, ἀποσύρει τὰς ἐπιφυλάξεις του καὶ θὰ ψηφίσῃ ὑπὲρ αὐτῆς.

Οὕτω τὸ 6' κεφάλαιον ψηφίζεται δι' ἀναστάσεως.

Διὰ τὸ πρῶτον κεφάλαιον γίνεται ὀνομαστικὴ ψηφοφορία καθ' ἣν ἐψήφισαν 127 ὑπὲρ τῆς ἐξουσιοδοτήσεως καὶ 37 κατ' αὐτῆς.

Διὰ τὸ δ' κεφάλαιον ἀφορῶν τὴν λειτουργίαν τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως ἐψήφισαν 130 ὑπὲρ τῆς ἐξουσιοδοτήσεως καὶ 32 ἐναντίον αὐτῆς.

Μετὰ τὴν παροχὴν τῆς ἐξουσιοδοτήσεως ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Τουρκοβασίλης τονίζει ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ τελειώσῃ τὰς ἐργασίας της πρὶν ἢ λάβῃ μίαν πρόνοιαν διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἀδικημάτων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ εὐθύνης ὑπουργῶν, καὶ τοῦτο τόσῳ μᾶλλον, καθόσον εὑρίσκονται ἤδη εἰς τὰς φυλακὰς δύο ὑπουργοὶ τῆς δικτατορίας, ὑποπεσόντες εἰς τὰ ἀδικήματα αὐτά. Διὰ τῆς ψηφίσεως τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη νομοσχεδίου τὸ ὁποῖον ἔχει ἐπεξεργασθῆ ἡ ἁρμοδία κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπή, θὰ καθορισθῇ μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου ἡ Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν ἀνάκρισιν καὶ θὰ ἀρχίσῃ κατόπιν ἡ ἐκδίκασις τῶν ὑπευθύνων τῆς δικτατορίας.

Διεξάγεται κατόπιν συζήτησις περὶ τοῦ ἐὰν γίνεται δεκτὴ ἡ ὑποβληθεῖσα παρὰ βουλευτῶν τροπολογία περὶ ἐξουσιοδοτήσεως διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ ἐνοικιοστασίου, ἐπειδὴ δὲ προέκυπτε ζήτημα ὀνομαστικῆς ψηφοφορίας, λύεται ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν 8ην μ.μ. σήμερον, ὁπότε ἡ Βουλὴ θὰ ἀποφασίσῃ διὰ τὸ ἐνοικιοστάσιον καὶ τὴν δίωξιν τοῦ Παγκάλου.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

ΟΙ ΚΕΡΔΙΖΟΝΤΕΣ ΑΡΙΘΜΟΙ

Γενομένης χθὲς τῆς κληρώσεως τοῦ μεγάλου λαχείου (50δράχμου) ἐξήχθησαν οἱ κάτωθι ἀριθμοί, κερδίζοντες τὰ ἔναντι αὐτῶν ποσά:

37202	κερδίζων	δρ.	2.000.000
35698	»	»	400.000
18176	»	»	300.000
8880	»	»	200.000
29927	»	»	100.000
30773	»	»	80.000
47101	»	»	50.000
22239	»	»	40.000
29455	»	»	30.000
47019	»	»	24.000
4390	»	»	20.000
23553	»	»	13.000
20209	»	»	12.000
777	»	»	10.000
19947	»	»	10.000

Οἱ κάτωθι 10 ἀριθμοί, κερδίζοντες ἀνὰ δρ. 8.000 ἕκαστος:

15146	3361	2922	7231	26188
20178	37548	13667	25742	13532

Οἱ κάτωθι 10 ἀριθμοί, κερδίζοντες ἀνὰ δρ. 7.000 ἕκαστος:

11885	7784	20908	8785	22189
1147	8485	15661	16379	31244

Οἱ κάτωθι 15 ἀριθμοί, κερδίζοντες ἀνὰ δρ. 6.000 ἕκαστος.

15035	30230	17949	21345	38161
38553	6015	26555	5944	7471
4464	28355	4648	26784	4697

Οἱ κάτωθι 15 ἀριθμοί, κερδίζοντες ἀνὰ δρ. 5.000 ἕκαστος:

5984	8809	27597	34098	42833
31596	12241	36337	40859	24308
45741	1063	9079	4608	35893

Οἱ κάτωθι 25 ἀριθμοί, κερδίζοντες ἀνὰ δρ. 4.000 ἕκαστος:

12416	17931	43176	21326	45541
15001	18666	11384	19165	45452
48898	31698	32218	36491	37038
10111	46891	31464	15240	47287
48123	37857	42922	44974	41225

Οἱ κάτωθι 60 ἀριθμοί, κερδίζοντες ἀνὰ δρ. 3.000 ἕκαστος:

38876	36860	5112	10153	28397
44839	7537	46012	15353	2785
36535	28716	13040	45084	10827
37481	25464	37744	6933	43659
19176	34484	15795	11914	4955
31072	2796	18672	9149	28240
38823	6613	8199	9837	12056
42133	27011	28404	27418	48633
44757	23140	22314	1112	38751
24565	36977	17398	425	35194
9242	30620	16838	47972	39171
48495	31527	41041	35573	37862

Οἱ κάτωθι 100 ἀριθμοί, κερδίζοντες ἀνὰ δρ. 2.000 ἕκαστος:

23.199	26.911	10.715	41 482	59.217
10009	45825	44411	41308	44478
24193	8302	20587	12697	45434
4278	45686	628	41934	4298
43798	32760	31908	11350	2225
38925	14261	49923	4929	32593
36729	24727	26900	10004	40026
37759	20378	46908	8583	34137
16848	12098	2574	5438	7947
7651	13069	17678	48547	23618
44401	48462	42546	12683	46419
21090	17203	30704	2355	30571
11692	15286	35237	22589	12445
10681	41947	41013	31718	21476
48911	3755	45957	10854	37444
47983	21665	28701	35292	40815
41731	16041	34465	8538	35984
42610	29576	29700	46812	22264
34648	11137	39153	19559	49747
16030	38541	10230	47140	36827

750 ἀκόμη ἀριθμοὶ θὰ λάβουν ἀνὰ δρ. 800. Οὗτοι θὰ ἐξαχθοῦν ἀνὰ τρεῖς ἐκ τῶν ὡς ἄνω 250, ηὐξημένων προοδευτικῶς κατὰ χιλιάδα. Π. χ. ἐκέρδισεν ὁ ἀριθμὸς 37202, θὰ κερδίσουν ἀνὰ 800 δραχ. οἱ 38202, 39202 καὶ 40202.

Ἐπίσης κερδίζουν ἀνὰ δραχ. 204 οἱ δύο προηγούμενοι καὶ οἱ δύο ἑπόμενοι ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἄνω 1000 ἀριθμῶν.

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΣ

Ἡ Βασιλικὴ Παπαϊωάννου ἐτῶν 19, ἀπεπειράθη ν' αὐτοκτονήσῃ ἐντὸς τοῦ ὑπ' ἀριθ. 10380 λεωφορείου αὐτοκινήτου. Αὕτη λαβοῦσα δόσιν σουμπλιμέ. Αὐτὴ ἀπεπειράθη ν' αὐτοκτονήσῃ ἄλλας δύο φοράς. Κατὰ τὴν πρώτην προσεπάθησε νὰ ἀπαγχονισθῇ κρεμασθεῖσα διὰ σχοινίου, τὸ ὁποῖον ὅμως ἀπεκόπη, κατὰ τὴν δευτέραν ἐρρίφθη ἐκ τῶν βράχων τοῦ Λυκαβηττοῦ.

Ἐξεταζομένη κατέθεσεν ὅτι εἰς τὴν ἀπόπειραν προέβη ἐξ αἰτίας τοῦ ἀδελφοῦ της Α. Παπαϊωάννου, ἐνωμοτάρχου, κατὰ τοῦ ὁποίου διατυπώνει βαρυτάτην κατηγορίαν.

Ὁ ἰατρὸς
ΤΩΝ ΣΥΦΙΛΙΔΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ
ΑΝΤ. Δ. ΧΑΤΖΑΝΤΩΝΑΚΗΣ
θεραπεύει τὴν Βλεννόρροιαν, Συφιλίδα, Ἀνικανότητα, Σπερματόρροιαν ριζικῶς καὶ ταχέως. Ὧραι ἐπισκέψεως 8—12 π.μ. καὶ 3—9 μ.μ. ὁδὸς Κάνιγγος ἀρ. 11.

ΕΥΕΡΓΕΤΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΛΗΡΩΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ ΣΩΜΑΤΙΚΩΣ ΗΣΚΗΜΕΝΟΥΣ

ΑΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ

Κατηρτίσθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ὑπεβλήθη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν νομοθετικὸν διάταγμα περὶ τροποποιήσεως προγενεστέρου τοιούτου «περὶ παροχῆς εὐεργετημάτων εἰς τοὺς σωματικῶς ἐξησκημένους νέους».

Τοῦ διατάγματος προτάσσεται μακρὰ εἰσηγητικὴ ἔκθεσις ἀναφέρουσα σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὰ ἑξῆς:

«Ἐκ τῶν παρουσιαζομένων πρὸς κατάταξιν κληρωτῶν τὰ 16 ο)ο κρίνονται ἀνίκανοι διὰ τὴν μάχιμον τοῦ στρατοῦ ὑπηρεσίαν, 6.5 ο)ο ἐξέρχονται τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ διὰ λόγους σωματικῆς ἀνεπαρκείας. Πρὸς τοῦτο μεγάλη ἀναλογία ἐκ τῶν παραμενόντων καὶ ὑπηρετούντων δὲν παρουσιάζουν τὴν σωματικὴν ρώμην καὶ ἀντοχήν, ἡ ὁποία εἶνε ἀπαραίτητος διὰ νὰ δυνηθοῦν νὰ ἀνθέξουν εἰς τοὺς σωματικοὺς καὶ ψυχικοὺς κόπους τῆς ἐκστρατείας. Ἡ μείωσις αὕτη τῆς σωματικῆς δυνάμεως, ἡ ὁποία εἶνε καὶ μείωσις τῆς ζωτικότητος τῆς φυλῆς ἡμῶν, προέρχεται ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν κυρίως εἰς τοὺς νέους παντὸς ἐνδιαφέροντος πρὸς τὰς σωματικὰς ἀσκήσεις ἐλλείψεως ἐπαρκοῦς σωματικῆς κινήσεως, καὶ ἀπὸ τὴν δημιουργηθεῖσαν κατόπιν τῆς παθολογικὴν κατάστασιν τῆς ἀδυναμίας τῆς ἐνεργείας.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὅπως ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία ἀντιδράσῃ κατὰ τῆς παθολογικῆς αὐτῆς καταστάσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν νέων ἐθέσπισε τὴν παροχὴν εὐεργετημάτων εἰς τοὺς σωματικῶς ἠσκημένους νέους, ἤτοι τῆς ἐλαττώσεως τῆς κανονικῆς αὐτῶν θητείας κατὰ 4 μῆνας.»

Εἰς τὸ νομοθετικὸν διάταγμα καθωρίσθησαν νέαι ἐπιδόσεις εἰς ἀγωνίσματα, ὥστε νὰ εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπιτύχουν αὐτὰς 10 ο)ο ἐξ ἑκάστης καλουμένης κλάσεως, αἱ δὲ ἐπιδόσεις τῶν ὑποψηφίων διὰ τὰς στρατιωτικὰς σχολὰς κατηρτίσθησαν πολὺ ἠλαττωμέναι, ὥστε νὰ ἀποκλείωνται τῆς εἰσαγωγῆς εἰς αὐτὰς οἱ ἀσθενεῖς ὀργανισμοί.

Τὸ νομοθετικὸν διάταγμα δι' οὗ τροποποιοῦνται αἱ διατάξεις τοῦ σχετικοῦ Ν. Δ. τῆς δικτατορίας ἢ καταργοῦνται πολλαὶ ἐξ αὐτῶν ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Οἱ κατατασσόμενοι εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ νεοσύλλεκτοι καὶ ἐπιτυγχάνοντες τὰς κάτωθι σωματικὰς ἐπιδόσεις δικαιοῦνται νὰ ὑπηρετήσουν τετράμηνον ἐπὶ ἔλαττον τῆς κανονικῆς των θητείας.

α) Δρόμος ταχύτητος 100 μ. 14''.
β) Δρόμος ἀντοχῆς 1000 μ. 3' 45''.
γ) Πήδημα εἰς ὕψος μὲ δρόμον 1.25 μ.
δ) Πήδημα εἰς μῆκος ἁπλοῦν μὲ δρόμον 4.50 μ.
ε) Ρίψεις δι' ἑκατέρας χειρὸς βάρους 7257 χιλ. (μέσος ὅρος ρίψεως δεξιᾶς καὶ ἀριστερᾶς χειρὸς) 6 μ.

Οὐδεὶς ὑποψήφιος δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς στρατιωτικὴν σχολὴν ἐὰν κατὰ τὴν γενομένην σωματικὴν δοκιμασίαν δὲν ἐπιτύχῃ τὰς ἑπομένας ἐπιδόσεις:

α) Δρόμος 100 μέτρων 17'', β) δρόμος 1000 μέτρων 4' 30'', γ) πήδημα εἰς ὕψος μὲ δρόμον 0.80 μ., δ) πήδημα εἰς μῆκος ἁπλοῦν μὲ δρόμον 3.30 μ. καὶ ε) ρίψεις δι' ἑκατέρας χειρὸς 7.257 χιλ. (μέσος ὅρος ρίψεως δεξιᾶς καὶ ἀριστερᾶς χειρὸς) 3.55.

Ἡ κλάσις, ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ ἀρχίσουν ἐφαρμοζόμεναι αἱ διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω νομοθετικοῦ διατάγματος θὰ ὁρισθῇ διὰ διαταγῆς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἐξαιρετικῶς διὰ τὴν κλάσιν τοῦ 1927 θὰ ἰσχύσουν αἱ διατάξεις τοῦ τροποποιουμένου ἤδη σχετικοῦ Ν. Δ. τῆς δικτατορίας.

ΟΙ ΔΙΟΙΚΗΤΑΙ ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ

Ὁ διοικητὴς τοῦ Γ' Σώματος Στρατοῦ ἀντιστράτηγος κ. Βλ. Τσιρογιάννης πρόκειται νὰ ἀναχωρήσῃ μεταβαίνων εἰς Θεσσαλονίκην σήμερον ἢ αὔριον.

Ἐπίσης ἀναχωρεῖ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος, μεταβαίνων εἰς Καβάλλαν, ὅπως ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν τοῦ Δου Σώματος Στρατοῦ ὁ ὑποστράτηγος κ. Κ. Πέτσας.

NEW YORK-ATHENS EXPRESS Co

ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Αἱ διατυπώσεις διὰ τὴν ἐπάνοδον εἰς Ἀμερικὴν τῶν μὴ Ἀμερικανῶν Πολιτῶν ἐτροποποιήθησαν. Ὅσοι ἤλθατε ἐξ Ἀμερικῆς ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙΑΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ τοῦ Ὑπουργείου γράψατέ μας νὰ σᾶς πληροφορήσωμεν πῶς θὰ δυνηθῆτε νὰ ταξειδεύσητε.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

1 «Πρ. Οὐΐλσων» Πάτραι—Νέα Ὑόρκη
1 «Ἔλση» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον
3 «Σῦρος» Πειραιεὺς—Μασσαλία
3 «Ἀττική» Πειραιεὺς—Μασσαλία
3 «Λοτοὺς» Πειραιεὺς—Μασσαλία
8 «Ὀμβρία» Πειραιεὺς—Μασσαλία
9 «Πρ. Ρούζβελτ» Χερβοῦργον—Ν. Ὑόρκη
10 «Βύρων» Πειραιεὺς—Νέα Ὑόρκη
10 «Μπερεγκάρια» Χερβοῦργον—Νέα Ὑόρκη
10 «Ἄνδρος» Πειραιεὺς—Μασσαλία
10 «Ἰονί» Πειραιεὺς—Μασσαλίαν
14 «Μαζέστικ» Χερβοῦργον—Νέα Ὑόρκη
17 «Μαυριτάνια» Χερβοῦργον-Νέα Ὑόρκη
18 «Ρώμα» Πειραιεὺς—Νέα Ὑόρκη
20 «ΛΕΒΙΑΘΑΝ» Χερβοῦργον—Νέα Ὑόρκη

CONTONIS BROTHERS
ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ Ὁμόνοια—Σταδίου 66.
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ 21—24 State Street
ΒΟΣΤΩΝΗ 1 Alden Court Street
ΜΟΝΤΡΕΑΛ 3414 Park Ave
ΜΑΣΣΑΛΙΑ 9 Rue Beauvau
ΠΑΡΙΣΙΟΙ 4 Rue Choron
ΤΡΙΕΣΤΗ 72 Via Garibaldi
ΠΑΤΡΑΙ Ἁγίου Ἀνδρέου Πλατεῖα Τριῶν Συμμάχων
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ὁδὸς Βουλγαροκτόνου 5.
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ Ὁδὸς Νοταρᾶ 126
ΟΜΟΝΟΙΑ, Σταδίου 66. Τηλ. 11-54.

Α. ΡΕΛΙΑΣ & Ε. ΧΑΝΔΑΝΟΣ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ-ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ-ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΑ
Ἀκαδημίας 8.. (Πλατεῖα Κάνιγγος)

ΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤ. ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ

Ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου ἐνεκρίθησαν αἱ γενικαὶ τοποθετήσεις πάντων τῶν ἀξιωματικῶν τῶν διαφόρων ὅπλων, σωμάτων καὶ ὑπηρεσιῶν καὶ διεβιβάσθησαν οἱ σχετικοὶ πίνακες εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Α' ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΣΚΑΠΑΝΕΩΝ

Διακήρυξις

Τὸ Α' Σύν)μα σκαπανέων διακηρύττει δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν τὴν 30ὴν Σεπτεμβρίου ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 10—12 π.μ. ἐν τοῖς γραφείοις αὐτοῦ διὰ τὴν προμήθειαν ἕνδεκα καὶ ἡμίσεως 11 1)2 κυβ. μέτρ. ξυλείας.

Οἱ ὅροι συμφωνιῶν τυγχάνουσι κατατεθειμένοι εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Διαχειρίσεως ὅπου οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσι γνῶσιν δύνανται νὰ προσέρχωνται καθ' ἑκάστην ἀπὸ 11—12 π.μ.

Ε. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ
Ταγ)χης Μηχανικοῦ

ΑΝΩΤΕΡΑ ΓΕΩΠΟΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Δημοπρασία γάλακτος

Τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς διακηρύττει ὅτι τὴν 5ην Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11—12 π.μ. ἐκτίθεται εἰς δημόσιον συναγωνισμὸν ἐν τῷ καταστήματι τῆς Σχολῆς (Βοτανικὸς Κῆπος) ἡ πώλησις τοῦ γάλακτος τῶν ἀγελάδων τοῦ Κτηνοτροφείου τῆς Σχολῆς.

Οἱ ὅροι περιλαμβάνονται εἰς σχετικὴν διακήρυξιν καὶ οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν παρὰ τῆς Γραμματείας τῆς Σχολῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25η Αὐγούστου 1927
Ὁ Διευθυντὴς κ. α.
Ι. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ παραδιδόμενα ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου.

1) Τριώροφος μονοκατοικία ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φειδίου ἀριθ. 9 (παράλληλος ὁδοῦ Πανεπιστημίου) ἐξ 22 δωματίων μεθ' ὅλων τῶν χρειωδῶν κατάλληλος διὰ κατοικίαν ἢ ἐπιχείρησιν ἀντὶ δραχμῶν 18.500 ἢ £ 50 μηνιαίως.

2) Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ (Κολωνάκι) Γκαράζ διὰ 9—10 αὐτοκίνητα μετὰ εὐρέος χώλλ ἐπὶ τοῦ δευτέρου πατώματος, κατάλληλον δι' ἐργοστάσιον καὶ μικρᾶς κατοικίας ἐκ τεσσάρων δωματίων ἀντὶ μηνιαίου μισθώματος 11.000 δρχ.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ διαχειρ. κ. Ν. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καὶ 5—6 μ.μ. καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς 1ης τῆς ὁδοῦ Κηφισσίας οἰκίας.

ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
Ι. ΔΟΞΑ Λυσίου 3.

ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΟΣ πεπειραμένη γνωρίζουσα τὴν γαλλικὴν διαθέτει ὥρας ἢ ἀναλαμβάνει ἀντίγραφα. Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην Λογιστήριον «Πρωΐας».

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΚΕΙΜΕΝΗΝ ΣΥΝΟΔΟΝ ΤΗΣ Κ.Τ.Ε.
ΣΗΜΕΡΟΝ ΑΡΧΕΤΑΙ Η ΔΗΜΟΣΙΟΝ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ "ΣΑΛΑΜΙΝΙΑΣ,,

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἐπὶ τῇ ἐπικειμένῃ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τῆς Κ.Τ.Ε., τὰ διάφορα τμήματα τῆς Γραμματείας προετοιμάζουν συντόνως τὰ διάφορα θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Συνελεύσεωςτῆς Κοινωνίας.

Μεταξὺ τῶν θεμάτων τούτων συγκαταλέγονται καὶ τὰ ἑλληνικὰ ζητήματα, ἤτοι τὸ τῆς «Σαλαμινίας» καὶ τὸ τῆς οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν σχέσει μὲ τὴν ἑλληνικὴν αἴτησιν διὰ τὴν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῶν γερμανικῶν ναυπηγείων «Βουλκὰν» διαφορὰν διὰ τὴν «Σαλαμινίαν», τὸ Συμβούλιον θὰ ἀποφασίσῃ, ἂν εἶνε ἁρμόδιον νὰ ἀποφανθῇ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐν τῇ ἰδιότητί του ὡς ὑποκαταστάτου τῆς Πρεσβευτικῆς Διασκέψεως.

Ὅσον ἀφορᾷ, ἀφ' ἑτέρου, τὴν ὁριστικὴν ἔγκρισιν τοῦ σχεδίου τῆς οἰκονομικῆς ἐξυγιάνσεως τῆς Ἑλλάδος, τὸ Δημοσιονομικὸν Τμῆμα καταρτίζει τὴν ἔκθεσίν του περὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ὑποσχέσεων τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἰσοσκέλισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν συστάσεων τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν νομισματικὴν καὶ τραπεζικὴν μεταρρύθμισιν. Αἱ ἐργασίαι τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἄρχονται αὔριον Δευτέραν.

ΑΛΛΑ ΔΙΕΘΝΗ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ἐκ τῶν διεθνῶν ζητημάτων τὰ σπουδαιότερα εἶνε τὸ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν Οὔγγρων μεγαλογαιοκτημόνων τῆς Ρουμανικῆς Τρανσυλβανίας διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τῶν κτημάτων των ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τοῦ Βουκουρεστίου. Τὸ ζήτημα τοῦτο παρουσιάζει μεγάλας δυσχερείας, ἐπανειλημμένως δὲ ἀνεβλήθη ἡ λῆψις ἀποφάσεως ἐπ' αὐτοῦ.

Ἀκολουθεῖ τὸ ζήτημα τῆς λειτουργίας τοῦ ἐλευθέρου λιμένος τοῦ Δάντσιγκ, λόγῳ τῶν παραπόνων ὅτι μεταφέρονται δι' αὐτοῦ πολεμεφόδια.

Γενικὸν ἐνδιαφέρον θὰ προκαλέσῃ ἡ ἀντικατάστασις τῶν τριῶν ἐκ τῶν μὴ μονίμων μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας. Ἐκ τούτων τὸ μὲν Βέλγιον προβλέπεται ὅτι θὰ ἐπανεκλεγῇ, ἡ δὲ Δημοκρατία τοῦ Σαλβατὸρ ὅτι θὰ ἀντικατασταθῇ ὑπὸ ἄλλου νοτιοαμερικανικοῦ κράτους.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν κενωθησομένην ἐκ τῆς ἀποχωρήσεως τῆς Τσεχοσλοβακίας ἕδραν, προοιωνίζεται πείσμων ἀγών. Διότι τὰ Κράτη τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ θὰ ἐπιμείνουν, ὅπως ἡ ἕδρα δοθῇ πάλιν εἰς ἓν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συνασπισμοῦ των. Ὑπὸ κύκλων τινῶν ἐκφράζεται ἡ ἐλπίς, ὅτι πιθανὸν ἡ ἕδρα αὐτὴ νὰ δοθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Τέλος ἀκολουθεῖ μακρὰ σειρὰ ἐκθέσεων διαφόρων ἐπιτροπῶν καὶ εἰδικῶν Διασκέψεων (τοῦ ἀφοπλισμοῦ, τοῦ Τύπου, τῶν μειονοτήτων κλπ.) αἵτινες θὰ ὑποβληθοῦν πρὸς συζήτησιν εἰς τὸ Συμβούλιον καὶ τὴν Συνέλευσιν.

Η ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΙΣ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΣΧΕΔΙΟΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΙΑΤΡΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Ὁ Διευθυντὴς τῆς σχολικῆς ὑγιεινῆς τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας κ. Ἐμμ. Λαμπαδάριος, ὑπέβαλεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν ἐτησίαν ἔκθεσιν περὶ ὑγιεινῆς καταστάσεως τῶν σχολείων κατὰ τὸ ἔτος 1926—27. Ἡ ἔκθεσις ἐκτυπωθεῖσα ἑλληνιστὶ καὶ γαλλιστὶ θὰ διανεμηθῇ εἰς τὰ σχολεῖα καὶ θὰ ἀποσταλῇ εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ἐν ἀρχῇ τῆς ἐκθέσεώς του ὁ κ. Λαμπαδάριος τονίζει ὅτι τὸ λῆξαν σχολικὸν ἔτος ὑπῆρξε τὸ χαλεπώτερον ὅλων διὰ τὴν σχολιατρικὴν ὑπηρεσίαν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως αὐτῆς. Τοῦτο προῆλθε οὐχὶ διότι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀνεφάνη ἢ διεδόθη μεταξὺ τῶν μαθητῶν ἐπιδημία τις νόσου, ἀλλὰ διότι διὰ δικτατορικοῦ διατάγματος κατηργήθησαν ἅπασαι αἱ κρατικαὶ θέσεις τῶν σχολιάτρων καὶ ἀφέθη εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας κατὰ τὸ πλεῖστον ν' ἀμείβωσι ἐκ τῶν πόρων των τοὺς προτάσει τῶν οἰκείων νομαρχῶν διοριζομένους σχολιάτρους. Ἐξαιρετικῶς τὸ κράτος ἀνέλαβε νὰ πληρώνῃ 500δράχμον μηνιαῖον ἐπίδομα εἰς 45 σχολιάτρους.

Οὕτως ἀρχομένου τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1926—27 ἡ διοίκησις τῆς σχολικῆς ὑγιεινῆς εὑρέθη πρὸ τελείας σχεδὸν διαλύσεως τοῦ σχολιατρικοῦ σώματος, τῶν ἐναπομεινάντων ὑγειονομικῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν σχολείων μὴ ἐπαρκούντων, φυσικά, ν' ἀντιμετωπίσωσιν οὐδὲ τὰς στοιχειώδεις σχολιατρικὰς ἀνάγκας τῆς ἕδρας των, ἤτοι τὸν ἐμβολιασμὸν τῶν μαθητῶν, τὸν ἔλεγχον τῶν ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν καὶ τὴν ἰατρικὴν ἐξέτασιν τῶν διὰ τὰ διδασκαλεῖα ὑποψηφίων μαθητῶν.

ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΝΘΥΓΙΕΙΝΑ

Ὁ κ. Λαμπαδάριος τονίζει περαιτέρω τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν εἰς ἣν εὑρίσκονται τὰ σχολικὰ κτίρια ἀπὸ ἀπόψεως ὑγιεινῆς καὶ τὴν βλάβην ἡ ὁποία προξενεῖται εἰς τὴν ὑγείαν τῶν μαθητῶν ἐκ τοῦ δίκην σαρδελλῶν συνωστισμοῦ αὐτῶν εἰς τὰ σχολεῖα τῶν μεγάλων πόλεων καὶ ἰδίως τῶν Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, ὅπου πλέον τῶν 1000 μαθητῶν ἵσταντο ὄρθιοι ἢ κάθηνται ἐπὶ καθισμάτων μεταφερομένων ἐκ τῆς οἰκίας των, εἰς τι δὲ δημοτικὸν σχολεῖον καὶ ἐπὶ λίθων.

Ἡ σχολιατρικὴ ὑπηρεσία κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐπεθεώρησεν ἐν ὅλῳ 2105 σχολεῖα. Ἐκ τούτων 804 εὑρέθησαν ὑγιεινά, 685 μετρίως ὑγιεινὰ καὶ 616 ἀνθυγιεινά, συνέβαλε δὲ εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν ὑγιεινῶν ὅρων 670 σχολείων. Τὰ περισσότερα τῶν ἐπιθεωρηθέντων σχολείων εὑρίσκονται εἰς τὴν 1ην ἐκπαιδευτικὴν περιφέρειαν, κατόπιν ἔρχονται ἡ 11η περιφέρεια (σχολεῖα 337)' ἡ 12η (σχολεῖα 227), ἡ 10η (σχολεῖα 266), ἡ 7η (σχολεῖα 223) καὶ ἡ 2α (σχολεῖα 224).

Η ΝΟΣΗΡΟΤΗΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

Ἡ νοσηρότης τῶν μαθητῶν δὲν ἦτο μεγάλη. Αἱ προσπάθειαι τῆς σχολιατρικῆς ὑπηρεσίας πρὸς ἐλάττωσιν τῆς μαθητικῆς νοσηρότητος δὲν ἀρκοῦν. Ἡ ὑπηρεσία ἐπιδιώκει νὰ κατορθώσῃ τὴν εὐρεῖαν καὶ μέχρι τοῦ τελευταίου σχολείου εἰσαγωγὴν τῆς ἀτομικῆς ἐξετάσεως ἑνὸςἑκάστου τῶν μαθητῶν καὶ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ἀτομικοῦ σχολικοῦ δελτίου ὑγείας. Τὸ πρῶτον τοιοῦτον δελτίον συνετάχθη ἐν τῷ διδασκαλείῳ τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως, κατόπιν ἐν τῷ Ἀρσακείῳ (ἔκτοτε ἐπιμελῶς συντασσόμενον) καὶ τέλος εἴς τινα τῶν ἐνταῦθα, Πειραιεῖ, Πάτραις καὶ Ἰωαννίνοις διδασκαλείων.

Κατὰ τὸ λῆξαν σχολικὸν ἔτος ἡ σχολιατρικὴ ὑπηρεσία ἐξήτασε 223.349 μαθητάς, ἐξ ὧν εὑρέθησαν πάσχοντες 54.976.

Παρὰ τὰς προσπαθείας τῶν διευθυντῶν τῶν σχολείων, πολλαχοῦ ἡ ἔλλειψις σχολιάτρων ἐματαίωσε τὰς προθέσεις τῆς ὑπηρεσίας διὰ τὸν δαμαλισμὸν καὶ ἀναδαμαλισμὸν τῶν πρωτοεγγραφομένων μαθητῶν.

Κατὰ τὸ ἔτος 1926—27 ἐδαμαλίσθησαν 48931 μετ' ἐπιτυχίας δὲ 82.85 ο)ο, ἀνεδαμαλίσθησαν 63376, ἤτοι ἐν συνόλῳ ἐνεβολιάσθησαν μαθηταὶ 112.315.

Πλὴν μικρᾶς ἐπιδημίας ὀστρακιᾶς κατὰ τοὺς μῆνας Ἰανουάριον μέχρι Ἀπριλίου, περιπτώσεών τινων τῆς νόσου διφθερίτιδος, ἱλαρᾶς καὶ κοκκύτου, οὐδὲν ἄλλο λοιμῶδες νόσημα ἐνεφανίσθη εἰς τὰ σχολεῖα. Γενικῶς ἡ μαθητικὴ νοσηρότης ἐκ λοιμωδῶν νόσων ἐκυμαίνετο ἐφέτος μεταξὺ 15—16.3 ο)ο.

ΤΑ ΤΡΑΧΩΜΑΤΑ

Αἱ ἐνέργειαι τοῦ ὑπουργείου κατὰ τοῦ τραχώματος ὑπῆρξαν πολλαί. Δυστυχῶς λόγῳ τῆς ἐλλείψεως καταλλήλου μορφώσεως καὶ διαπαιδαγωγήσεως τοῦ λαοῦ, ἡ σχολιατρικὴ ὑπηρεσία ἐκτὸς τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων πρὸς καταπολέμησιν τοῦ τραχώματος εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ δρᾷ καὶ θεραπευτικῶς. Διότι παρετηρήθη τὸ ἑξῆς γεγονός: Τὰ ἀποκλεισθέντα ἐκ τῶν δημοσίων σχολείων ὡς φέροντα μεταδοτικὸν τράχωμα παιδία, ἀκόμη καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας, οὐδέποτε ὡδηγοῦντο πρὸς θεραπείαν ὑπὸ τῶν κηδεμόνων των, ἀλλὰ ἐτοποθετοῦντο τὸ συνηθέστερον εἰς διάφορα καταστήματα, ἐργοστάσια, γραφεῖα κλπ. ὡς ὑπάλληλοι, ἐργάται, γραφεῖς, ἐπαχαίροντος τοῦ γονέως, διότι οὕτως ἡ πάθησίς των ἐχρησίμευσεν εἰς αὐτοὺς πρὸς καταστρατήγησιν τοῦ νόμου τῆς ὑποχρεωτικῆς ἐκπαιδεύσεως, καὶ δημιουργίαν προσοδοφόρου ἐπαγγέλματος. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὰ ἀπομακρυνθέντα τοῦ σχολείου τραχωματικὰ παιδία μολύνουν τοὺς συγχρωτιζομένους μὲ αὐτὰ εἰς διάφορα ἐργοστάσια καὶ καταστήματα, κινδυνεύοντα νὰ μείνουν τυφλὰ λόγῳ τῆς παραμελήσεως τῆς παθήσεώς των.

Λόγῳ τούτου ἱδρύθη ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῆς σχολικῆς ὑγιεινῆς ἡ μαθητικὴ πολυκλινικὴ Ἀθηνῶν τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος, ἥτις κατώρθωσε διὰ τοῦ ὀφθαλμιατρικοῦ τμήματός της νὰ καταβιβάσῃ τὸ τράχωμα τῶν σχολείων Ἀθηνῶν ἀπὸ 6—7 ο)ο εἰς 0.50 ο)ο ἐν διαστήματι πενταετίας. Παρομοία κλινικὴ ἱδρύθη ὑπὸ τοῦ Πατριωτικοῦ ἱδρύματος καὶ ἐν Πειραιεῖ.

Ἡ Νέα Ἰωνία ἔχει ὑπερβῇ εἰς τὰ σχολεῖα της τὴν ἀναλογίαν τῶν 10 ο)ο, ὁ Βύρων κυμαίνεται περὶ τὰ 5 ο)ο, ἡ δὲ Κοκκινιὰ τοῦ Πειραιῶς ἔφθασε τὰ 15 ο)ο. Γενικῶς ἐπὶ 223.349 ἐξετασθέντων μαθητῶν εὑρέθησαν τραχωματικοὶ περὶ τοὺς 5000. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος εἶναι κατώτερος τοῦ πραγματικοῦ καὶ πλεῖστοι μαθηταὶ πάσχοντες ἐλαφρὸν ἢ δυσδιάγνωστον τράχωμα ἐθεωρήθησαν ὑγιεῖς ἢ πάσχοντες ἐκ κοινῆς ἐπιπεφυκίτιδος.

Κατ' αὐτοῦ τὰ διατιθέμενα κρατικὰ μέσα εἶναι πενιχρά. Ἡ ὑπηρεσία ἔχει τὴν γνώμην ὅτι μόνον διὰ τῶν φορητῶν ἀντιτραχωματικῶν συνεργείων θ' ἀποκρουσθῇ ῥιζικῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς τὸ μαθητικὸν τράχωμα ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν ὀργάνωσιν τῶν τραχωματικῶν σχολείων καὶ τὴν συνέχισιν τῶν ἤδη λαμβανομένων ὑγειονομικῶν μέτρων.

Η ΕΛΟΝΟΣΙΑ

Μεταξὺ τῶν μαθητῶν ἐκ τῶν ἄλλων νοσημάτων πρωτεύουσαν θέσιν κατέχει ἡ ἑλονοσία καὶ ἡ δερματοπάθεια. Ἤδη ἐπὶ 223.349 ἐξετασθέντων διεπιστώθη ὀξεῖα ἑλονοσία εἰς 4250 μαθητάς, ἐνῷ ἡ χρονία ἀνέρχεται εἰς πολὺ μείζονα ἀναλογίαν. Ἡ φθειρίασις ἐκ τῶν δερματικῶν νόσων εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία εὐτυχῶς ὁσημέραι ἐκλείπει ἐκ τῶν σχολείων μας χάρις εἰς τὰς περὶ καθαριότητος φροντίδας. Ἐπὶ 223.349 ἐξετασθέντων εὑρέθησαν μόνον περὶ τοὺς 2000 δερματοπαθεῖς. Συχνότερα ὅλων ὑπῆρξε τὸ «κηρίον».

ΦΥΜΑΤΙΩΣΙΣ ΚΑΙ ΨΥΧΟΠΑΘΕΙΑ

Καὶ ἐφέτος τὰ πρωτεύοντα νοσήματα διὰ τὰ ὁποῖα ἀπηλλάγησαν ἢ ἔλαβον ἀναρρωτικὰς ἀδείας ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ ἦσαν ἡ φυματίωσις καὶ αἱ ψυχοπάθειαι.

Ἐκ τῶν 15 χιλιάδων περίπου λειτουργῶν τῆς μέσης καὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐξητάσθησαν 2230. Ἐκ τούτων εὑρέθησαν ἄρρωστοι 1042, πάσχοντες ἐκ φυματιώσεως ἐκδηλωμένης 89, ἐκ ψυχιατρικῶν νόσων 70 καὶ ἐξ ἄλλων νόσων 883. Ἐκ τῶν ἀπαλλαγέντων ὑπὸ τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς διὰ σωματικὴν ἀνικανότητα 52 λειτουργῶν οἱ 23 ἦσαν φυματικοὶ καὶ οἱ 14 ψυχοπαθεῖς.

Πρὸς καταπολέμησιν τοῦ κακοῦ προτείνονται διὰ τῆς ἐκθέσεως διάφορα μέτρα.

Ἡ διδασκαλία τῆς ὑγιεινῆς ἔγινεν ἐλλιπῶς ὑπὸ τῶν σχολιάτρων ἀμισθί, τακτικῶς εἰς τὰ διδασκαλεῖα μόνον. Ἡ ὑγιεινὴ ἐδιδάχθη εἰς 17 διδασκαλεῖα καὶ εἰς 36 γυμνάσια καὶ πρακτικὰ λύκεια.

Η ΣΠΟΥΔΗ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΩΝ

Κατὰ τὸ λῆξαν σχολικὸν ἔτος ὑπηρέτησε τὸ ἑξῆς προσωπικόν: 12 ὑγειονομικοὶ ἐπιθεωρηταὶ καθ' ὅλον τὸ Κράτος. Σχολίατροι 13 εἰς τὴν Α' ἐκπαιδευτικὴν περιφέρειαν, 8 εἰς τὴν δευτέραν, 5 εἰς τὴν Γ', 4 εἰς τὴν Δ', 2 εἰς τὴν Ε', 6 εἰς τὴν ΣΤ', 2 εἰς τὴν Ζ', 3 εἰς τὴν Η', 3 εἰς τὴν Ι', 6 εἰς τὴν ΙΑ' καὶ 9 εἰς τὴν ΙΒ'.

Τὸ κακὸν τὸ ὁποῖον παρετηρήθη εἰς τὴν σχολιατρικὴν ὑπηρεσίαν προῆλθεν ἐκ τῆς σπουδῆς τῶν οἰκονομιῶν. Διότι ἐνῷ κατὰ τὸ ἔτος 1925—26 ἦσαν ἐγγεγραμμέναι εἰς τὸν προϋπολογισμὸν 2.069.200 δραχμαί, τὸ ποσὸν τοῦτο περιωρίσθη διὰ τὸ ἔτος 1926—27 εἰς δρ. 967.360.

Τὰ ἀποτελέσματα ἐκ τῶν περικοπῶν τούτων ἔσχον ἀπήχησιν εὐθὺς ἀμέσως ἐπὶ τῆς λειτουργίας τῶν σχολείων. Οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες διὰ πολλοὺς λόγους, ὧν σπουδαιότεροι ἡ οἰκονομικὴ ἀνεπάρκεια, ἡ ἔλλειψις αὐτοδιοικήσεως καὶ χειραφετήσεως αὐτῶν, ἐδήλωσαν ἀδυναμίαν ν' ἀναλάβουν τὸ βάρος τῆς συντηρήσεως σχολιατρικῆς ὑπηρεσίας, κινδυνεύομεν δὲ νὰ εὑρεθῶμεν πρὸ πλήρους ἐρημώσεως τῆς σχολιατρικῆς ὑπηρεσίας.

ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΙΑΤΡΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Πρὸς πρόληψιν τοῦ κακοῦ τούτου ἡ ὑπηρεσία συνέταξε σχέδιον νόμου ἀναδιοργανώσεως τοῦ θεσμοῦ τοῦ σχολιάτρου μὲ οἰκονομικὴν βάσιν μικρὰν εἰσφορὰν τῶν μαθητῶν ὡς ἑξῆς: Εἰς μὲν τὰ δημοτικὰ σχολεῖα ἐπιβάλλεται ἐτησία εἰσφορὰ εἰς τὸν μαθητὴν μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὰς 10 δραχμὰς εἰς δὲ τὰ τῆς μέσης ἐπαυξάνεται κατά τι ἡ ὑπάρχουσα.

Τὸ νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον ὑπεβλήθη εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Παιδείας, προβλέπει περὶ παροχῆς δωρεὰν ἰατρικῆς περιθάλψεως εἰς τοὺς ἀπόρους μαθητὰς καὶ εὐνοεῖ τὴν ὀργάνωσιν παιδικῶν ἐξοχῶν καὶ ἀντιτραχωματικῶν καὶ μαθητικῶν ἐν γένει ἰατρείων.

Συγχρόνως συστηματοποιεῖται ἡ διδασκαλία τῆς ὑγιεινῆς καὶ ἡ ἐκλαΐκευσις αὐτῆς, ὧν ἄνευ οὐδεὶς σοβαρὸς ἀγὼν δύναται νὰ διεξαχθῇ καταπολεμήσεως τῆς φυματιώσεως, ἑλονοσίας, τραχώματος καὶ τῶν λοιπῶν λοιμωδῶν νόσων, αἵτινες ἐνδημοῦσι παρ' ἡμῖν.

Κατὰ τὸ σχέδιον ἡμῶν τοῦτο, λέγει ἐν τέλει τῆς ἐκθέσεώς του ὁ κ. Λαμπαδάριος, υἱοθετηθὲν τόσον παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐμπειρογνωμόνων ὅσον καὶ παρὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Γεν. Λογιστηρίου, τοῦ ἐνταλθέντος νὰ ὑποδείξῃ τὰς οἰκονομίας ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας, λύεται ῥιζικῶς τὸ σχολιατρικὸν ζήτημα καὶ ὀργανοῦται παρ' ἡμῖν ἐπὶ σοβαρῶν βάσεων ἡ ἰατρικὴ ἐπίβλεψις τῶν φοιτούντων εἰς τὰ σχολεῖα μαθητῶν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΑΥΞΑΝΟΝΤΑΙ ΑΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΙ
ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΘΕΝ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΩΝ ΕΙΔΩΝ ΠΡΩΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ
ΘΑ ΥΠΕΡΤΙΜΗΘΗ Ο ΑΡΤΟΣ ΚΑΤΑ 50 ΛΕΠΤΑ ΤΗΝ ΟΚΑΝ
ΑΝΑΛΟΓΩΣ Θ' ΑΥΞΗΘΟΥΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΑΙ ΤΙΜΑΙ
ΑΠΕΦΑΣΙΣΘΗ ΚΑΙ ΜΕΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΜΙΣΘΩΝ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν μεταμεσονύκτιον συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἰς ἐκτέλεσιν τῶν κατὰ τὸ προχθεσινὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον ληφθεισῶν ἀποφάσεων περὶ ἐπιβολῆς νέων φορολογικῶν μέτρων κατέθεσε νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ μεταβάλῃ τὴν τιμὴν τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς εἰς τὸν καθορισμὸν τοῦ δασμοῦ ἐπὶ τῶν ἔξωθεν εἰσαγομένων εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης.

Κατόπιν τούτου κατηρτίσθη καὶ δημοσιεύεται, ἐντὸς τῆς ἡμέρας πιθανώτατα, πρᾶξις τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τῆς ὁποίας αὐξάνεται ἡ τιμὴ τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς διὰ τὸν δασμὸν τοῦ σίτου εἰς 14 ἀπὸ 10.

Κατὰ τὰς γενομένας ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀνακοινώσεις ἡ δασμολογικὴ αὐτὴ προσαύξησις ἐκρίθη ὑπὸ τοῦ προχθεσινοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὡς ἀναπόφευκτος διὰ τὴν κάλυψιν τοῦ δημιουργηθέντος κενοῦ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν κατὰ 120 ἑκατομμύρια περίπου ἐκ τῆς μειώσεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς. Τὴν αὔξησιν τοῦ ἐπὶ τοῦ σίτου δασμοῦ θὰ ἐπακολουθήσῃ, κατὰ τὰς πληροφορίας μας ἀμέσως μάλιστα ἡ πρόσθετος δασμολογικὴ ἐπιβάρυνσις καὶ ἄλλων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης, ἐν οἷς τῶν σφανίων, ἀλιπάστων κ. λ. π.

Ἡ αὔξησις τοῦ ἐπὶ τοῦ σίτου δασμοῦ θὰ ἔχῃ ὡς συνέπειαν τὴν ἀπὸ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος αὔξησιν τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου κατὰ 50 λεπτὰ κατ' ὀκᾶν, ὡς ὑπολογίζεται.

Ἀνάλογοι θὰ εἶναι καὶ αἱ αὐξήσεις τῶν τιμῶν τῶν λοιπῶν εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης μετὰ τὴν νέαν αὐτῶν δασμολογικὴν ἐπιβάρυνσιν.

Η ΜΕΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΜΙΣΘΩΝ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν αὔξησιν τῶν δασμῶν καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν τῆς καλύψεως τοῦ δημιουργηθέντος ἐν τῷ προϋπολογισμῷ κενοῦ ἀπεφασίσθη ἐπίσης ὑπὸ τοῦ προχθεσινοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἡ μείωσις τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἀξιωματικῶν.

Αἱ μέχρι τοῦδε ἐκδηλωθεῖσαι ἐν προκειμένῳ ἀντιρρήσεις ἐκ μέρους τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἤρθησαν, καθόσον ἡ ἀποφασισθεῖσα ἐλαφρὰ μείωσις ἀφορῶσα μόνον τοὺς ὀργανικοὺς μισθοὺς τῶν ἀξιωματικῶν δὲν θίγει αἰσθητῶς τὸ σύνολον τῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν.

Αἱ πραγματοποιηθησόμεναι ἐντεῦθεν οἰκονομίαι δὲν εἶνε σοβαραί, μὴ ὑπερβαίνουσαι τὰ 18 ἑκατομμύρια ἐτησίως. Ἀπεφασίσθησαν δὲ διὰ λόγους μᾶλλον ἐντυπωσιακοὺς καὶ εἰς ἀντίρροπον τῆς δημιουργηθησομένης δυσφορίας διὰ τὴν συνεπείᾳ τῆς αὐξήσεως τῶν δασμῶν νέαν ἐπιβάρυνσιν τῶν εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης.

Δέον ἐνταῦθα νὰ σημειωθῇ ὅτι διὰ τῆς δασμολογικῆς προσαυξήσεως ἐπιτυγχάνεται αὔξησις τῶν ἐσόδων κατὰ 200 ἑκατομμύρια περίπου, ἐνῷ τὸ δημιουργηθὲν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν κενὸν διὰ τῆς μειώσεως τοῦ φόρου τῆς ἐγγείου παραγωγῆς δὲν ὑπερβαίνει τὰ 120 ἑκατομμύρια.

Τὸ περιθώριον τοῦτο τῶν 80 ἑκατομμυρίων ἐκρίθη, κατὰ τὰς πληροφορίας μας, ἀπαραίτητον ἵνα ἐξασφαλισθῇ δι' αὐτοῦ ἡ κάλυψις ἄλλων κενῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὰ ὁποῖα προκύπτουν ἐκ τοῦ ἀνεφίκτου τῆς πραγματοποιήσεως ὡρισμένων ἐκ τῶν προαποφασισθεισῶν οἰκονομιῶν, ὡς ἐπίσης καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιβάρυνσιν αὐτοῦ ἐκ τῆς προβλεπομένης καταβολῆς τῶν 2)3 τοῦ ἐπιμάχου μετὰ τοῦ Διεθνοῦς Οἰκονομικοῦ Ἐλέγχου ποσοῦ διὰ τὴν μετατροπὴν τῶν πλεονασμάτων τῶν ὑπεγγύων προσόδων κλπ.

Εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς κύκλους κρατεῖ μάλιστα ἡ ἐντύπωσις ὅτι πρὸ τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον ἐν τῇ Βουλῇ θὰ παραστῇ ἀνάγκη καὶ νέων αὐτοῦ διαρρυθμίσεων ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως.

ΧΘΕΣ ΑΝΕΧΩΡΗΣΕ ΚΑΙ Ο κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ Κ.Τ.Ε. ΘΑ ΥΠΟΒΑΛΗ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΕΚΘΕΣΙΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΡΟΠΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΟΡΩΝ ΤΗΣ Κ.Τ.Ε.

Τὴν 4ην ἀπογευματινὴν χθὲς ἀνεχώρησεν εἰς Γενεύην μέσῳ Βενετίας διὰ τοῦ Ἰταλικοῦ τῆς γραμμῆς ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Καφαντάρης, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Δημοσίου Χρέους παρὰ τῷ Γεν. Λογιστηρίῳ κ. Δροσοπούλου.

Ὁ κ. Καφαντάρης πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ἔσχε μακρὰν ἰδιαιτέραν συνεργασίαν μετὰ τοῦ ὑποδιοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Τσουδεροῦ, ἀργότερον δὲ μετὰ τοῦ κ. Παπαναστασίου καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν κ. Μερλοπούλου, ὁ ὁποῖος ὡς γνωστὸν θὰ τὸν ἀναπληρώσῃ κατὰ τὴν ἀπουσίαν του εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Σοφούλης διεβίβασεν εἰς τὸν κ. Καφαντάρην κατόπιν αἰτήσεως τούτου ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς περὶ νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων καὶ συγκεκριμένως διὰ τὴν σύναψιν τοῦ τριμεροῦς ἐξωτερικοῦ δανείου, τὴν ἵδρυσιν νέας Ἐκδοτικῆς Τραπέζης καὶ τὴν νόμῳ σταθεροποίησιν.

Τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐξουσιοδοτήσεως ταύτης τῆς κυβερνήσεως θὰ ὑποβάλῃ ὁ κ. Καφαντάρης εἰς τὴν Δημοσιονομικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ὁμοῦ μετὰ ἐκθέσεώς του, εἰς τὴν ὁποίαν θ' ἀναφέρῃ τὴν τελικὴν ἀποδοχὴν ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως τῶν προϋποθέσεων τῶν τεθεισῶν ἐκ μέρους τῆς Κοινωνίας διὰ τὴν παροχὴν τῆς ἀδείας πρὸς σύναψιν τοῦ τριμεροῦς δανείου, ὡς ἐπίσης καὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν θὰ ἐκπληρωθοῦν αἱ προϋποθέσεις αὗται. Τὸ περιεχόμενον τῆς ἐκθέσεως ταύτης θ' ἀναπτύξῃ καὶ προφορικῶς ἐνώπιον τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς ὁ κ. Καφαντάρης.

Δι' ἑτέρας ἐκθέσεώς του ὁ κ. Καφαντάρης θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Δημοσιονομικὴν Ἐπιτροπὴν πλήρεις καταστάσεις τῶν πραγματοποιηθέντων ἐσόδων καὶ ἐξόδων κατὰ τὸ α' τετράμηνον τοῦ τρέχοντος οἰκονομικοῦ ἔτους, ἵνα δι' αὐτῶν καταδειχθῇ ὅτι αἱ διαβεβαιώσεις αἱ παρασχεθεῖσαι κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Σύνοδον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως περὶ ἰσοσκελίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπῆρξαν πραγματικαί.

Ὁ κ. Καφαντάρης θὰ εὑρίσκεται εἰς Γενεύην τὴν μεσημβρίαν τῆς Τετάρτης.

Ὡς ἐγράφη ἤδη, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς Συνόδου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὁ κ. Καφαντάρης θὰ ἐπανέλθῃ ἐνταῦθα διερχόμενος μόνον ἐκ Παρισίων ἵνα συνεννοηθῇ τελικῶς μετὰ τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν ῥύθμισιν τοῦ ἐκκρεμοῦντος ζητήματος τῶν ἑλληνογαλλικῶν χρεῶν.

Ἐπίσης εὐθὺς μετὰ τὴν Σύνοδον τῆς Κοινωνίας θὰ ἐπανέλθουν ἐνταῦθα καὶ οἱ Διοικηταὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης προκειμένου ἐν συνεννοήσει μετ' αὐτῶν νὰ καταρτισθοῦν ὑπὸ τοῦ κ. Καφαντάρη τὰ νομοθετήματα διὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης καὶ τὴν σταθεροποίησιν τοῦ νομίσματος.

Τὰ νομοθετήματα ταῦτα θὰ καταρτισθοῦν μὲν ὑπὸ τύπον νομοθετικῶν διαταγμάτων καὶ θὰ εἰσαχθοῦν πρὸς ἐπεξεργασίαν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπήν, δὲν θὰ τεθοῦν ὅμως ἐν ἰσχύϊ πρὶν ἢ ψηφισθοῦν ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἡ προϋπόθεσις τῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς κυρώσεως τῶν μέτρων αὐτῶν ἔχει τεθῇ ἤδη, θὰ τεθῇ δ' ἐναργέστερον καὶ πάλιν ἐν Γενεύῃ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας διὰ τὴν διαπραγμάτευσιν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐγκριθησομένου τριμεροῦς δανείου.

Θ' ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΘΟΥΝ ΕΚ ΤΩΝ 31 ΟΙ 15 ΝΟΜΑΡΧΑΙ
ΓΕΝ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΔΥΤ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ὁ κ. Καφαντάρης ἐνέκρινε χθὲς τὸν καταρτισθέντα κατάλογον τῶν διορισθησομένων νέων νομαρχῶν.

Ὁ διορισμὸς τούτων θὰ πραγματοποιηθῇ, ὡς ἐγράφη, τμηματικῶς καὶ ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας. Αἱ πρῶται τοποθετήσεις θὰ γίνουν ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος.

Οἱ μέλλοντες νὰ ἀντικατασταθοῦν νομάρχαι ἀνέρχονται εἰς 15, οἱ ἕτεροι 16 ἐκ τῶν ἤδη ὑπηρετούντων θὰ παραμείνουν εἰς τὰς θέσεις των. Μεταξὺ τούτων περιλαμβάνεται καὶ ὁ νομάρχης Ἀττικοβοιωτίας κ. Πετιμεζᾶς.

Ἡ νομαρχία Φλωρίνης καταργεῖται, ἀνασυνιστωμένης τῆς Γεν. Διοικήσεως Δυτ. Μακεδονίας. Τὸ σχετικὸν Νομ. Διάταγμα θὰ δημοσιευθῇ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος, θὰ ἐκδοθῇ δὲ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς περὶ νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Κυβερνήσεως.

Ὡς γνωστόν, εἰς τὴν ἀνασυνιστωμένην Διοίκησιν θὰ τοποθετηθῇ φίλος τοῦ κ. Μεταξᾶ.

Η ΝΥΚΤΕΡΙΝΗ ΜΕΓΑΛΗ ΠΥΡΚΑΪΑ
ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΟΥΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΥΡΟΣΒ. ΑΝΕΠΑΡΚΕΙΑΣ
ΔΙΕΚΟΠΗ ΚΑΤ' ΑΥΤΗΝ ΚΑΙ Η ΤΕΛΕΤΗ ΕΝΟΣ ΓΑΜΟΥ

Τὴν 8 1)2 νυκτερινὴν ὥραν χθὲς ἐξερράγη πυρκαϊὰ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους καὶ τῆς Στοᾶς Ἀθανάτων ἐδωδιμοπωλεῖον ἀδελφῶν Γ. Τσουνάκου. Τὸ πῦρ ὡς ἀντελήφθησαν τὰ πρῶτα εἰσελθόντα ἐντὸς τοῦ καταστήματος ἀστυνομικὰ ὄργανα προῆλθεν ἀπὸ τὸ πατάρι τοῦ ἐδωδιμοπωλείου, ἔνθα ἐκοιμῶντο οἱ ὑπάλληλοι αὐτοῦ, μετεδόθη δὲ ἀκαριαίως εἰς τὸν ἄνω ὄροφον τοῦ οἰκήματος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὑρίσκοντο τὸ ἐμπορορραφεῖον καὶ ἡ κατοικία Βουκούτη. Ἐπίσης μετεδόθη εἰς τὰ παραπλεύρως αὐτοῦ εὑρισκόμενα καταστήματα Ν. Σώκαρη ἐδωδιμοπωλεῖον ἐντὸς τῆς Στοᾶς, Π. Παπαδημητρίου ἐργοστάσιον ἀσπρορρούχων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους καὶ Ε. Σγούρδα καὶ Μπουρίτσα σιδηροπωλεῖον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους ἐπίσης. Ἅπαντα τὰ καταστήματα ὡς καὶ ἡ κατοικία καὶ τὸ ἐμπορορραφεῖον Βουκούτη ἀπετεφρώθησαν ἐξ ὁλοκλήρου μὲ ὅλον τὸ εὑρισκόμενον ἐντὸς αὐτῶν ὑλικόν. Ἀπὸ τὸ ἐδωδιμοπωλεῖον Τσουνάκου διεσώθη τὸ χρηματοκιβώτιον, τὸ ὁποῖον εἶνε ἄγνωστον ἂν περιέχῃ χρήματα. Τὸ πῦρ ἠπείλησε νὰ μεταδοθῇ καὶ εἰς τὰ πρὸς τὴν ἀπέναντι τῆς Στοᾶς καταστήματα διὰ τῆς γαλαρίας ἡ ὁποία ἑνώνει τὰς δύο πλευράς, ἀλλὰ ὁ πυροσβεστικὸς λόχος προέλαβε τὸ τοιοῦτον. Ἐπίσης προελήφθη ἡ ἐξάπλωσις τοῦ πυρὸς εἰς τὰ πρὸς τὸ μέρος τῆς ἀγορᾶς συνεχόμενα καταστήματα, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους συνεχόμενον τριώροφον ξενοδοχεῖον Πετράκη «Ἡ Αἴγυπτος». Ἡ πυροσβεστικὴ ὑπηρεσία παρουσίασε μεγάλην ἀνεπάρκειαν ἄνευ τῆς ὁποίας θὰ ἠδύναντο ἴσως νὰ σωθοῦν τὰ συνεχόμενα καταστήματα. Τὸ ὕδωρ ἐξηκοντίζετο κατ' ἐλαχίστην ποσότητα, ἐμεσολάβουν δὲ διαρκούσης τῆς πυρκαϊᾶς χρονικὰ διαστήματα 10 καὶ 15 λεπτῶν τῆς ὥρας, κατὰ τὰ ὁποῖα δὲν ὑπῆρχεν ὕδωρ καὶ τὸ πῦρ ἐξηπλοῦτο ἀνεμπόδιστον. Τὸ τοιοῦτον ἐξήγειρε τὸ παρακολουθοῦν πλῆθος, τὸ ὁποῖον μὲ ἀποδοκιμασίας ἐξεδήλωνε τὴν ἀγανάκτησίν του. Οἱ σωλῆνες τῆς Οὔλεν ἐχρησιμοποιήθησαν πολὺ ἀργά, ὅταν τὸ πῦρ εἶχεν ἀποτεφρώσει τὰ καταστήματα.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἐξεδηλώθη τὸ πῦρ εἰς τὸ κατάστημα Τσουνάκου εἰς τὴν ὑπερκειμένην κατοικίαν ἐτελεῖτο ὁ γάμος τοῦ ἐμπορορράπτου Βουκούτη μὲ τὴν δεσποινίδα Κλειὼ Φουτριέρ. Οἱ νεόνυμφοι καὶ ὅλοι οἱ προσκεκλημένοι ἐξῆλθον ἀμέσως εἰς τὸν δρόμον ὅλοι ἀσκεπεῖς, ἐγκαταλείψαντες τὰ πάντα. Αἱ ζημίαι ὑπολογίζονται εἰς 3 περίπου ἑκατομμύρια. Τὸ ἐδωδιμοπωλεῖον Τσουνάκου ὑπέστη ζημίας ἑνὸς ἑκατομμυρίου, ἦτο δὲ ἠσφαλισμένον εἰς διαφόρους ἑταιρείας. Ἴσας ζημίας ὑπέστη καὶ τὸ σιδηροπωλεῖον Σγούρδα καὶ Μπουρίτσα, τὸ ὁποῖον ἦτο ἠσφαλισμένον εἰς τὴν «Μπαλουὰζ» καὶ εἰς τὸν ἀγγλικὸν «Φοίνικα» ἀντὶ 500000 δραχμῶν. Τὸ κατάστημα ἀσπρορρούχων ἦτο ἠσφαλισμένον ἀντὶ 300000 δραχμῶν. Καὶ τὰ ἄλλα ἐπίσης καταστήματα λέγεται ὅτι ἦσαν ἠσφαλισμένα.

Διαρκούσης τῆς πυρκαϊᾶς ἐτραυματίσθη εἰς τὴν κεφαλὴν ὁ πυροσβέστης Κ. Σιδηρᾶς, μεταφερθεὶς εἰς τὸ Β' Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον.

Τὰς σχετικὰς ἀνακρίσεις ἀνέλαβεν ὁ ἀνθυπομοίραρχος τοῦ Β' τμήματος Ἀσφαλείας κ. Παναγόπουλος. Δύο ὑπάλληλοι τοῦ καταστήματος Τσουνάκου συνελήφθησαν καὶ κρατοῦνται εἰς τὸ ἀνώτερω τμῆμα.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ ΑΝΑΚΡΙΒΕΙΩΝ

Ἡ Βουλή, κατὰ ληφθεῖσαν χθὲς ἀπόφασιν, θὰ συνέλθῃ εἰς τὴν τελευταίαν συνεδρίασίν της σήμερον τὴν 5.30' μ.μ.

Κατ' αὐτὴν θὰ συζητηθῇ εἰς 6' ἀνάγνωσιν καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐκδικάσεως τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 64 καὶ 93 τοῦ Συντάγματος ἀδικημάτων, εἰς τὰ ὁποῖα περιλαμβάνονται καὶ τὰ ἐπὶ δικτατορικῆς περιόδου διαπραχθέντα.

Ἐπίσης θὰ διεξαχθῇ συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἰσχύοντος διατάγματος τοῦ Ἐνοικιοστασίου.

Ἁρμοδίως ἐχαρακτηρίζοντο ὡς κακοήθη τὰ ὑπὸ τῶν ἐλευθεροφρόνων ἐφημερίδων ἀναγραφέντα καὶ μέλλοντα νὰ ἐπαναληφθοῦν καὶ σήμερον περὶ δῆθεν ἀντιδράσεως τῆς Ἀντιπολιτεύσεως διὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐναντίον τοῦ τέως δικτάτορος κατηγοριῶν.

Ο κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ
ΘΑ ΤΑΞΕΙΔΕΥΣΗ ΧΑΡΙΝ ΥΓΕΙΑΣ

Ὁ κ. Τσαλδάρης εἰς ἀναίρεσιν ἀναγραφεισῶν χθὲς σκοπίμως ὑπὸ τῆς πρωϊνῆς ἐλευθερόφρονος ἐφημερίδος πληροφοριῶν ἐδήλωσεν ὅτι τὸ εἰς Εὐρώπην ταξείδιόν του ὀφείλεται εἰς λόγους ὑγείας καὶ μόνον διὰ τοῦτο δὲ ἀκριβῶς καὶ ἵνα μὴ ἀποδοθῇ εἰς αὐτὸ ἄλλος σκοπὸς θ' ἀποφύγῃ νὰ ἐπισκεφθῇ τὰς εὐρωπαϊκὰς πρωτευούσας.

2α ΕΚΔΟΣΙΣ

ΤΟΥΡΚΙΚΑΙ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝ. ΑΡΧΩΝ
ΕΠΙ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΥΜΜΟΡΙΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΙΚΡΑΝ ΑΣΙΑΝ

Κ)ΠΟΛΙΣ, 28 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)— Τηλεγραφήματα ἐξ Ἀγκύρας πρὸς τὰς τουρκικὰς ἐφημερίδας ἀγγέλλουν τὴν ὁλοσχερῆ ἐξόντωσιν πολυαρίθμου συμμορίας ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Χατζῆ Σάμη.

Ἡ συμμορία, ἀποτελουμένη, κατὰ τὰς πληροφορίας ταύτας, ἐκ φυγάδων, Κιρκασίων κατὰ τὸ πλεῖστον, ἐξοντώθη τὴν 24ην τρέχ., μεταξὺ Τ[...] νὲτ καὶ Μποσδογκάν. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς συμμορίας Χατζῆ Σάμη, ὁ ἀδελφός του Ἀχμὲτ καὶ πολλὰ μέλη ἐφονεύθησαν, οἱ δὲ λοιποὶ ᾐχμαλωτίσθησαν.

Αἱ τουρκικαὶ ἐφημερίδες καὶ τὸ Πρακτορεῖον τῆς Ἀνατολῆς [...] λέας εἰς σχετικὸν ἀνακοινωθὲν τονίζουν ὅτι ἡ συμμορία εἶχεν ὁρμηθῆ ἐκ Σάμου, ἀφίνουν δὲ σαφῶς νὰ νοηθῇ ὅτι εἶχεν ἐξοπλισθῇ ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν ἀρχῶν, ὑφ' ὧν ἀπεστάλη εἰς τὸ τουρκικὸν ἔδαφος ἵνα δράσῃ διὰ πολιτικοὺς κυρίως σκοπούς.

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΜΕ ΤΗΝ ΣΕΡΒΙΑΝ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑΝ
ΣΧΟΛΙΑ ΤΗΣ «ΕΦΗΜ. ΤΗΣ ΓΕΝΕΥΗΣ»

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Γενεύης, ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Γενεύης» φέρει κύριον ἄρθρον εἰς τὴν ἑλληνικὴν πολιτικήν.

Ὁ ἀρθρογράφος, ἀναφερόμενος εἰς τὰς ἑλληνοσερβικὰς σχέσεις, λέγει ὅτι κατόπιν τῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἀπορρίψεως τῶν σερβοπαγκαλικῶν συμφωνιῶν, ὄχι μόνον εἶνε δυνατόν, ἀλλὰ καὶ ἐπιβάλλεται νὰ ἐπαναληφθοῦν αἱ μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Βελιγραδίου συνεννοήσεις διὰ τὴν συνομολόγησιν νέων συμφωνιῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπισφραγίζουν, κατὰ τρόπον πρακτικόν, τὴν ὑφισταμένην μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν παλαιὰν φιλίαν.

Ἐξετάζων περαιτέρω τὰς ἑλληνοτουρκικὰς σχέσεις, ὁ ἀρθρογράφος, ἐκφράζει τὴν λύπην του διὰ τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ἐπανόνισε τὸ ζήτημα τοῦ καθεστῶτος τῶν νήσων Ἴμβρου καὶ Τενέδου, καθ' ὅτι ὁ κανονισμὸς οὗτος εἶνε ἀντίθετος πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης. Ἐκφράζει δὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι ὁ Μουσταφᾶ Κεμὰλ θὰ θελήσῃ νὰ ἐπέμβῃ αὐτοπροσώπως ὅπως ἐπανορθώσῃ τὸ γενόμενον, μὴ ἀφίνων οὕτω νὰ δηλητηριασθοῦν αἱ ἀγαθαὶ ἑλληνοτουρκικαὶ σχέσεις.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΙ ΚΑΙ ΑΠΕΛΑΣΕΙΣ ΞΕΝΩΝ
ΥΠΟΠΤΩΝ ΕΚ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 18 (Πρακτ. Χαβᾶς).— Διὰ τὰς συμβάσας ἐν Παρισίοις τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ταραχὰς ἐδικάσθησαν πολλοὶ ἐκ τῶν συλληφθέντων καὶ κατεδικάσθησαν εἰς διαφόρους ποινάς, ἄλλοι δὲ ἀπηλάθησαν ἐκ Γαλλίας ὡς ξένοι ἀνεπιθύμητοι. Τὸ γαλλικὸν ὑπουργικὸν Συμβούλιον, κατ' εἰσήγησιν τοῦ κ. Σαρρώ, ἀπεφάσισε νὰ ἀποστέλλῃ ἀμέσως εἰς τὰ σύνορα πάντας τοὺς ξένους οἵτινες θὰ λαμβάνουν μέρος εἰς διαδηλώσεις.

Ἡ Ἀστυνομία ἐπεσκέφθη πάντα τὰ ξενοδοχεῖα τῶν Παρισίων συνάμα δὲ σταματᾷ πολλοὺς ὑπόπτους εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ ἀπευθύνει πρὸς αὐτοὺς ἐρωτήσεις περὶ τῶν λόγων τῆς ἐν Παρισίοις διαμονῆς των καὶ περὶ τῶν μέσων τῆς συντηρήσεώς των. Ἐκ τῶν πολλῶν ἑκατοντάδων προσώπων ἅτινα ἐξητάσθησαν συνελήφθησαν 130 θεωρηθέντα ὡς ὕποπτα.

ΠΑΡΑΙΤΕΙΤΑΙ Ο ΛΟΡΔΟΣ ΣΕΣΙΛ
ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΤΥΧΙΑΝ ΤΗΣ ΓΕΝΕΥΗΣ

ΡΩΜΗ, 28 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Λονδίνου, θεωρεῖται βεβαία, παρὰ τὰς διαψεύσεις, ἡ παραίτησις τοῦ λόρδου Σέσιλ ἀπὸ μέλους τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ παραίτησις τοῦ Ἄγγλου ὑπουργοῦ ὀφείλεται, κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας, εἰς τὴν ἀποτυχίαν τῆς τριμεροῦς ναυτικῆς Συνδιασκέψεως καὶ τὸν ἐπιζήμιον ἀντίκτυπον ὃν ἔσχεν αὐτὴ ἐπὶ τῆς ἀκαθορίστου ἤδη διεθνοῦς καταστάσεως καὶ ἐπὶ τοῦ γοήτρου τῆς Κ.Τ.Ε.

Τὴν ἀποτυχίαν τῆς τριμεροῦς Συνδιασκέψεως ὁ λόρδος Σέσιλ ἀποδίδει εἰς τὴν ἀδιαλλαξίαν τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, ὑποστηρίζων τὴν γνώμην ὅτι θὰ ἦτο συμφερωτέρα ἡ ἐξ ἀρχῆς ἀποδοχὴ τῶν ἀμερικανικῶν προτάσεων παρὰ ἡ πλήρης ἀποτυχία αὐτῆς.

Η ΓΑΛΛΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΣΥΝΘΗΚΗ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΦΙΛΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28 (Πρακτ. Χαβᾶς).— Κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας, ἡ παρὰ τῆς «Ἑσπερινῆς Σημαίας» τοῦ Λονδίνου δημοσιευθεῖσα εἴδησις περὶ τῆς ἀποτυχίας τῶν προσπαθειῶν τοῦ γαλλικοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν διὰ τὴν σύναψιν συνθήκης διαρκοῦς εἰρήνης μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἡνωμ. Πολιτειῶν εἶνε ἐντελῶς ἀβάσιμος. Τοὐναντίον αἱ σχετικαὶ διαπραγματεύσεις διατελοῦν εἰς καλὴν ὁδὸν καὶ διὰ τῆς ἐπιστροφῆς εἰς Οὐασιγκτῶνα τοῦ ἐκεῖ πρέσβεως τῆς Γαλλίας κ. Κλωνδὲλ αὗται θὰ λάβουν νέαν ὤθησιν.

ΑΝΤΙΪΤΑΛΙΚΗ ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΒΥΗΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 28 (Τηλεγρ.)— Τηλεγραφήματα πρὸς τὰς ἀγγλικὰς ἐφημερίδας βεβαιοῦν ὅτι προσλαμβάνει διαστάσεις ἡ ἐπανάστασις τῶν Ἀράβων τῆς Λιβύης κατὰ τῶν Ἰταλῶν, τῶν ὁποίων ἡ θέσις καθίσταται δυσχερής.

Ἰταλικαὶ φρουραὶ ἐπικαίρων σημείων, εὑρισκομένων εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς παραλίας, πολιορκοῦνται στενῶς ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν, ἀποκοπεῖσαι ἀπὸ τῶν κέντρων.

Εἶνε ἐξηκριβωμένον ὅτι οἱ ἐπαναστάται διαθέτουν πυροβολικὸν καὶ διοικοῦνται ὑπὸ Εὐρωπαίων ἀξιωματικῶν.

Οἱ Ἰταλοὶ διατείνονται ὅτι τοὺς ἐπαναστάτας διοικοῦν Γάλλοι ἀξιωματικοί, ἀποδίδουν δὲ τὴν ἐπανάστασιν εἰς ὑποκινήσεις τῆς Γαλλίας, ζητούσης νὰ ἀποδείξῃ τὴν Ἰταλίαν ἀνίκανον νὰ λάβῃ ἀποικιακὰς ἐντολάς, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς προσεχοῦς συζητήσεως ἐν τῇ ἁρμοδίᾳ ἐπιτροπῇ τῆς Κοινωνίας.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

Η ΣΤΑΦΙΔΑΓΟΡΑ ΠΑΤΡΩΝ

Κατὰ τὴν λήξασαν ἑβδομάδα ἡ ἀγορὰ Πατρῶν ἦτο μᾶλλον ἐνεργητικὴ γενομένων ἀρκετῶν πράξεων ἐπὶ καρποῦ νέας ἐσοδείας Πατρῶν 3260-3320, Ἀμαλιάδος 3220-3270, Κάμπου 3200-3235, Πύργου 3150-3170. Δελτία παλαιὰ ἐκυμάνθησαν μεταξὺ 3000-3020, νέα 2980-3010. Ἀγορὰ Ἀγγλίας ὑπῆρξε λίαν ἐνεργητική, ἀτυχῶς ὅμως ἐπρόκειτο περὶ γενικοῦ ξεπουλήματος τῶν ἀποθεμάτων παλαιᾶς ἐσοδείας εἰς τιμὰς λίαν χαλαράς, τῶν κατόχων φοβουμένων περαιτέρω ἔκπτωσιν ἐπὶ τῶν τιμῶν παλαιᾶς ἐσοδείας. Ἅμα τῇ ἀφίξει νέας τοιαύτης, συγκεκριμένως ἐγνώσθησαν πράξεις ἐπὶ ἀρίστης ποιότητος Βοστίτσης εἰς τὰ 42 σελλίνια καὶ 9 πέννας μέχρι 14 σελλίνια.

Πράξεις ἐπὶ νέας ἐσοδείας ἐλάχισται διενεργήθησαν εἰς Ἀγγλίαν, τῶν ἀγοραστῶν προσπαθούντων διὰ τῆς ἀποχῆς νὰ ἐκβιάσωσι τὴν ἀγορὰν εἰς ἔκπτωσιν τιμῶν. Θεωρεῖτε βέβαιον ἐν τούτοις ὅτι κάθε προσπάθεια πρὸς ἔκπτωσιν τιμῶν θέλει ἀποτύχῃ, δεδομένου ὅτι τὰ μέτρα τοῦ Α.Σ.Ο. ἐμποδίζουν τοιαύτας ἐκπτώσεις. Παρὰ ταῦτα ὅμως ὀφείλουν καὶ οἱ παραγωγοὶ νὰ συμβάλλουν εἰς τὴν διατήρησιν τῶν τιμῶν, μὴ πιέζοντες τὴν ἀγορὰν δι' ὑπεραρκετῶν ἀποστολῶν. Λοιπαὶ ἀγοραὶ ἐξωτερικοῦ ἰδίως Γερμανίας καὶ Ἀμερικῆς ἤρχισαν νὰ κινοῦνται προσανατολιζόμεναι πρὸς τὰς τρεχούσας τιμάς.

ΣΤΑΦΙΔΑΓΟΡΑ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Ἀγορὰ ἐνεργητική. Πράξεις καλαί. Ἀμαλιάδος 42)—, Ζακύνθου 42)6—43)—, Πατρῶν 42)6—43)—, Κόλπου 42)—43)—, Αἰγίου 42)6—43)—.

ΚΑΠΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΚΑΒΑΛΛΑΣ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Καβάλλας ἀφίκετο ἐκεῖ ὁ βαρῶνος Βὶξ, πρόεδρος τῆς μεγάλης καπνεμπορικῆς ἑταιρείας Ρεκόλτα, ὅστις συνῆψε σύμβασιν μὲ τὸ αὐστριακὸν μονοπώλιον διὰ τὴν ἀποκλειστικὴν προμήθειαν αὐτῷ ἑλληνικῶν καπνῶν. Τὸ μονοπώλιον τοῦτο ἐκ τῆς ἐσοδείας 1925 ἐπρομηθεύθη 5.000.000 ὀκάδων. Τὸ μέγα ἀμερικανικὸν ἐργοστάσιον σιγαρέττων Λόρι Λὰρδ θὰ προμηθευθῇ τὰς ἀναγκαιούσας αὐτῷ ποσότητας καπνοῦ διὰ τῆς ἑταιρείας Ἄλστον, τὸ δὲ ἐργοστάσιον Ραΐνολδς διὰ τῆς ἑταιρείας Γκλέν.

Κατὰ τὴν λήξασαν ἑβδομάδα ἐξήχθησαν τοῦ λιμένος Καβάλλας καπνὰ ὀκάδες 172.032, ἤτοι Γερμανίαν 114,454, Βέλγιον 42.859, Ὀλλανδίαν 10.342, Ἰταλίαν 3.436, Ἀγγλίαν 941.

Η ΜΕΤΑΞΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Ἡ ἀγορὰ τῆς μετάξης ἐν Τουρκίᾳ εἶνε ἐπιφυλακτική. Οἱ ἐργοστασιάρχαι δὲν προβαίνουσιν εἰς ἀγορὰς εἰμὴ μόνον διὰ τὰς ἀπαραιτήτους ἀνάγκας των, αἱ δὲ παρ' αὐτῶν προσφερόμεναι τιμαὶ εἶνε λίαν χαμηλαί.

Αἱ τιμαὶ κυμαίνονται περὶξ τῶν λιρῶν Τουρκίας 19-19 1)2 διὰ πρᾶγμα πρώτης ποιότητος καὶ 13)20 νέας ἐσοδείας.

Ἀναφορικῶς μὲ τὴν νέαν ἐσοδείαν ὑπολογίζεται ὅτι αὐτὴ θὰ εἶνε ἡ αὐτὴ μὲ τὴν τοῦ παρελθόντος ἔτους, ποιοτικῶς ὅμως θὰ εἶνε κατὰ πολὺ ἀνωτέρα. Ἡ ἐφετεινὴ ἐσοδεία τῆς Προύσης ὑπολογίζεται εἰς 800.000 κιλὰ νωπῶν κουκουλίων, ἔναντι 650,000 κιλῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Πλέον τοῦ ἡμίσεος τῆς παραγωγῆς ταύτης ἀπερροφήθη παρὰ τῶν ἐμπόρων τοῦ τόπου.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΙΣΟΖΥΓΙΑ ΞΕΝΩΝ ΧΩΡΩΝ

Μ. Βρεττανία. — Ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ Ἰουλίου ἀνῆλθεν εἰς 93.362.350 £ κατὰ 6.928.243 £ κατωτέρα τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1926, ἡ δὲ ἐξαγωγὴ εἰς 56.121.131 £, κατὰ 1.142.675 £ μικροτέρα τῆς τοῦ Ἰουλίου 1926. Ἔκλεισε συνεπῶς ὁ Ἰούλιος μὲ ἔλλειμμα ἐκ 37.241.219 £. Συγκρινόμενον τὸ ἀγγλικὸν ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον τοῦ πρώτου ἑξαμήνου τοῦ 1927 μὲ τὸ ἀντίστοιχον τοῦ 1925 (μὲ τὸ 1926 δὲν δύναται νὰ γίνῃ σύγκρισις λόγῳ τῆς ὑπαρχούσης τότε γαιανθρακαπεργίας) παρουσιάζει ὡς πρὸς μὲν τὴν εἰσαγωγὴν μείωσιν κατὰ 9,0 ο)ο, ὡς πρὸς δὲ τὴν ἐξαγωγὴν κατὰ 12,9 ο)ο.

Κατὰ τὸ ἑξάμηνον τοῦτο ἡ εἰσαγωγὴ ἐκ τῶν βρεττανικῶν κτήσεων καὶ ἀποικιῶν ἀνῆλθεν εἰς 161.0 ἑκ. £, κατὰ 31 ἑκ. £ ἔλαττον τοῦ αὐτοῦ ἑξαμήνου τοῦ 1925 καὶ κατὰ 67 ἑκ. £ ἐπὶ πλέον τοῦ 1913. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἑξάμηνον ἡ εἰσαγωγὴ ἐκ τῶν ξένων χωρῶν ἀνῆλθεν εἰς 438,1 ἑκατ. £, ἔναντι 465,6 τοῦ 1925 καὶ 284,1 τοῦ 1913. Ἐξήχθησαν δὲ εἰς μὲν τὰς ἀγγλικὰς κτήσεις καὶ ἀποικίας 143,6 ἑκατ. £ ἔναντι 150,3 τοῦ αὐτοῦ ἑξαμήνου τοῦ 1925 καὶ 102,2 τοῦ 1913, εἰς δὲ τὰς ξένας χώρας 242,3 ἔναντι 293,0 τοῦ αὐτοῦ ἑξαμήνου τοῦ 1925 καὶ 218,8 ἑκ. £ τοῦ 1913.

Τσεχοσλοβακία. — Τὸ ἰσοζύγιον τοῦ Ἰουλίου παρουσιάζει εἰσαγωγὴν ἀξίας 1329 ἑκατ. κορ. ἔναντι 1166 ἑκατ. κορ. τοῦ Ἰουλίου 1926) καὶ ἐξαγωγὴν ἀξίας 1408 ἑκ. κορ. (ἔναντι 1336 ἑκατ. κορ. τοῦ Ἰουλίου 1926). Ἔκλεισε συνεπῶς μὲ περίσσευμα ἐξ 79 ἑκατ. κορωνῶν.

Ἡν. Πολιτεῖαι.— Κατὰ τὸν μῆνα Ἰούλιον εἰσήχθησαν ἐμπορεύματα ἀξίας 327 ἑκατ. δολ. (ἔναντι 338 ἑκατ. τοῦ Ἰουλίου 1926) καὶ ἐξήχθησαν ἀξίας 343 ἑκατ. δολ. (ἔναντι 369 ἑκατ. τοῦ Ἰουλίου 1926). Παρουσίασε ἑπομένως ὁ Ἰούλιος περίσσευμα ἐκ 16 ἑκατ. δολ. Χρυσὸς ἐξήχθη κατὰ τὸν Ἰούλιον ἀξίας 1.803.000 δολ. καὶ εἰσήχθη 10.378.000 δολλάρια.

Γαλλία.— Κατὰ τὸν μῆνα Ἰούλιον εἰσήχθησαν ἐμπορεύματα ἀξίας 4.058 δισεκατ. φρ. καὶ ἐξήχθησαν ἀξίας 4.499 δισεκ. φρ. Ἔκλεισε συνεπῶς ὁ Ἰούλιος μὲ ἐνεργητικὸν ἐκ 431 ἑκατομ. φράγκων.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ
Κατὰ τὴν α' ἑξαμηνίαν 1927

Κατὰ τὰ συγκεντρωθέντα ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ στοιχεῖα, ὁ ἑλληνικὸς ἐμπορικὸς στόλος περιελάμβανεν εἰς τὸ τέλος τῆς α' ἑξαμηνίας 1927 τὰ ἑξῆς πλοῖα:

Ἀτμόπλοια	472 δλ. χωρ.	942.885	τόννων
Ἱστιοφόρα	731 δλ. χωρ.	59.417	τόννων
Τὸ ὅλον	1203 δλ. χωρ.	1.002.302	τόννων

Συγκρινόμενος ὁ στόλος οὗτος πρὸς τὸν κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1926 ὑπάρχοντα, ὅστις κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω στατιστικὴν ἠρίθμει:

Ἀτμόπλοια	472 δλ. χωρ.	929.619	τόννων
Ἱστιοφόρα	736 δλ. χωρ.	59.650	τόννων
Τὸ ὅλον	1207 δλ. χωρ.	989.275	τόννων

παρουσιάζει διαφορὰν ἐπὶ πλέον μὲν διὰ τὰ ἀτμόπλοια κατὰ 13.266 τόννους (τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀτμοπλοίων μὴ αὐξηθέντος ἐπὶ ἔλαττον δὲ διὰ τὰ ἱστιοφόρα κατὰ 4 ὁλικῆς χωρητικότητος 239 τόννων, ἤτοι ἐν τῷ συνόλῳ του παρουσιάζει διαφορὰν ἐπὶ ἔλαττον μὲν ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν κατὰ 4 πλοῖα, ἐπὶ πλέον δὲ ὡς πρὸς τὴν χωρητικότητα κατὰ 13.027 τόννους.

Κατὰ τὸ πρῶτον ἑξάμηνον τοῦ τρέχοντος ἔτους ἐνηυλογήθησαν 18 ἐν ὅλῳ φορτηγὰ ἀτμόπλοια ὁλικῆς χωρητικότητος 45.988 τόννων ἀγορασθέντα παρ' ἀλλοδαπῶν ἀντὶ λιρῶν Ἀγγλίας 161.576, δολ. 25.000, Λ. Τ. 12.000 καὶ δρχ. 450.000.

Ἐξ ἄλλου διεγράφησαν κατὰ τὸ ἴδιον ὡς ἄνω διάστημα 18 ἀτμόπλοια ὁλικῆς χωρητικότητος 32302 τόννων, ἐξ ὧν 15 φορτηγὰ ὁλικῆς χωρητικότητος 30242 τόννων καὶ 3 ἐπιβατικὰ 2160 τόννων.

Τὰ ὑπάρχοντα κατὰ τὴν 30ὴν Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἑλληνικὰ ἀτμόπλοια ἀναλόγως τοῦ εἴδους αὐτῶν κατατάσσονται ὡς ἑξῆς:

Φορτηγὰ	339 δλ. χωρ.	864.396	
Ἐπιβατικὰ	119 δλ. χωρ.	70.584	
Διάφορα	13 δλ. χωρ.	1.969	
Ὑπερωκ.	1 δλ. χωρ.	5.956	
Τὸ ὅλον	472 δλ. χωρ.	942.885	

Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΚΑΠΝΟΥ

Αἱ εἰσπράξεις ἐκ τῆς φορολογίας τοῦ καπνοῦ κατὰ τοὺς πρώτους 4 μῆνας τῆς χρήσεως 1927—28 ἀνῆλθον εἰς 523.452.299 δρχ.

Αἱ φορολογίαι τοῦ καπνοῦ κατανέμονται ὡς ἑξῆς:

Φορολογίαι	Εἰσπράξεις
Φόρος δεκάτης καπνοῦ	70.952.048
Φόρος καταναλ. καπνοῦ	439.574.551
Πρόσθετος φόρος κατ. καπνοῦ	4.948.879
Ἀντίτιμον σιγαροχάρτου	7.714.499
Ἐπιβλέψεις ἰδιωτ. καπνεργ.	262.322
Σύνολον	523.452.299